

NOVINY

Volume 2 Issue 17 (128)

ČTRNÁCTIDENÍK SPOLEČNOSTI SLUŠNÝCH KRAJANŮ

15.VI. – 28.VI. 2004

PP 255003/04496

MUSÍME SI POMÁHAT

AUSS 1.50+postage

S tručné zprávy.

Pondělí 13. června

Prezident Václav Klaus se vyjádřil k nedávnému prohlášení bavorského premiéra Edmunda Stoibera a označil Benešovy dekrety za nedotknutelné
Volební komise doporučila volebním komisařům, aby uznali i volební lístky, které budou mít tiskárenskou chybu
Předseda Evropského parlamentu Pat Cox navštívil Prahu a agituje tady pro velkou účast v eurovolbách
57% občanů není spokojeno s politickou situací, příznivě se vyjádřilo jen 11%
Ministr kultury Pavel Dostál odvolal k 1.6. z funkce ředitele Národní knihovny Vojtěcha Balíka
Od 1. června platí nový trestní zákon, který vyměřil vyšší sazby za domácí násilí
Počasí v Praze: Pokračuje rané léto, chvála bohu!
pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

5. ročník končí a za pár týdnů začne vycházet ročník šestý. sami nemůžeme uvěřit tomu, jak ten čas rychle letí a to, že noviny přežili pět let. Dovolujeme si požádat ctěné předplatitele, aby nám pomohli v udržování novin tím, že si je opět předplatí.
Snad i české a slovenské kluby budou na nás tak hodné, a pomohou nám najít další odběratele ze svých řad.
K obrázku vpravo: _
V Sydney v rámci festivalu vystupuje České divadlo „Létající mimina“
Opera house 16 – 26 června
více na straně.9

Musíme si pomáhat.

Swingující špióni

Ross Hedvíček

Swingující špióni nejsou zase tak běžní jak by jeden předpokládal. Jeden pěkně swingující byl Bruce Willis ve filmu Hudson Hawk, kde s Danny Aiello skutečně zpíval swing a potom možná tak Doktor Swing, tedy Dr. Arnošt Kavka, který se svým hudebním kombajnem jezdil na amerických výletních lodích po Karibském moři v době, kdy se normálním lidem mohlo tak zdát o dovolené na Balatonu - ovšem za předpokladu, že dostanou cestovní doložku k občance.
No a pak byli manželé Koecherovi z Československa. Ale o tom se ve vašich starovinách nedočtete dodnes (staroviny je můj výraz pro vaše noviny, protože v nich není nic nového, všechno při starém). Začátkem roku 1982 se americká FBI dozvěděla od československého špióna, který šťastně přeběhl na americkou stranu, že Karel Koecher, překladatel tajných dokumentů pro CIA ve skutečnosti pracuje pro československou rozvědku.
Karel Koecher a jeho manželka Hana přišli do USA z Československa (přes Rakousko, kam odešli začátkem roku 1965) 4. prosince 1965. Karel byl důstojník zpravodajské služby Státní bezpečnosti, pověřený úkolem získat zaměstnání ve vládních úřadech USA, nejlépe v CIA a pak všechno, co se dozví, vykecat přes StB Rusům. Jeho manželka Hana měla funkci kurýra, původně pracovala jako laborantka, později často cestovala jako obchodnice s diamanty a tak odvážela zprávy od Karla a přivážela peníze od československé tajné služby.
Karel Koecher se narodil 21. září 1934 v Bratislavě a v roce 1939 se s rodiči přestěhoval

do Prahy. Členem komunistické strany se stal v roce 1958. Česká StB začala Karla Františka Koechera - jak znělo jeho celé jméno - cvičit jako špióna v roce 1962. O rok později se Karel Koecher seznámil s Hanou Pardamcovou (narozenou 8. ledna 1944 v Táboře), devatenáctiletou překladatelkou, která už v těch devatenácti letech byla přesvědčenou členkou Komunistické strany Československa. Jak zvládla tato 160 cm vysoká, v pravých a drahých kožesinách si libující, dle různých svědectví neobvyklé dobře vypadající mladá soudružka, být najednou tak příjemná a přitažlivá a ještě členka KSČ - není známo. Krásná a komunistka! Jaké plýtvání DNA materiálu! Svatbu měli po tříměsíční známosti.

Po příjezdu do USA začal Karel Koecher v roce 1967 pracovat pro Radio Free Europe a zároveň studovat na Columbia University, kde v roce 1970 získal titul Ph.D. ve filozofii a certifikát z Columbia's Research Institute for Communist Affairs. Jedním z jeho učitelů byl Zbigniew Brzezinski, později poradce prezidenta Cartera pro národní bezpečnost. Koecher také pracoval jako ass. professor na Wagner College.

Koecher, zcela jasně velmi inteligentní muž, měl zajímavou krycí legendu. Předstíral, že je zuřivý antikomunista (přestože jeho a manželčino členství v KSČ nezůstalo tajemstvím) a tvrdil, že ho československé rádio v Praze vyhodilo z práce, protože měl kritické komentáře o životě v komunistické zemi. Kvůli jejich členství v komunistické straně měli Koecherovi problém získat americké občanství, ovšem Koecher si vzpomněl na své dávné židovské předky, stal se členem YMHA (Young Men's Hebrew Association) a požádal o pomoc Bellu Abzug, feministicky-mírovou židovskou aktivistku ruského původu, která byla v té době členkou amerického Kongresu - a problém byl vyřešen. Od svých profesorů že školy obdržel vynikající

Československu. Informace toho druhu byly takové důležitosti pro soudruhy zpravodajce za železnou oponou, že Koecher podával zprávy přímo KGB - proč se zdržovat oklikou přes Prahu? - a za své zprávy Moskvě obdržel od KGB řadu vyznamenání.

Z kusých informací, které podklady pro překlady obsahovaly, byl Koecher schopen odhalit totožnost Alexandra D. Ogorodnika, jednoho z nejdůležitějších špiónů, kterého CIA v Moskvě měla. Ogorodnik - krycím jménem TRIGON - pracoval pro Ministerstvo zahraničních věcí CCCP v Moskvě a zásoboval CIA mikrofilmy se stovkami tajných sovětských dokumentu, včetně zpráv od sovětských velvyslanců že zahraničí. Jeho informace byly tak ceněny, že byly doručovány i do Bílého domu.

KGB začalo v roce 1977, okamžitě po obdržení zprávy od Koechera, Ogorodnika sledovat a brzo ho přistihli při fotografování dokumentu. Ogorodnik souhlasil, že napíše písemně přiznání a požádal o pero a papír. Začal psát a hned to vypadalo, že má s podaným perem nějaké potíže. Požádal přítomného kágébáka, zda by mu nepodal jeho vlastní pero, píše s ním už roky a je na ne zvyklý - támhle leží na stole. Soudruh z KGB mu podal pero, Ogorodnik je odšrouboval, vyndal něco, co vypadalo jako inkoustová náplň, a spolkl ji. Během deseti vteřin byl mrtev. Pero ze CIA fungovalo bezvadně.

Mimo své překladatelské činnosti měl Koecher nadmíru neobvyklý způsob jak získat tajné informace - zúčastňoval se sexuálních orgií. Ano, vážený čtenáři, otřete si prosím ústa - slíníte na obrazovku! Koecher, hubený zrzavý muž s šedivějícím knírem, tedy nic moc, začal svou manželku půjčovat jiným zájemcům. A zájemců bylo dost, protože Hana Koecher byla přitažlivá blondýna s velkýma modrýma očima. A navíc se ji to samé začalo náramně líbit a stala se z ní nadšená účastnice "swing sex parties" - daleko

víc než Karel Koecher sám. Jak pravil jeden můj přítel - ženskou naučíš téměř všechno. Některé ženské se prý naučí i jezdit na kole.

Karel a Hana se pravidelně zúčastňovali různých sex-parties a orgií (zní to tak anticky!) ve Washingtonu i v New Yorku. Často navštěvovali sex-kluby Plato's (kde se filozofovalo asi tolik jako v CZ-Akademiji Vět), Retreat a Hellfire v New Yorku, washingtonský bar Capitol Couples in the Exchange a klub Swinging Gate v Jessup, Maryland. Swinging Gate byl ve skutečnosti rozlehlý dům na venkově vybavený matracemi od zdi ke zdi a různým zařízením k akrobatickým trojkám. Karel a Hana měli rozsáhlý okruh ženatých a vdaných přátel, se kterými si volně vyměňovali partnery.

Vzhledem k jejím extrémním sexuálníм schopnostem se Hana Koecher brzo stala hvězdou mezi vyznavači těchto sexuálních radovánek. Často s Karlem jezdili do In Place,

soukromého sex-klubu ve Virginii, který v roce 1972 založil místní agent s nemovitostmi, který se začal se svou manželkou nudit. Pro tyto sex-parties poskytl velký dům ve Fairfaxu ve Virginii, jen několik minut od Koecherovy CIA-kanceláře v Rosslynu, taktéž ve Virginii, v blízkosti Washingtonu, D.C. V tehdejší době, ještě před vypuknutím epidemie AIDS, byl dům pravidelným víkendovým místem setkání za účelem swingování.

Mimo totálního zákazu drog, bylo jediným pravidlem, že každý musí přivést partnera či partnerku. Nejméně tři čtvrtiny účastníků bylo ženatých či vdaných. Vstupné bylo 20 dolarů. Páry se domlouvaly v baru v obývacím pokoji a pak se už dál věnovaly sexu v ložnicích nahoře a nebo v přízemí. Jedinou výjimkou z pravidla partner/partnerka byla dvě blondátá děvčata z místní střední školy, které se tam jednoho dne objevila a taky se chtěla zúčastnit. Výjimka jim byla povolena a organizátor klubu si je chválil ještě i po mnoha letech.

Oblíbenou formou zábavy byl tanec zvaný "bunny hop" (králíčí skok). Muži i ženy tančili nazi v řadě a když hudba skončila, tak každý měl sex s tím, kdo byl nejbližší - buď rovnou na místě a nebo v ložnicích, kterých bylo dostatek. Lidové tvořivosti se meze nekladly. Někteří účastníci se snažili mít sex s co největším počtem dalších účastníků během příjemného večera, jako například když se žena rozhodla mít sex se všemi dvaceti čtyřmi přítomnými muži. Zvládla jen devatenáct - amatérka jedna! Jiná mladá nadšenkyň počítala s kolika celkem muži měla sex během všech dosavadních večírků: s 426.

Hana Koecher byla jednou z neaktivnějších účastnic. Kdo by to byl o ní, komunistce řekl, že? Jiní účastníci ji i po letech popisovali jako "překvapivě krásnou" a "neuvěřitelně orgasmickou". Hana měla ráda sex s třemi i čtyřmi muži najednou na dvojposteli. I když Karel se taky zúčastňoval, často jen seděl v obývací u baru a povídal si s lidmi. Oba dva swingující špióni spojili příjemné s užitečným a nejen že se na těchto parties výborně bavili, nýbrž navíc navazovali nové kontakty za zpravodajskými účely.

V knize Ronalda Kesslera "Spy vs. spy" vzpomíná jeden z účastníků na Koechera: "Karel byl tak trochu divný. Bral určité nějaké drogy. Na našich večírcích byl vždy úplně nahý. Lidé měli na sobě vždy nějaké oblečení aspoň občas, ale on se tam vždy procházel úplně nahý. A vždy měl erekci!". Hmmm..., že by Karel Kocher byl původním utajeným vynálezcem viagry? To by se tím Češi mohli začít chlubit! Oni chudáci nemají být na co hrdí a stále musí vzpomínat, jak akademik Wichterle vynalezl kontaktní čočky..., ale tohle by bylo něco!

Koecherovi se přestěhovali koncem roku 1975, když byl Karel povýšen, do New Yorku. Karel začal pracoval v místní CIA-kanceláři. V roce 1976 byl Koecher pod falešnou identitou na návštěvě v Praze. Česká StB zrovna organizovala procesy s Havlem a ostatními disidenty a chtěla po Koecherovi, aby tam vystoupil a obvinil disidenty, že jsou "špióni pro CYJA". Koecher odmítl, protože by se tím prozradil a v Americe by se odrovnal - a jemu se život v USA náramně líbil. Ujistil své StB-šéfy, že je pořád ten starý skalní komunist zvláštního ražení a oni mu dali státní vyznamenání za deset let věrné služby velké straně a vládě lidu.

Po příjezdu z Česka začala CIA být s Karlem opatrnější - už mu nedávali k překladu supertajné dokumenty a snížili jeho zaměstnanecký status na "kontraktní zaměstnanec". Koecher pomalu neměl co hlásit svým svým StB/KGB-nadřazeným a dokonce s nimi neměl celé tři roky kontakt.

Dokončení na straně 4

Úterý 1. června

Ve středu bude vláda projednávat definitivní podobu smlouvy o pronájmu švédských stíhaček Gripen
Podle komunistického místopředsedy Filipa členka rady ČT Alena Svobodová sice přestupuje zákon, když kandiduje na poslance EP, ale má na to ústavní právo
Španělský socialistický politik Enrique Barón Crespo je v Prazea nabádá zde, aby se dále rozvíjela "sociální Evropa"
Průměrná hrubá mzda vzrostla v 1. čtvrtletí meziročně o 1356 korun na 16 722 Kč

Středa 2. června

Branná povinnost bude od počátku roku 2005 vyžadována pouze při ohrožení státu nebo za válečného stavu.
Vlaky z Berlína do Prahy budou jezdit rychlostí až 300 kilometrů za hodinu.
Sněmovní vyšetřovací komise ke kauze Diag Human má možná informace, které by vývoj sporu mohly zvrátit ve prospěch České republiky.
Vrchní soud v Praze zrušil rozhodnutí Městského soudu v Praze, na jehož základě se bývalý ředitel televize Nova a nynější senátor Vladimír Železný dovolával majoritního podílu ve společnosti CET 21.
Ministerstvo spravedlnosti musí vyplatit stíhanému Radovanu Krejčířovi a jeho rodině odškodné ve výši 200.000 korun za to, že strávil protiprávně ve vazbě tři měsíce.
Petr Kolář byl nominován na post mezinárodního správce OSN pro Kosovo
Více než 360 pozměňovacích návrhů podali poslanci k vládní novele zákona o provozu na pozemních komunikacích.
Kabinet odložil rozhodnutí o privatizaci Královopolské

Čtvrtek 3. června

Oskar žaluje Eurotel a T-Mobile o jeden a půl miliardy korun kvůli diskriminačním tarifům
Městský soud v Brně odsoudil tři studenty, kteří v listopadu 1989 vyjádřili nedůvěru komunistickému profesorovi
Majitel ubytovny v Ostravě musí zaplatit 50 tisíc Romce, kterou odmítli ubytovat
Lékaři potvrdili, že dívenka kterou dosud neznámý muž unesl u obce Chodov nebyla znásilněna, únosce má být asi 50letý Němec, má bradku a brýle
Následník nizozemského trůnu princ Willem-Alexander je na návštěvě v Praze
ODS stále vede v průzkumech volebních preferencí před eurovolbami, druzí jsou komunisté
Komunisté chtějí v parlamentu prosadit, aby Česká republika prodala špičkový vojenský radar Věra komunistické Číně

Pátek 4. června

Tlak, který vyvíjí vedení ostravské firmy Ispat Nová hut’ na zaměstnance, aby je odradilo od účasti na stávce, podle odborů každý den sílí.
Policie obvinila šest bývalých vrcholných manažerů zkrachovalé IPB z toho, že zavinili ztrátu devíti miliard korun.
Limuzínou s nezapnutým majáčkem na střeše se po Praze vyšší rychlostí, než dovolují předpisy, nechává vozit i manželka ministra vnitra Šárka Grossová.
V pražském koncertním areálu T-Mobile Park v neděli večer vystoupí bývalý člen Beatles Paul McCartney.
Ministr pro místní rozvoj Pavel Němec v sobotu odjíždí na týdenní cestu do Číny. Bude jednat s představiteli vlády i podnikatelské sféry o možnostech cestování čínských turistů do České republiky.
Podezření, že brněnský advokát Zdeněk Nováček předražil právní služby pro ministerstvo zdravotnictví ve sporu s firmou Diag Human, začala prověřovat kárná komise České advokátní komory.
Stát podepsal s polským PKN Orlen smlouvu o prodeji Unipetrolu

Víkend 5. – 6. června

Podle výzkumu Gallupova ústavu mají v nadcházejících volbách do Evropského parlamentu šanci i neparlamentní strany
Podle domácích průzkumů mají šanci ODS, ČSSD, KSČM, KDU-ČSL, Nezávislí a Sdružení nezávislých s Evropskými demokraty
NEI je v podezření, že její volební spoty porušily zákon, protože Dolly Buster není jméno, ale registrovaná obchodní značka
Václav Klaus ocenil význam zesnulého amerického státníka Ronalda Reagana, ten zemřel v sobotu ve věku 93 let
Podle ČTK se v komunistické straně schyluje k "výměně kádřů", jak komunisté označovali čistky, jež - dokud byli u moci - nezřídka končily ve vězení nebo dokonce na popravišti, čistky jsou namířeny proti reformním komunistům

Pondělí 7. června

Ani fiasko v eurovolbách nepřiměje Unii svobody, aby odešla z vlády Vladimíra Špidly
Jako dalšího kandidáta do Ústavního soudu navrhne prezident Václav Klaus bývalou soudkyní Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii Ivana Janů
Soud s Vladimírem Železným byl odročen na prosinec, Železný čelí problému s proclením obrazů, jež dovezl do ČR
Zdeněk Bulawa dostal 3 roky za dopravní nehodu, v níž zabil tři policisty
Jakýsi vrah zvířat zabil chráněného rysa ostrovida

Úterý 8. června

Ministr zdravotnictví Jozef Kubinyi zvažuje, že bude žalovat svou předchůdkyni Marii Součkovou kresli smlouvě, kterou podepsala s advokátem Zdeňkem Nováčkem o zastupování ve sporu státu s firmou Dag Human
Ministr Kubinyi potvrdil, že se objevila nová fakta, že by

NOVINY - Stručné Zprávy – sestavené panem Ondřejem Astonem Neffem

zachránila český stát od vyplacení odškodného firmě Diag Human, takže by celý případ stát stál "jen" 326,6 milionů korun
Romské organizace se rozhodly, že budou žádat pozitivní diskriminaci a budou požadovat, aby státní podniky a velké soukromé podniky zaměstnávaly 10% Romů
Evropská komise vyšle do Temelína experty, aby zkoumali, co se stalo po nedělním úniku asi tři kubických metrů radioaktivní vody
V některých oblastech se rozmnožil kůrovec

Středa 9. června

Vláda schválila pronájem švédských stíhaček Gripen za 20 mld na 10 let
Dále schválila návrh novely trestního zákona, podle něhož by mohly být trestány i firmy
Státní úřad pro jadernou bezpečnost si bude stěžovat proti počínání Evropské komise, která reagovala na bezvýznamnou poruchu v Temelíně vysláním expertů, což se zatím nikdy nestalo
Docentka Michaela Židlická se pravděpodobně stane ústavní soudkyní
Policie obvinila starostu Českého Krumlova Františka Mikeše (ODS) a jeho předchůdce Antonína Prince (ne-závislý) z úvěrového podvodu
Lékař Vinohradské nemocnice, který autem v opilosti těžce zranil dvouletou holčičku, převzal výpověď
Chorvatsko zavedlo pro Čechy vjezd na občanku
Senát se chystá poškodit ženy v těžké životní situace tím, že asi zamítne novelu zákona, jež by umožnila utajené porody s lékařským dohledem

Čtvrtek 10. června

Podle výsledku vyšetřování zavinila nedávnou autohavárii ministra Cyrila Svobody vysoká rychlost
Odboráři pražské hromadné dopravy chtějí 21. června ráno dvacet minut stávkovat na protest proti vládnímu návrhu zákona o silniční dopravě
V korupční fotbalové afěře jsou dva další obvinění, fotbalový rozhodčí Petr Řehoř a bývalý sportovní ředitel Synotu Igor Štefanko
Evropská investiční banka je připravena půjčit České republice zhruba deset miliard korun na financování některých úseků dálnice D47 vedoucí z Ostravy ke státní hranici s Polskem
V Litovli na Olomoucku řádilo ve středu tornádo a ještě ve čtvrtek bylo město bez proudu
Českým úřadům je už známo jméno Čecha,který je v Jihoafrické republice ve vazbě kvůli nedovolenému odchytu želv
Policie obvinila bývalého starostu Psár za zneužití dotace
Senát navrhuje, aby vysoké školy mohly vybírat školné

Pátek 11. června

Začaly volby do EU parlamentu
V pondělí v poledne budou podepsány smlouvy o pronájmu 14 švédských stíhaček Jas-39 Gripen pro české letectvo.
Středeční a čtvrteční řádění přírodních živlů způsobilo u 1500 zákazníků České pojišťovny škody za více než 50 milionů korun.
Mladoboleslavská Škoda Auto by mohla v Číně vyrábět nejméně 50.000 Octavií ročně.
Rány pěstí i kopance a potom vláčení vesnicí s pevně utaženou smyčkou kolem krku. Tak vypadaly poslední chvíle života psa, kterého utýral 60letý Jaroslav Zajas ze Šenova u Nového Jičína.
Soudec novojičínského okresního soudu proto opustil republikově obvyklou praxi podmíněných trestů a rozhodl o osmiměsíčním vězení s dozorem. Obžalovaný nabízel po vesnici utýraného psa "na pekáč".
Policie začala stíhat lékaře Jana Karase, který v pondělí v areálu Fakultní nemocnice Královské Vinohrady v opilosti srazil autem dvouletou holčičku.
Agresivní opilec ve čtvrtek v noci v pražském bytě napadl pracovníci záchranné služby, která mu přijela ošetřit pořezanou ruku.
Na návštěvě v Afghánistánu je ministr obrany Miroslav Kostelka.

Víkend 12. června – 13. června

Podle zpřesněných odhadů vyhrála evropské volby ODS(9 křesel), druzí jsou komunisté (5), ČSSD a Nezávislí-ED po 3 a Nezávislí a lidovci po dvou, vládní unie je někde na nevolitelných 2%
Nejvíce preferenčních hlasů získala Jana Bobošíková, po ní Josef Zieleniec a Vladimír Železný, dále Miroslav Ransdorf, Zuzana Roithová a Jana Hybášková
Vladimír Špidla prohlásil, že třetí místo sociálních demokratů "není úspěch"
Stanislav Gross podporuje myšlenku "širších personálních změn"
I další předáci sociální demokracie žádají stínání hlav (jiných než těch svých)
Předseda Unie (nyní strany jasně bez mandátu) řekl, že výsledek voleb nezviklá účast této formace ve vládě
Předseda ODS Mirek Topolánek označil neúspěch vládních stran za dramatický
Policie prověřuje restituce šlechtických rodů
V pražské Troji byl v sobotu otevřen nový botanický pavilon a v neděli další pavilon v ZOO, rekonstruovaný po povodních
V sobotu uplynulo 62 let od masové vraždy v Lidicích
Počasí v Praze: Střídavé počasí, občas děsně přšelo

Špidlovo fiasko, blýskání na změnu

Předběžné odhady signalizovaly Špidlovu prohru, výsledky prozradily, že jde o fiasko. Špidla přežije zisk dvou křesel do Evropského parlamentu tak snadno, jako pád z desátého patra. "Musím zjistit, jak silný mám mandát," komentoval. No, to je snad jasné: žádný, právě tak jako nemají žádný mandát unionisté. S necelými dvěma procenty hlasů už nemají morální právo nadále v parlamentu obtěžovat, natož aby "vládli".

ODS vyhrála a pošle do Štrasburku devět poslanců, komunisté jich tam pošlou šest, SNK-ED tři, dvě vládní strany, lidovci a sociální demokraté po dvou a "druzí nezávislí" jsou Bobošíková se Železným, tudíž jsou také dva.

Ne, tohle ještě není změna. Dojde k ní až za dva roky, po parlamentních volbách. To, co se stalo v pátek a sobotu, to lze přirovnat k tomu, čemu vojáci říkají "průzkum bojem". Průzkumy nebojem dělají specializované agentury měsíc co měsíc. Cosi signalizují, a toto "cosi" politické strany interpretují. To co jim jde k duhu vychalují, to co jim jde proti srstí, to bagatelizují. Výsledky eurovoleb bagatelizovat nepůjde. Nejsou za nimi výzkumníci s notesem v ruce, vytvořili je živí voliči u volebních uren. Byly to volby jako každé jiné, s tou změnou, že nad vchodem volební místnosti nebyla vyvěšena jen česká, ale i evropská vlajka. A tyto volby řekl vládě: jsi špatná, my tě nechceme.

Kromě toho volby signalizují, že se na naší scéně objevil nový politický subjekt. Zvláštní subjekt - a to je jeho ošidnost, právě tato zvláštnost. Místo zvláštního subjektu jménem Unie svobody-DEU, který definitivně zmizel v propadlu, tu máme zvláštní subjekt v podobě dvou "nezávislých". Dohromady získali tiito nezávislí neuvěřitelných 19 procent, tedy byli by třetí nejsilnější formací po ODS s 30 procenty a komunistech se 20, nebýt "zvláštnosti". Oni totiž "nezávislí bez přívlastků" jsou Vladimír Železný a Jana Bobošíková, dvě mediální hvězdy. Jenže ti dva odejdou do Štrasburku a za sebou nechají jen prázdný název, firmu s vývěsním štítem, ale bez prodejného zboží. Takové veličiny existují jen v den voleb. Strejda nebo teta váhá před urnou a hodí dovnitř lístek se jménem "toho, koho zná". No a zná chytrou paní Bobošíkovou, která tak výmluvně v televizi předváděla obyvatelstvu, jaká je ta Evropská unie banda byrokratických padouchů. Takže šup s lístkem do urny! Jenže Bobo ve Štrasburku zmizí, a pravděpodobně už o ní neuslyšíme.

Naproti tomu až odejdou Josef Zieleniec s Janou Hybáškovou do Štrasburku, nenechají po sobě snědený krám. SNK-ED by musela projevít přinejmenším takovou míru neschopnosti, jako lídři Unie a před ní ODA, aby nedokázala zaplnit voličský prostor, vyhrazený pro ty, kteří by normálně volili ODS, kdyby jim ta ODS nešla tak děsně na nervy. Tato formace se prosadila do senátu, prosadila se do Evropského parlamentu a místo v parlamentu - a pravděpodobně i ve vládě, má prakticky zajištěné, pokud se nestane něco neočekávaného, jako například, že začne voda téct do kopce.

Nad tímto božím dopuštěním musel Vladimír Špidla přiznat, že volební výsledky nelze při nejlepší vůli charakterizovat jako vítězství. Jeho poslední naděje je v tom, že se výzkumníci popletli a že oficiální výsledky budou lepší, než výzkumy ukázaly. Přičemž za to "lepší" by Špidla považoval čtyři křesla v Evropském parlamentu.

V této souvislosti je dobře si všimnout, že iluzím dovedou propadnout voliči zrovna tak jako politické strany. Voliči dali 19 procent "nezávislým". Ve skutečnosti jsou stejně závislí nebo nezávislí jako kdokoli jiný. Nezávislost je pouhé slovo, až na to, že je to slovo chytlavé, dobře prodejné, asi jako když na pytlík s cumlavými bonbóny napíšete, že je to strava typu BIO. To je důvod, proč máme "nezávislé" dvoje, a dá se čekat, že v parlamentních volbách jich bude nejmiň půl tuctu.

Iluzi stranické propadá Vladimír Špidla a jeho soudruzi. Za příčinu neúspěchu uvádí "syndrom poločasu". Podle této interpretace má jeho vláda plné ruce se zásadními reformními kroky, které samozřejmě bolí, a volič se za svou trýzeň mstí u uren. Pravda je jiná. Vláda žádné reformní kroky nedělá, a jen se snaží zkorumpovat část voličstva lopatováním peněz pod heslem "sociálního státu", ber kde ber, především pak na dluh. K jeho smůle těch peněz není nikdy dost na to, aby byly podmazávané vrstvy spokojené - a proto přesouvají svoji přízeň k těm, kdo sice nic nedávají, ale slibují, že dávat budou, když se dostanou k lopatě a hromadě peněz. Tedy ke komunistům.

A ještě něco. To, že se manželka pana ministra vnitra nechala načapat, jak se prohání zakázanou rychlostí v autě s modrým majáčkem pár dní před volbami, to ukazuje, jak arogantní nabobské poměry panují "tam nahoře". I proto dali lidé tolik hlasů "nezávislým" v bláhové naději, že takto drzý může být jen "závislý".

Aston

Česi sú vraj individualisti, Slováci majú zmysel pre kolektív

Jana Plichtová

Ako hľadia na seba Česi a Slováci po viac ako desiatich rokoch po zániku spoločného štátu a aký postoj majú Slováci voči ostatným národom a sami voči sebe, opýtala sa rakúska agentúra APA psychologičky Jany Plichtovej z Bratislavy.

Národy žijúce v strednej Európe sa hodnotia veľmi podobne. Slováci, Česi, Maďari a Poliaci o sebe tvrdia, že sú pracovití, pohostinní a tolerantní. Existujú však aj rozdiely. "Možno povedať, že Slováci majú viac vyvinutý zmysel pre kolektív, kým napríklad Česi uznávajú skôr individualitu osobnosti. Pre slovenskú kolektívnu identitu je charakteristické zdôrazňovanie harmónie a vyváženosti, Slováci dávajú skôr dôraz na spolužitie s prírodou, nie na jej ovládanie, obyvatelia Čiech, kde sa proces industrializácie a urbanizácie začal ešte pred prvou svetovou vojnou, zdôrazňujú viac hodnoty, ktoré súvisia s ovládaním prírody, hovorí Plichtová.

Slováci sa väčšinou porovnávajú s Čechmi, menej s Maďarmi. Skoro vôbec sa neporovnávajú s Poliakmi, Ukrajincami alebo Nemcami. Vzťah Slovákov k Čechom považuje Plichtová za vyvázenejší ako vzťah k Maďarom. V prípade Čechov vyrovňávajú Slováci existujúce rozdiely zdôrazňovaním spoločných vlastností, voči Maďarom sú skôr opatrní. Pozostatky z minulosti pôsobia, aj keď veľmi nevýrazným spôsobom: v Maďaroch vidia Slováci ešte stále národ, ktorý sa pokúšal vziať im ich vlastnú identitu. Vzťah medzi Slovákmí a Maďarmi sa bude meniť k pozitívnemu, opatrnosť však zostáva aj naďalej, tvrdí Plichtová.

Rozdiely medzi Čechmi, Slovákmí, Poliakmi a Maďarmi netreba preháňať, tvrdí psychologička. Dodáva: "Žili sme za rovnakých podmienok, sme a zostaneme si veľmi podobní. V 19. storočí sa chceli slovanskí intelektuáli odpútať od Maďarov, a preto podčiarkovali rozdiely. Zdôrazňovali ľudovú tradíciu a pôvodnú slovanskú kultúru."

Dôraz na "prapôvodnosť" je charakteristický pre všetky oneskorené národy, hovorí psychologička. "Nemci a Maďari si zvolili rovnakú stratégiu. Aj oni sa definovali pomocou prapôvodnosti, vyčlenením sa z iných skupín. Tento proces predstavuje primárnu fázu vo vývoji moderných národov. Pre kvalitu národnej identity je však oveľa dôležitejšia otvorenosť, hľadanie pozitívneho vzťahu k iným. "Rozpory medzi obhajcami národnej exkluzivity a prívržencami otvorenosti pokračujú. Odrážajú sa v politike stredoeurópskych národov, tvrdí v závere rozhovoru. (Český a slovenský svet)

Nové Slovo č.24/2004

O SPOLOČNOSTI / Robert Žanony

Eurovoľby ako dokonalé fiasko slovenskej demokracie

Kde sa stala chyba?

Čo to znamená, keď sa 10 ľudí na ulici spýtate na voľby do Európskeho parlamentu, 5 z nich nemá absolútne šajnu, 3 niečo počuli, ale príliš ich to „netankuje“ a dvaja sa ich chcú naozaj zúčastniť? A čo to znamená, keď tí, čo sa vždy tvárili, že slovenská demokracia je pre nich to najcennejšie na svete, sa tvária, akoby bolo všetko v absolútnom poriadku?

Slovensku hrozí spolu s Českom najnižšia účasť vo voľbách do Európskeho parlamentu. Čísla sú nám všetkým približne známe, nehovoríme o nízkej účasti

v hodnotách 40 - 50 %. Dostali sme sa tak nízko a ďaleko, že ak bude reálna účasť nad 20%, bude sa to všeobecne

považovať za „ešte ako-tak v norme“, žiadna katastrofa. Ono si to asi uvedomuje dosť málo ľudí, medzi širokou verejnosťou ale takisto medzi tými, ktorí by mali biť na poplach, ale až takýto „vysoký“ záujem o veci verejné, to už skutočne nie je žiadna sranda. Niečo tu naozaj vážne neseďí.

Zdanie klame

Mohlo by sa zdať, že všetko je v úplnom poriadku. Veď ľudia môžu vyjadriť svoj názor úplne slobodne a svojvoľne, v slobodných demokratických voľbách, každého hlas má rovnakú váhu a voľby nikto nemanipuluje. To je síce pravda, ale demokracia, skutočná demokracia je o podstatne viac, ako len o forme. Podstata vlády ľudu v jej zastupiteľskej forme je v tom, že rozhodnutia, ktoré prijímajú zástupcovia ľudu sú podložené podporou a mandátom tohto ľudu. Ak tak nie je a ak tak nie je dlhodobo a v kriticky nízkej miere, potom už o skutočnej demokracii môžeme hovoriť len s rezervou.

O aký demokratický mandát sa už môžu oprieť budúci slovenskí europoslanci a europoslankyne, ktorí budú do EP zvolení celkovou silou 20% slovenskej verejnosti s volebným právom? Aký záväzný bude pre nich hlas ľudí, ktorým boli do EP vyslaní, a akým hlasom sa budú riadiť? A sme pri probléme.

Je pravda, že volebná účasť klesá aj v krajinách so zabehnutou demokraciou, skutočnou demokraciou. Aj tam je to problém. Je takisto pravda, že účasť vo voľbách do europarlamentu je aj v krajinách „starej“ Európy nižšia ako vo voľbách do národných parlamentov. Európa a európska politika sú ešte stále ďalej ako politika domáca, národná. A takisto je pravda aj to, že i na Slovensku v prípade eurovoľieb pôsobia faktory, ktoré sú takpovediac dlhodobé, objektívne a v dobe bezprostredne pred voľbami sa s nimi dá už len veľmi málo urobiť.

Máme za sebou tri plebiscity, a teda značnú únavu a presýtenosť politickou propagandou. Máme tu všeobecné a dlhodobé sklamanie, dezilúziu a nedôveru v politiku ako takú, kto by sa čudoval. Máme tu charakteristický rozšírený pocit nespokojnosti a negativizmu, takí jednoducho sme. Toto všetko, samozrejme, nahráva nízkemu záujmu a účasti na voľbách.

Okrem toho sú tu však faktory, ktoré priamo súvisia s voľbami do europarlamentu a s ktorými sa pri správnom a zodpovednom prístupe niečo robiť dalo. Samozrejme, hovoríme o dvoch veciach. Hovoríme o dlhdoobej vysvetľovacej kampani vlády, ktorá neexistovala. A hovoríme o verejnej diskusii, o pôsobení budúcich slovenských zástupcov v EP, ktorá takisto neexistovala a neexistuje.

Chýbajúca kampaň vlády

K bodu 1. Už z podstaty je Európska únia a jej inštitúcie komplikovaná a príliš ďaleko od každodenného života bežných ľudí v členských krajinách. Na to, aby ľudia Úniu, jej inštitúcie, konkrétne v tomto prípade Európsky parlament a jeho význam, len v základoch pochopili, je potrebná informačná a vysvetľovacia aktivita. Logicky, drvivú časť tejto úlohy na seba preberá vláda. Ktovie, kam išli peniaze vyčlenené na tento účel, ale výsledok je dnes taký, že väčšina verejnosti nemá poňatie a čo je horšie, nemá záujem mať predstavu o tom, v čom je pre nás Európsky parlament dôležitý a prečo by sme do neho mali vyslať tých najlepších. Vysvetľovacia a informačná kampaň patrí kompetenčne pod podpredsedu vlády pre európsku integráciu. Existujú teda dve možnosti. Alebo ide opäť o neschopnosť P. Csákyho, alebo za dnešným stavom treba hľadať konkrétny politický stranícky záujem. Rovnica: nízka miera informovanosti a povedomia o EP - nízky záujem o voľby = nízka účasť na voľbách, je z tých jednoduchších. A aj otázka, ktorá strana najviac profituje z celkovej nízkej účasti, má dosť jednoznačnú odpoveď. Dlhodobá vysvetľovacia kampaň zlyhala a tak čo-to mohla ešte napraviť skutočná vecná, aj politicky kontroverzná, a tak pre publikum atraktívna diskusia v predpolí volieb do EP. Žijeme v dobe médií a skutočná široká, masová pozornosť pre akúkoľvek udalosť sa dá vyvolať len cez médiá. A bez širokej pozornosti neexistuje vyššia volebná účasť. Inak to jednoducho nejde. A sme pri kameni úrazu.

Verejnoprávne médiá mimo hry

Od komerčných médií sa všeobecne neočakáva, že sa budú venovať vecným odborným diskusiám na politicko-spoločenské témy. Ich komerčný charakter a nutnosť rýchlych obrázkov im to jednoducho nedovoľuje. Napriek tomu silné komerčné mediálne inštitúcie venujú v záujme reputácie serióznosti a mienkotvornosti aj tomuto žánru patričný priestor. Od drivej väčšiny komerčných staníc a titulov sa to však očakávať nedá. Práve v tomto je jadro opodstatnenosti verejnoprávnych médií. Zdravá, aktívna, občianska, demokratická kultúra možno pestovať len cez

diskusiu. Diskusia potrebuje platformu a priestor a verejnoprávne médiá sú presne tou inštitúciou, ktorá tento priestor má vytvárať. Je to ich úplne najzákladnejšou spoločenskou úlohou. V prípade volieb do Európskeho parlamentu sa dá sucho konštatovať len to, že v plnení svojej základnej spoločenskej úlohy slovenské verejnoprávne médiá zlyhali na plnej čiare. Ťažko sa dá ľuďom vyčítať neinformovanosť a nezáujem o voľby, keď priestor na diskusiu, na stret názorov a pohľadov na to, ako majú alebo ako chcú budúci slovenskí europoslanci v Bruseli a Štrasburgu pôsobiť, bol zredukovaný na absolútne minimum. A aj to je ešte silné nadhodnotenie. Len letný pohľad, resp. prepnutie kanála na ČT1 či ČT2 dáva možnosť pozrieť si, ako by to mohlo fungovať aj u nás. Diskusia, stret názorov, prípadne konflikt vytvárajú redakčný materiál pre ostatné médiá, pre ďalšie spravodajské spracovanie. Vytvárajú tému, téma vytvára pozornosť, pozornosť vytvára zaangažovanosť a vyššiu účasť, účasť vytvára legitimitu a mandát. A demokracia funguje. U nás však nefunguje. Úplne nemožný zákon a jeho úplne najhoršie vyloženie v oboch verejnoprávnych médiách spôsobilo, že k nám predvolebná diskusia a stret názorov nedorazili.

Do istej miery verejnoprávne médiá supľujú médiá komerčné, ktoré vytvárajú aspoň ako-taký priestor na testovanie kandidátov, na spravodajstvo z kampane, na diskusiu. Vďaka aj za to, približuje nás to k normálu, ale plnohodnotnou náhradou nikdy byť nemôžu, nie je priestor. V prvých slovenských eurovoľbách sa teda „optimálne“ spojili všetky okolnosti, nahrávajúce dokonalému nezájmu verejnosti a alarmujúco nízkej účasti na voľbách. Všeobecná apatia, sklamanie a frustrácia z politiky, zlyhanie vysvetľovacej kampane, abstraktnosť témy nekompenzovaná vysvetľovacou kampaňou, neexistencia priestoru na verejnú diskusiu a z toho prameniaca nevýrazná kampaň. No a už len taká pokazená a samozrejme nie kresťanskodemokraticky účelová čerešňa na šlaháčke, nedeľa ako volebný termín... Uvarili sme si na dokonalé demokratické fiasko. Uvidíme, či nás povolebné žalúdočné kŕče privedú k ponaučeniu pre budúcnosť.

Účasť sa odhaduje na 20 percent

Väčšina Slovákov eurovoľby odignorovala

Účasť na historicky prvých slovenských voľbách do Európskeho parlamentu je veľmi nízka a určite je pod 20 percent, konštatoval na tlačovej besede predseda Štatistického úradu SR Peter Mach. Zároveň informoval, že v pondelok ráno od 3:15 začnú zverejňovať priebežné výsledky volieb.

Podpredsedníčka Ústrednej volebnej komisie Miloslava Čutková informovala, že voľby zatiaľ nenarušili žiadne vážnejšie problémy. Členovia Ústrednej volebnej komisie sa zároveň na podvečernom zasadnutí dohodli na harmonograme práce tak, aby sa celú noc striedali pri preberaní zápisníc. Na ďalšom postupe sa dohodnú ráno o 8:00.

V nedeľu o 7.00 h sa na Slovensku začali voľby do Európskeho parlamentu. Občania Slovenska, vrátane zaregistrovaných občanov iných štátov Európskej únie s trvalým pobytom na Slovensku v nich rozhodnú o 14 slovenských zástupcoch v parlamentnej inštitúcii EÚ.

Až do 22.00 h môže vyše 4,1 milióna oprávnených voličov v 5855 volebných okrskoch odovzdať svoj hlas jednej zo 17 kandidujúcich politických strán a hnutí. Na ich kandidátkach sa nachádza spolu 187 kandidátov. Volič môže na hlasovacom lístku politickej strany zakrúžkovať jedného kandidáta, ktorému dáva tzv. prednostný hlas.

Právo hlasovania v majú občania SR, ktorí najneskôr v deň volieb dovŕšili 18 rokov a majú trvalý pobyt na slovenskom území. Volič môžu aj občania iných členských krajín EÚ s povolením trvalého pobytu na Slovensku, ktorí požiadali o zápis do voličských zoznamov. Na hlasovaní sa môžu zúčastniť taktiež slovenskí občania s trvalým pobytom mimo územia EÚ.

Oficiálne výsledky volieb vyhlási Ústredná volebná komisia v pondelok popoludní.

Na obsadenie kresla v EP musia politické strany získať minimálne päť percent z celkového počtu odovzdaných platných hlasov. Získané mandáty za stranu dostanú kandidáti v poradí, v akom sú uvedení na hlasovacom lístku. Prednostné hlasy kandidátom budú akceptované len vtedy, ak tvoria najmenej desatinu z celkového počtu hlasov odovzdaných pre danú stranu.

Vo voľbách kandiduje v poradí SMK, ANO, SDKÚ, Maďarská federalistická strana, Živnostenská strana SR, Demokratická únia Slovenska, KSS, Slobodné fórum, koalícia SNS-PSNS, Slovenská ľudová strana, Aktívne ženy - OS Slovenska, Smer, Ľudová strana HZDS, KDH, koalícia HZD-Ľudová únia, OKS a Rómske kresťanské demokratické hnutie.

Slovensko spolu s Poľskom a Talianskom budú poslednými krajinami EÚ, kde sa o 22.00 h skončia voľby do EP. Eurovoľby sa v rámci celej EÚ uskutočňujú medzi 10. a 13. júnom.

SITA, TASR

dokončení z první strany

V té době se Karel Koecher stal pravidelným uživatelem návykových drog. V roce 1982 se Karel Koecher setkal s Gunterem Russbacherem, který v té době zajížděl do Československa nakupovat zbraně a plastické trhaviny. Russbacher byl původem rakouský baron, poté pilot letadla SR-71 Blackbird v americké Navy a dnes je ostře střežen v americkém vězení.

V roce 1982, když konečně FBI přišla na to, že Koecherovi jsou špióni, začala je odposlouchávat. Agenti vyhodnocující nahrávky nemohli uvěřit stupni špatného zacházení, které Hana (jinak sofistikovaně vypadající žena) od Karla snášela. Od nadávek až po fyzické násilí. Koecher svou ženu výchovně bil. Navíc se dověděli, že Koecherovi prodali svůj byt a byli připraveni zmizet z USA. Oficiální, krycí výmluvou bylo, že se budou stěhovat do Rakouska. FBI se ve spolupráci s CIA rozhodl Koechera zatknout - ovšem byl tam menší problém - nebyl důvod. Koecher totiž nikdy nebyl přistižen při činu a to, že pracuje pro KGB se FBI dověděl od přeběhlého českého špióna. Takže FBI potřeboval z Koechera nějak vymámit přiznání.

15. listopadu 1984 Kenneth M. Geide, agent FBI a devět jeho kolegů začali Koecherovy sledovat v ulicích New Yorku, mezi bankou v 9West Fifty-seventh Street a Diamond Club Building na Forty-seventh Street, kde měla Hana Koecher kancelář. Když později Karel vyšel z Diamond Club Building sám, bez manželky, přistoupil k němu agent Geide s dalším agentem, kterého Karel Koecher znal z Young Men's Hebrew Association (jedním z triků, které Koecher používal, bylo předstírat židovství) a pozvali ho zcela přátelsky k rozhovoru do Barbizon Plaza Hotel na rohu Fifty-eight Street a Sixth Avenue. Tam už, v šestém patře, v místnosti číslo 2640, vybavené skrytými kamerami a nahrávacím zařízením, čekal CIA agent Jerry Brown.

Geide řekl Koecherovi, že FBI a CIA vědí, že je agent StB a KGB a nabídl mu, aby skutečně začal pracovat pro USA a stal se tedy "double agent" - dvojitým agentem. Koecher se okamžitě přiznal a začal zpívat jako Beverly Sills. O tom, jak ho StB vycvičilo už v roce 1962, aby se stal krtkem (mole) v americké zpravodajské službě, o tom jak manželka Hana začala pracovat s diamanty, aby měla výmluvy na časté cesty a mohla fungovat jako kurýr a vozit zprávy Rusům a vozit zpátky peníze. Během let podle Karlova odhadu přivezla z Česka téměř 70 tisíc dolarů a dalších dvacet tisíc, aby si Koecherovi mohli koupit byt. Jen sedmdesát tisíc? Tak to byli jen takoví laciní tuzexoví špióni, z partiového zboží...

Zatímco se Karel Koecher v jedné místnosti dobrovolně přiznával ke všemu, co ani nevěděl (a hlavně, co nevědělo FBI), další agenti sbalili Hanu Koecher a vyslýchali ji ve vedlejší místnosti. Hana nebyla taková trouba (na pečení a vaření prý moc nebyla) jako Karel a nehodlala spolupracovat. Dožadovala se přítomnosti právníka a byla velice rozčilená a výbojná. Zoufale plakala, přísahala že není žádný špión. Napřed nechali agenti Karla a Hanu spolu mluvit telefonem, Hana řekla Karlovi ať drží hubu, jinak že to nedopadne dobře. No, v Česku by to dopadlo rozhodně hůř. Pak vzali agenti Karla a Hanu na večeri a za přítomnosti agentů je nechali, ať spolu mluví. Sledujete ten rozdíl? V Americe vás zatknou pro podezření ze špionáže a agenti vezmou vás i manželku na večeri v dobrém hotelu. Když vás zatknou pro podezření že špionáže v Česku, tak vám rozbijou hubu, vyrazí zuby a polámou kosti a žebra. Já tomu říkám rozdíl ve všeobecné civilizovanosti.

Geide nadiktoval podle toho, co Koecher řekl, osmistránkové přiznání, kde Karel Koecher opravil drobné chyby a podepsal to. V prvních čtyřech minutách své výpovědi Koecher toho přiznal tolik, že by to bohatě stačilo na zatykač. Ovšem FBI stále předstíralo, že z Koechera chce udělat dvojitého agenta a nechalo je jít domů. Koecher byl zatčen až 27. listopadu 1984 agentem Jamesem K. Murphym pár hodin před plánovaným odletem do Zürichu. Ten první den je FBI prostě nechalo jít. Koecherovi se vrátili do svého bytu v 12-B East Eighty-ninth Street. FBI venku hlídalo a Koecherovi si uspořádali svůj poslední swing v Americe. Měli hosty, manžele z New Paltzu, ze státu New York - obvykle sexuální střídání partnerů následovalo.

Karel Koecher si po zatčení 27. listopadu 1984 ve vězení užil spoustu legrace. Byl jako král v té české pohádce "jíst mu nechutná, spát mu nechutná" a navíc se ho poděšený černošský muslimský radikál zkoušel dvakrát zabít. Napřed ho chtěl probodnout nůžkami a podruhé nožem udělaným z otvíráku na konzervy. Ve vězení se taky potkal s rakouským podvodníkem Oscarem LeWinterem, který byl zavřen za pašování drog. Padli si do oka. Koecher si najal právníka Roberta Fierera, kterého znal z Bar Mitzvah, aby ho i manželku dostal z vězení. Hana byla brzo propuštěna na kauci 1,2 miliónů dolarů, které za ní zaplatili její přátelé, obchodní a sexuální partneři. Koecher také požádal právníka Fierera, aby zajel do Prahy za Haniným otcem Josefem Pardamcem, který byl komunistický aparátčík okresního kalibru. Pardamec a Fierer se dostali až ke Gustavu Husákovi, který jim slíbil, že to zařídí s svým šéfem, Konstantinem Černěnkem. Celá záležitost pak skončila na stole Vladimíra Krjučkova, náčelníka KGB.

Mezitím americký právník Alan Dershowitz (ten co si tak pohoršil obhajováním O. J. Simpsona) spolupracoval s východoněmeckým právníkem Wolfgangem Vogelem (s tím, co založoval výměnu Gary Powerse za Rudolfa Abela) na propuštění židovského aktivisty Anatolije Ščaranského (dnes Nathan Sharansky, politik a ministr izraelské vlády), který byl zavřen v sovětském kriminále. Když Černěnko zemřel a Gorbačov začal se svou glasností, tak to pro Ščaranského začalo vypadat nadějně. A aby to nevypadalo, že

ho pustili jen tak zadarmo, tak KGB požádalo o propuštění špiónů Hany a Karla Koecherových, jednoho dalšího Čecha, který seděl v americkém vězení za pašování drog a falšování emigračních dokumentů a jednoho Rusa.

Karel Koecher přiznal všechno ještě jednou u soudu v New Yorku, byl odsouzen na doživotí a navzdory tomu, že byl sexuální nadšenec, tak možnost, že by si z něj nějaký černošský svalovec ve vězení udělal přítelkyni, mu moc nevoněla. Účty za různé advokáty a různé jiné nezaplacené dluhy tou dobou už dosahovaly výše 400 tisíc dolarů a zůstaly nezaplaceny. Československo to později odmítlo zaplatit s typickou komunistickou výmluvou, že je to příliš mnoho.

V únoru 1986 byli oba Koecherovi vyměněni v Berlíně na Glienicker Brücke za refusenika Anatolije Ščaranského a několik dalších lidí, vězněných v Sovětském svazu. Na stejném mostě byl před více než dvaceti lety vyměněn sestřelený pilot U-2 Francis Gary Powers za sovětského špióna Rudolfa Abela. Jednou z podmínek výměny bylo, že Koecherovi nesmějí nikdy vstoupit na území Spojených států amerických a museli se vzdát svého amerického občanství. Ščaranský se v Jeruzalémě setkal se svou ženou Avital a Koecherům se v Praze dostalo přivítání jako navrátilivším se hrdinům. Koecherovi dostali státní vilu na předměstí Prahy a na ježdění nové volvo, stejně jako měl, dodnes slavný slavík pražský, Karel Gott. Karel Koecher byl jmenován do funkce v kágébácké afiliaci, tedy v Prognostickém ústavu ČSAV - ano, seděl ve stejné kanceláři s dnešním (p)rezidentem Václavem Klausem. I jiní slavní rodáci a soudruzi/kapitalisté jako Vladimír Dlouhý, Valter Komárek a Miloš Zeman tam s ním statečně bojovali proti komunismu tím, že připravovali velkou polistopadovou piratizaci ukradených majetků, tentokrát již přímo do jejich ex-rudých kapes.

Během pětidenních rozhovorů v Praze od 29. dubna 1987, řekl Karel Koecher Ronaldu Kesslerovi, že ho smrt Alexandra Ogorodnika velmi mrzí, ale že je to stejně vina CIA a Ogorodnikova vlastní. Na téma sexuálních orgií oba manželé řekli, že to byla správná věc a velmi užitečná pro jejich špiónské aktivity. Hmmm, proč ne?

V pozdějších letech se Koecherovi vynořili ze zakalených a většinou i pokálených vod českých jen třikrát. Když StB organizovalo sametový podfuk s Havlem v Laterně magie, tak dva novináři z New Yorku zahlédli a poznali jednoho z organizátorů této "demokratické revoluce českých studentů" - a on to byl Karel Koecher! V morální Latríně Magice už ostatně nešlo o žádnou revoluci studentů, tam šlo o koryta - proto tam výše zmíněný soudruh/kapitalista (předseda KSČ v prognostáku) Dlouhý doslova běžel, se slovy, že se tam budou rozdávat ministerské posty - dle paměti Tomáše Ježka.

Později se jméno Koecher objevilo v tisku v roce 1995, když jakýsi novinář s překvapením zjistil, že na britské ambasádě v Praze pracuje paní Hana Koecherová. Britové nevěděli, kdo paní Koecherová je, či byla, a pouze si pochvalovali, jak dobře umí anglicky - no bodejt'! Paní Koecherová byla ze svého zaměstnání propuštěna a podala žalobu proti oněm novinám. Soud žalobu zamítl.

Potřetí se Karel Koecher objevil ve smutné komedii okolo pokusu vylákat z Mohammeda Al-Fayeda nějaké peníze 22. dubna 1998 ve Vídni. Al-Fayed je otec Dodi Fayeda, posledního přítele princezny Diany, který spolu s ní zahynul při havárii v pařížském tunelu. Rakouský podvodník Oscar LeWinter, ano ten co se s ním Koecher seznámil v americkém vězení, se pokoušel vylákat peníze z Mohammeda Al-Fayeda pod záminkou, že má informace o tom, že Diana byla zavražděna izraelskými/americkými/britskými tajnými službami. A zřejmě pozval Koechera ke spoluúčasti. Dopadlo to tak, že Fayedovi lidé spolupracovali s FBI a rakouskou policií, která LeWintera zabásla a nakonec dostal další čtyři roky. O Koecherovi se psalo, že se mu podařilo uniknout na poslední chvíli. On sám to všechno popírá, že o ničem nevěděl a z hotelu odešel těsně před zásahem policejního komanda čirou náhodou, protože už byl zrovna na odchodu.

Celý případ je popsán na adrese http://www.ce-review.org/99/6/culik6.html. Autor Jan Čulík se domnívá, že v Americe vzpomínají na Karla Koechera jako na nějakého Jamese Bonda. Mýlí se, jako obvykle. Koecher je v Americe postavou známou jen pár historikům a agentům FBI v důchodu - a i ti, co si ho pamatují, na něj vzpomínají jako na zdrogovaného a zfetovaného komunistu, který mlátil svou ženu.

Dnes je Karlu Koecherovi sedmdesát let a spokojeně žije v Praze. Spokojeně si užívá zaslouženého odpočinku, tak, jako si ho zasloužil státní mučitel a mlátitel vězňů soudruh Grebeníček starší, budiž mu česká země těžká. Amen.

Ve volném čase Koecher o sobě rozšiřuje báchorky, že za nedostatečný vztah ke své pozdější vášni - komunismu - byl vyakněn z britského gymnázia v Praze v roce 1948 Ritou Budínovou-Mlýnářovou- Klímovou a že prý v petřinských parcích střílel po policajtech uniformovaných, tak i v civilu. Prostě předstírá protikomunistický odboj. Nemám pochyb, že mu to místní Čechové žerou i s navijákem.

Autor tímto děkuje za přátelskou pomoc Ronaldu Kesslerovi a svolení použít jeho materiálů.

Zdroje:

- Ronald Kessler: SPY vs. SPY: Stalking Soviet Spies in America
- Ronald Kessler: THE BUREAU: The Secret History of the FBI
- James Risen, Milton Bearden: The Main Enemy : The Inside

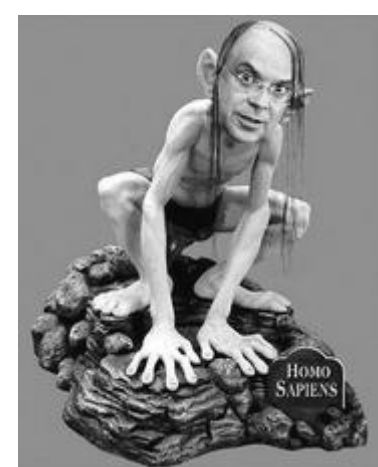
Story of the

CIA's Final Showdown with the KGB

Fotomontáže na internetu nejčastěji zesměšňují politiky a celebrity. Nešetří je ani trochu. Jsou jako opravdové

Premiér Špidla: Deformátor, SuperStar i bojovník z Matrixu

Sámer Issa v sukni nebo dopravní policista čekající s baseballovou pálkou na neukázněné řidiče. Skutečnost, nebo fotomontáž?

Někdy je to těžké rozlišit, jindy autor příliš neskrývá, že se jedná o "podvod".

Internet je podobnými legráckami doslova nabitý.

Na světové síti si podle všeho lidé nejvíce dělají psinu z amerického prezidenta George Bushe.

U nás je bezkonkurenčně nejčastějším terčem vtipů Vladimír Špidla.

Premiéra najdete jako mutanta Gluma z Pána prstenů, bojovníka z Matrixu nebo zpěváka v soutěži SuperStar.

Fotomontáže s českým politikem zaznamenávají podle svých tvůrců opravdu velké úspěchy.

Někteří lidé si ze zesměšňování politiků, celebrit i běžných událostí udělali zábavu, kterou vyplňují každou volnou chvilku. Není se proto co divit, že stránek s podobnými výtvary stále přibývá.

A vtipy často své objekty nešetří, střílejí si i z papeže. Některé jsou amatérské, jiné kromě pobavení donutí návštěvníky ocenit i práci autora.

Nezkušené oko rozdíl mezi originálem a fotomontáží nepozná. Hodiny strávené u programů upravujících obrázky ale stojí za to. Je to prostě tak trochu jiná realita...

Ondřej Hodálík (2. 6. 2004)

Pozdrav z Estonska:

Finsko koncilo pruzkoumani vlastního druhu valecních zločinu: ruske dalkove hlídky/pruzkumnici-rozvedcici a tzv partizany během valky ve Střední a Severní Karelíi, kde uz zadna souvisla fronta nebyla, sli obcas dost hladce do hloubky Finska, vcetne Laponska, a znicili male vesnice (caste jen od nekolika domu/osedlosti) Finu a Saami/Laponci, zabili take jejich obyvatele. Hlavne slo o deti, zeny a dedecky-babicky, celkem zabili 154 lidi, od deti 18 dnu do staren 93 let. ranene byli 53 dalsich a bez sledu se ztratili 19 clovek od ca 30 lesnich/mocalovych vesnic. A jak se Rusy vratili ke svym, tak hrde se hlasili o zniceni "garnizonov protivnika" (!?)

V období finlandizacíi to bylo statni tajemství - ani slovo o tom se nemohli rikat. V 90tych pod tlakem verejnosti a zajmem nekterych historiku Finy dokonce prece zacali s problemem zabývat - slo prece o valecne zlociny nejcistejsi vody!

Ale vsechni pokusy v smeru Ruska vyhledat zlocinci koncili s nulou, i kdyz dnesni prezidentka Tarja Halonen, tehdy ministr ZV, sdelila v 1998 parlamentu, ze ta zalezitost zamlcena nebude. Jenomze ...

Kriminalni police Finska ted koncila cely ten pruzkum - Rusko sdelilo, ze podle tehdy platniho prava SSSR te ciny vubec zlociny nebyli a pro dnesek uz "lhuta vyprhla"????!!! I kdyz mezinarodni pravo v tom smeru je uplne jednoznacne: jde o valecne zlocini, u kterych NIKDY lhuta ne vyprhne a ktere nejsou zavisle od prani a zakonu nejake zemi.

Stanovisko Ruska je jednoznacne: ublizujete slavnym valecnim veteranum!

Dotaz: proc Rusy sami tak vehementne kdysi vyhledavali "valecni zlocinci"?!

Ale u Rusu (imigranty od SSSR během okupací) v Estonsku nazory velmi rychle se zmeni. Kdysi byli kategoricky proti vstupu Estonska do NATO, jeste v unoru to podporovali jenom 39 %, ale dnes ... uz 52 % ! Mezi Estonci podpora take se zvedne, uz malem tri ctvrtiny jsou za. Kdyz podpora EU mezi obcane (imigranty hlasovat nemohou, nejsou-li uz obcane zemi - takovych neobcanu je jeste malem 300 000 od 1,3 mln obyvatelu, v 1991 bylo nad 600 000) se pada, hlavne kvuli hloupostem poslednich mesicu v Strasbourgu a Bruselu. Svuj podíl ma take arogantni stanovisko Francii a Nemecka pred a během valky v Iraku, nadutost v smeru aplikantu.m

Pozemkové úřady s policií nechtějí spolupracovat

Policie sbírá údaje o majetku šlechty

12.06.2004 00:01 - Česká policie rozeslala koncem dubna na několik úřadů zvláštní dopis. Žádá v něm detailní informace o průběhu restitucí. Ale ne všech. Podle dopisu má jít pouze o restituce majetku někdejších šlechtických rodů.

MF DNES má k dispozici kopii dvou dopisů, které odešly z jihomoravské policejní správy, konkrétně z tamního odboru hospodářské kriminality.

Všechny jihomoravské pozemkové úřady jsou v dopisech vyzývány, aby policii okamžitě informovaly, zda u nich o lesy nebo půdu již požádali dědici šlechtického rodu Belcredi. A pokud ano, s jakým výsledkem.

Policie přitom nežádá informace pouze o "případu Belcredi", ale o všech aristokratech, kteří žádají či žádali o svůj majetek. Policejní důstojník Šamalík, který je pod dopisem podepsán, odmítl sdělit, na co takové informace potřebuje: "Šetření probíhá, nemohu nic říci," uvedl pouze.

Jeho nadřazení z jihomoravské správy a policejního prezidia budou prý schopni věc komentovat po víkendu.

Podle informací MF DNES žádá policie podobné informace po celé republice. To nepřimo potvrdil i ministr vnitra Stanislav Gross, který také hovoří jen opatrně. "Mám informace, že policie prověřuje některá podání, která se týkají restitučního procesu," řekl Gross bez dalších podrobností.

Vysoce postavený policejní zdroj pod podmínkou anonymity prozradil, že policie prověřuje, zda restituce šlechtického majetku neprovázela korupce mezi státními úředníky.

Bývalý ústavní soudce Antonín Procházka považuje za diskriminační, že policie žádá informace pouze o restitucích šlechty. "Pokud by byla tato praxe připuštěna, změnili bychom se z právního státu ve stát policejní," řekl Procházka. "Proč policie potřebuje tato data jen u těchto

lidi?"

Udejte nám "šlechtice" Belcrediho!

Když se Richard Belcredi, restituent zámku v Brodku u Prostějova, dostal náhodou k policejnímu oběžníku, byl překvapen. Zjistil, že se o něj zajímá hospodářská kriminálka. Proč? Je šlechtického původu.

"Je to návrat do komunistických dob. Příslušníci starých českých šlechtických rodů se stávají občany druhého řádu," řekl Belcredi, jehož rodina byla za své vlastenectví šikanována nacisty (na jejich majetek byla uvalena nucená správa) i komunisty (majetek byl znárodněn). Sám Richard Belcredi musel uprchnout.

Šlechta "neexistuje"

"Jen jsem o tom slyšel. Už jsem si říkal, že se musím zeptat na úřadu," řekl Adam Bubna z Litic, který zrestituoval zámek ve východních Čechách.

Další restituent, Radslav Kinský ze Žďáru nad Sázavou, je klidný: "Policie si může psát, co chce, ale musí respektovat zákon." Navíc připomíná: "Podle zákonů tady žádný šlechtic neexistuje." V druhém z oběžníků, kdy si jeho autor možná uvědomil, že české právo šlechtický původ nezná, je poznámka: "Termín 'šlechtické rody' považujte za pracovní."

Úředníci policii odmítli

Pracovníci okresních pozemkových úřadů na přípis nereagovali a naopak si stěžovali na postup policie nadřizeným. Ti dali úředníkům v okresech pokyn, ať neodpovídají. "Způsob, jakým policie jednotlivé úřady obelála, nebyl úplně korektní," řekl zástupce ředitele Ústředního pozemkového úřadu v Praze Kamil Kaulich.

Vedení pozemkových úřadů pak začalo jednat s policií, aby podobné žádosti byly řešeny přes ředitelství. "Bylo jednání mezi naším ředitelem a zástupcem policie. Kdo za policii na jednání byl, si bohužel nevzpomínám," řekl Kaulich. Jeho nadřízený nebyl v pátek v úřadu.

Sama policejní žádost, pod níž je podepsán za odbor hospodářské kriminality Jihomoravského kraje kapitán Šamalík, připomíná podobné přípisy z komunistické éry: "Opětovně vás žádáme, abyste ve zprávě uvedli i ty oprávněné osoby, které nebyly v naší žádosti výslovně jmenovány, ačkoli obdobně žádají navrácení majetků bývalých šlechtických rodů," píše se tam například.

Gross uklidňuje šlechtice

Policie rozjela "oběžníkovou" akci poté, co zahájil veřejné tažení za navrácení svého majetku František Oldřich Kinský, a na jeho první úspěchy u soudů reagovali někteří politici se zděšením.

Ministr kultury Pavel Dostál obvinil matrikářku Janu Talmanovou, že Kinskému neoprávněně potvrdila občanství. To se však neprokázalo. Podle vysoce postaveného policejního zdroje by mohlo v této akci jít o nové prověřování, zda některé úřady postupovaly řádně. "Mohlo to být třeba tak, že úředníci nedodali všechny doklady, třeba se nedaly do spisu všechny archiválie, jak se kdo choval za války a tak dále," řekl zdroj.

Ministr vnitra Stanislav Gross se v pátek pokoušel potomky šlechtických rodů uklidnit: "Nevidím důvod, proč by příslušníci šlechtických rodů měli být znepokojeni, týká se jich to jen zprostředkovaně."

MF DNES , Luděk Navara, Jindřich Šídlo

ODS vítězí, ČSSD utrpěla debakl

Komunisté získali pětinu hlasů

PRAHA 14. června

2004 | 00:14 Ve volbách do Evropského parlamentu jednoznačně zvítězila ODS. Výsledky z téměř všech volebních obvodů přiklly občanským demokratům téměř 30 procent hlasů. Důvod k radosti mají komunisté, jejichž volební zisk zatím přesahuje 20 procent. Vládní strany utrpěly porážku - ČSSD nepřesvědčila ani desetinu voličů,

lidovci jsou o něco úspěšnější. Nejmenší strana vládní koalice ve volbách zcela propadla. Volit přišlo jen 27 procent Čechů

Po sečtení hlasů z téměř 70 procent volebních obvodů výsledky eurovoleb přibližně odpovídají předvolebním průzkumům a volebním odhadům.

Jistá křesla v europarlamentu má kromě ODS, KSČM, lidovců a ČSSD i Sdružení nezávislých spolu s Evropskými demokraty. Nezávislé, jejichž kandidátku vede Vladimír Železný, podpořilo necelých devět procent voličů.

Strana Zelených, která mohla podle volebních odhadů doufat v překonání pětiprocentní hranice, výjde zřejmě naprázdno. V již sečtených obvodech pro ni hlasovala 3 procenta voličů.

Debakl unionistů

Žádná další strana se ani nepřiblížila k pětiprocentní hranici. Nejmenší vládní strana US-DeU a její partneři sdružení v Unii liberálních demokratů dostali téměř osmkrát méně hlasů než si předsevzali a v evropském parlamentu nezasednou. V programu Agenda 12 unionisté mluvili o zisku 12 procent hlasů, skutečný výsledek se pohybuje kolem 1,5 procenta. LN

Recepiš No.128

- Skvělý salát pro chladné dny -

Salát z čínského zelí s ovocem

příprava cca 50 minut, na osobu asi 190 kalorií

pro 4 osoby

- 1 malý mandarinkový kompot
- 1 lžíce sultánek
- 3 lžíce rumu
- 300 g čínského zelí
- 100 g sójových klíčků
- 2 jablka
- 200 g goudy
- 1 pomeranč
- 150 g jogurtu
- 1 lžíce medu
- 1/2 lžičky hořcice Thomy
- šťáva z jednoho citronu
- sůl, pepř

- Mandarinky scedíme. Sultánky namočíme do rumu a pak necháme okapat.
- Mezitím čínské zelí nakrájíme na nudličky široké přibližně 1 cm. Klíčky propláchneme na sítu a necháme dobře okapat. Jablka oloupeme a vyřízneme jádřince. Dužinu nakrájíme na tenké plátky, sýr na jemné nudličky. Vše smícháme a necháme v chladničce asi 30 minut rozležet.
- Všechny přísady upravíme na mísu. Pomeranč pečlivě oloupeme, rozebereme ho na dílky a těmi pak salát ozdobíme.
- Jogurt rozšleháme dohladka s medem, hořčicí a citronovou šťávou, osolíme a opepříme. Touto zálivkou salát přelijeme

receptisy pro nás exklusivně píše Lúďa Němec

Socialismus nebo sociální feudalismus?

Jan Suchánek

Jsme svědky osočování kapitalismu a zvláště globálního kapitalismu. Zejména z pozice potřeby sociální nebo kulturní ohleduplnosti a citlivosti. Proto v rámci státu potřebujeme více regulace, aby nám ten kapitalismus škodil co nejméně. Proto vlastně chceme co nejvíce socialismu neboli sociálního státu pro uspokojení nezbytných sociálních i kulturních potřeb. Tím se dostávám k rozdílu mezi kapitalismem a socialismem, kterým se chci zabývat. Ten rozdíl vůbec není v diskreditaci socialismu komunisty či nacisty ale v užití národních zdrojů. V nerevolučním socialismu jsou přerozdělovány těm nejpotřebnějším, v militantním socialismu jsou národní zdroje pro tento účel dokonce v rukou státu. Naproti tomu v kapitalismu se kumulují národní zdroje hanebně v rukou těch co dosahují největšího zisku v jejich osobní prospěch.

Abý se národní zdroje v socialismu dostaly k těm nejpotřebnějším nebo správněji se změnily na jejich spotřebu, musí ti potřební svoji potřebnost prezentovat. Protože nemáme komunismus s jeho dostatkem všeho, musíme i ve všech formách socialismu soutěžit o omezené zdroje. To má dva důsledky. Prvním je korupce, protože soutěž o to být potřebným je spojena s tím, že musím informaci o své potřebnosti komunikovat s těmi, kteří o rozdělení omezených zdrojů rozhodují. To znamená, že každá potřebnost potřebuje reprezentanta s dobrými známostmi. Tak je korupce v socialismu přímo systémově zabudována, protože musíme minimálně majitele známostních vazeb zaplatit za to, že bude naši potřebnost prezentovat. Socialisti dokonce tento klientský systém v situaci, kdy musí strpět soukromé vlastnictví výrobních prostředků, zneužili k tomu, aby svůj neduh přiklki kapitalismu a formulovali pojem klientský kapitalismus jako zásadní odsudek našeho těžce se rodícího kapitalismu.

K snadnějšímu porovnání socialismu s kapitalismem tuto prvoplánovou socialistickou korupci vynecháme, protože, jak snadno dokázat a z dalšího vyplývá, ta korupce ten socialismus zlidšťuje. Taky opustíme pojem socialismus, protože moc připomíná národní i internacionální socialismy, s kterými máme špatnou zkušenost. Tu jsme přiklki za vinu komunistům a fašistům, aby ten socialismus zůstal neposkvrněn.

V kapitalismu soutěží podnikatelé o národní zdroje přetavené v kapitál prezentaci schopnosti zhodnotit svěřené zdroje dosaženým ziskem. Tedy dokonce co největším ziskem, vyplacenou dividendou. Na burze se ta soutěž prezentuje schopností zhodnotit investici v rostoucí ceně akcií. Dokonce existují ratingové firmy, které úspěšnost soutěžitelů veřejně hodnotí. Každý chce být co nejlepší. V sociálním státě jako druhý důsledek omezenosti zdrojů probíhá soutěž mezi nezbytnými sociálními a kulturními potřebami naprosto opačně. To znamená, že musíme prezentovat naléhavost potřeby. Soutěží se, kdo je potřebnější, kdo je na tom hůř. Ano, čím jste na tom hůř, tím máte větší šanci, že vám bude nezbytná sociální i kulturní potřeba uspokojena. Takže rozdíl je zásadní a podstatný. V kapitalismu se soutěží o to, kdo je nejlepší, a v sociálním státě o to, kdo je nejhorší. To je vše. Kapitalismus se tak stává systémem nadbytku a sociální stát systémem nedostatku. Opravuji. Kapitalismus se tak stává systémem nespravedlivého nadbytku a sociální stát systémem spravedlivého nedostatku. Pokud někdo nevěří, ať si nastuduje teorii obsluhy nebo front. K uspokojení nezbytných sociálních i kulturních potřeb sociální stát musí regulovat užití národních zdrojů k vyššímu využití ve stanicích obsluhy. Čím vyšší využití, tím více národních zdrojů musí v složité společenské dělbě práce stát ve frontě na obsluhu. Stání ve frontě na obsluhu znamená znehodnocení národního zdroje a prohloubení nedostatku. Sociální stát se tak dostává do situace, kdy tento cyklus se stává fatálním pádem do vývrtky v letu sociálního letadla.

Z tohoto zorného úhlu je idea sociálního státu zcela idiotská. Může být oponováno sociálním státem v evropských demokraciích. Tam to je zdanlivě o něčem jiném. Zavádění idejí sociálního státu vždy naráží na zhoršování efektivnosti, které si vynutí okamžitou korekci a přivolání k moci konzervativnějších a racionálnějších politiků, kteří stát nejdříve vyléčí a pak zvelebí k dalšímu socialistickému pokusu. Dnes se socialistům od vlády nechce a tak se má Evropská unie zneužít k omezení konkurence národně státních sociálních systémů, aby špatně na tom byli všichni, úpadek nebyl tak markantní a vláda socialistů mohla trvat o chvíli déle.

K odlákání pozornosti masy voličů od neúspěšné hospodářské politiky socialistů slouží i odkaz k externím problémům. A tak vedlejším efektem ideologie hlouposti je, že se socialističtí evropští demokraté spojí s nejreakčnějšími režimy na světě, aby diskreditovali největší a nejvyspělejší demokracii na světě. Je to lacinější než bránit severoatlantický fenomén buržoasní demokracie před teroristy. Dokonce financují sociálně potřebné bojovníky proti izolované výspě demokracie v moři institucionalizovaného bezpráví v iluzi, že ostatní bojovníci si také své desítky panen v nebi nebudou chtít na naší evropské půdě zasloužit. Možná je tato politika trestem za to, že nejvyspělejší demokracie na světě byla dvakrát za sebou vítězem nad evropským socialismem. Evropští socialisté za tímto účelem sabotují užití aliance demokratických států v NATO, aby se dovolali neschopné OSN s demokratickou nadvládou nedemokratických režimů neuznávajících evroamerickou demokracii. Je mi útechou, že když se splnila předpověď sdělená mi jedním okultistou již v roce 1968, že na přelomu tisíciletí začne válka jihu proti severu, nebyla v ní zrada evropských socialistů zmíněna zřejmě pro historickou bezvýznamnost.

U nás to je složitější. Zhoubnost ideje sociálního státu, který neztotožňujeme se socialismem, neověřujeme zatím praxí. Mrhání financujeme z dokončování znárodnění, protože to, co jsme dřív znárodnili, teď zpeněžujeme a prožíráme. Zadlužujeme se a

těžíme z toho, že Klausem vpašované rozsáhlé soukromé vlastnictví výrobních prostředků odstranilo aspoň část rozsáhlého socialistického plýtvání. V daném kontextu můžeme být v iluzi, že naši socialisté to nedělají tak špatně jak ve skutečnosti ano. Navíc nám již chybí jakákoliv zkušenost s tím, jak by to mělo být správné. Ekonomická racionalita je zde u tuzemců k nenalezení. U nás ten sociální stát dospěl do varianty, že nepřerozděluje jenom stát. Má zkušenost je taková, že důchodci přerozdělují dále a to dle jejich mínění ještě potřebnějším. Jejich vnoučatům. Není to jen zkušenost, kdy moji rodiče tajně mé dotace směřovali druhým vnoučatům, ale byl jsem v tom smyslu adresátem spousty dopisů důchodců, o jejichž majetek jsem se nějaký čas staral. Socialisté jsou také "homo economicus". Proto udržení moci musí být podpořeno systémově a to ekonomicky. Kdo by pro takovou blbost, jako je soutěžení v tom být nejhorší, pracoval? Musí zde být osobní prospěch. Dokonce vytvoření celé struktury osobních prospěchů získaných tím, že průměrné a podprůměrné nalákáme na život z toho, co vezmeme nadprůměrným, tím, že jim za jejich voličské hlasy prodáme představu života ze zdanění těch bohatých. Těmi osobními prospěchy platíme za to, že jsou lidé ochotni pracovat v byrokratické struktuře politické moci sociálního státu. V přerozdělování těm nejpotřebnějším nemůže sociální stát svým byrokratickým představitelům slušně platit. Proto musí své byrokraty nechat, aby své pozice tak zvané podojili. Získali ze svěřeného přerozdělování, regulování, kontrolování, licencování, povolování či jen dohlížení co nejvíce výpálného. A máme zde další sociálního státu systémovou korupci.

Ten systém někdy taky nazývaný rozdávání trafik, je velmi podobný tomu, jak monarchové rozdělovali zasloužilým léna. Proti historickému modelu má tento také feudální systém nevýhodu. Je nedědičný. Lenní páni musí zbohatnout ve velmi krátké časové lhůtě a nemohou si dovolit dobročinnost bohatců, protože své bohatství nesmějí přiznat. Takhle to samozřejmě nekončí. I tito leníci politických mocipánů sociálního státu musí korumpovat své podřízené. Minimálně tím, že je nenutí něco dělat. S tím máme všichni dost zkušeností. Oni sami leníci sociálního státu nesmí moc pracovat, protože by mohli zasáhnout do léna někoho jiného a za trest o své léno přijít. Proto tu nic nemůže být hotovo včas, protože se musí stále testovat skryté hranice jednotlivých lenních panství.

Moji hypotézu o jakémsi sociálním feudalismu potvrzuje masové se prosazování soužití se lži ve společnosti. Zde se Ústava přeloží tak, že senát prostřednictvím prezidenta jmenuje ústavní soudce. Tvrdí se, že komunisti jsou v opozici budovatelům sociálního státu nebo že zde má občan svého poslance. Pozorování našeho justičního systému od policajtů až po soudce nejsoudcovatější zjevuje hrůzy, proti kterým jsou úplatky a prohřešky fotbalových rozhodčích naprosto smšné. Masově se není možno bránit těm nezaplacených daní nemůže být podmmožinou šestiset tisíc korun nedaňové ztráty nebo že, když soud rozhodl, že valná hromada se nikdy nekonala, pak představenstvo deklarované za tam zvolené nemohlo nikomu dát plnou moc.

Není možno předpokládat, že by všichni byli schopni žít s vědomím vlastní účasti na zločinu. Jen nikdo nemá odvahu vstupovat do léna někoho jiného, ani neví, jak by to udělal, a může si být jist, že kdyby to v zájmu pravdy, cti a spravedlnosti udělal, že bychom jej nepodrželi. Když základní idea sociálního státu je idiotská a někomu brát neodsuzují ani církve, že je proti Bohu, pak naše citlivost na křivá obvinění a lživá svědectví je silně snížena. Svoji vlastní konkrétní korupci si každý zlehčí odsudkem toho nespravedlivého kapitalismu. Takže čím silnější kritika kapitalismu, tím silnější vlastní vina. Nám může ten odsudek kapitalismu připadat logický, protože nevíme, že zde nemáme kapitalismus, a neuvědomujeme si, že komunisti si ve svém socialismu nahrazovali část zkorumpovanosti svých nohsledů jejich zastrašením.

Připojením se k evropským socialistům se můžeme podílet na tom, že v boji proti nejvyspělejší demokracii na světě bude ke škodě i evropských voličů sociálního státu přehlédnuto, že na pozadí války proti teroru se odehrává přesměrování naftových toků tam, kde globální kapitalismus překvapivě přinesl novou prosperitu. Z této války se vynoří skutečnost, že centrem pokroku se místo severoatlantického regionu stal region pacifický.

Úbytek mužských hormonů zhoršuje kvalitu života

Úbytek mužských pohlavních hormonů androgenů může být příčinou nejen sexuálních, ale i mnoha vážnějších zdravotních potíží stárnoucích mužů. Nedostatek androgenů lze řešit hormonální substituční terapií, kterou po důkladném vyšetření doporučí specialista.

PRAHA - "Nižší hladinu těchto hormonů má zhruba 7 procent mužů ve věku od 40 do 60 let a 20% mužů mezi 60 a 80 lety," prohlásil v úterý doktor Jiří Heráček z Urologické kliniky Fakultní nemocnice Královské Vinohrady v Praze.

"Doporučujeme všem mužům po padesátce, aby se nechali odborně vyšetřit u specialisty. Nedostatek hormonů může totiž vést k řídnutí kostí, ke špatnému prokrvení kůže a k úbytku svalové hmoty," řekl Heráček.

Muži si na příznaky zvyknou

Podle něho i muži v přechodu trpí návaly pocení, chvění, hůře se soustředí, špatně spí, jsou úzkostlivější a snižuje se u nich erekce.

"Často jsou tyto příznaky velmi pomalé, takže si na ně muži zvyknou a nepovažují je za něco špatného. Jejich praktičtí lékaři by je ale po padesátce měli na speciální vyšetření posílat," zdůraznil Heráček.

Hormonální substituční léčba, která je zdarma, obvykle za tři až šest týdnů zlepšuje nejen pohlavní život muže, ale odstraní i zmiňované problémy. Vyšetření u specialisty je pak spojeno i s vyšetřením prostaty, která je u mužů po padesátce velmi často zvětšena. Právě včasnou diagnostikou lze předejít vzniku rakoviny prostaty.

Václav Pergl, Právo

Rakouská obec se chce dál jmenovat Fucking

Jsme sprostá vesnice!

Když má nějaká vesnice vulgární nebo legrační název, její obyvatelé se obvykle rozdělí na dva tábory.

Jedni jsou na jméno hrdí, druzí by naopak udělali vše, aby problematický název "vzal čert". Bitvu o změnu názvu svedli obyvatelé rakouské vesnice, která se už víc než sto let jmenuje Fucking.

"Všichni tady vědí, co slovo fucking obnáší v angličtině. Pro nás Rakušany to neznamená sprosté slovo, ale je to prostě název příjemné vsi Fucking. A tak to i zůstane," hřímal starosta před referendem, ve kterém se mělo 150 občanů vyjádřit k přejmenování svého bydliště. Po bouřlivých debatách většina hlasovala za zachování původního názvu.

Lidem ani tak nevadil název, který má v angličtině spoustu překladů (od mírného zasraný po zkurvený nebo šoustání), ale spíš fakt, že se Fucking stal poutním místem anglických a amerických turistů. "Přijíždějí jich sem hordy. Často značku vyrvou ze země a odvezou si ji. Škody jdou ročně do tisíců eur," namítá jeden z občanů. Název obce vznikl podle jejího zakladatele pana Fucka, který se sem přestěhoval na začátku 20. století. Koncovka -ing pak v němčině může označovat osadu či vesnici. "Nikdy v historii nás nenapadlo spojovat název naší obce s nějakým sprostým slovem. Přišli s tím až spojenečtí vojáci za 2. světové války," uvedl šéf místních novin Menhardt Buzasa.

INT, so

Itálie vydala kuriózní potravinářský zákon

Pizzu kontroluje policie

Policejní razie v pizzerii, ochutnávání těsta členy speciálního pizzového komanda, testy kvality propečení. Scéna z komedie? Kdepak, nová italská realita. Na kvalitu pizzy je nyní zákon a jeho dodržování bude hlídat policie!

Kdo si rád nechává rozplývat na jazyku křehké těsto a sýr s kečupem, může být v klidu. Ministerstvo hospodářství vydalo striktní zásady, kterými se výrobci pizzy musejí řídit.

Jaká pravidla tedy pečení např. neapolské pizzy má? Uprostřed nesmí být těsto silnější než jeden milimetr. Na krajích pak mezi jedním a dvěma centimetry. Těsto může obsahovat jen rajčata, čerstvou bazalku a pravou mozzarellu z buvolího mléka. Průměr pizzy nesmí překročit 35 cm.

Pizza smí být připravena jen na ohni z dřeva na teplotě přesahující 450 stupňů Celsia. Co je absolutně zakázáno? Maso nebo uzeniny! A největší hřích? Nekvalitní značka kečupu.

INT Blesk

Policajtí mají výplatu, nadporučík je volá podle jména:

"Novák." "Tu." "Máte tu 4.800, pojdte si pro to. Mrkvička." "Tu." "5.200. Tady to máte. "Souhrn. Souhrn! Tak je tu Souhrn?! To je blbec, má tu 18.340 a nechce si to vzít..!"

Hudba začne hrát. Policista požádá dívku o tanec a jdou tančit.

Policista: Nevím proč se na nás všichni tak dívaj. Vždyť jsme i my policisté jsou normální lidé. Co si o tom myslíte vy?

Dívka: A víte, že to je poprvé v mém životě co tančím na státní hymnu..

Pornohvězda a politička se objeví v českém filmu

Dolly Buster žaluje českou vládu

Dolly Buster, která se stala známou především díky pornografickým filmům

Stane se Dolly Buster poslankyní Evropského parlamentu?

Autor: **iDNES** - Dalibor Puchta

"Kateřina Bochníčková neexistuje a ani nikdy neexistovala," svěčila čtenářům iDNES bývalá pornohvězda Dolly Buster. Jméno si prý vymyslela. "Narodila jsem se jako Nora Dvořáková a po sňatku používám příjmení mého chotě Baumbergerová," napsala začínající politička, která prý zrovna včera podala trestní oznámení na českou vládu.

Čtenářům iDNES odpovídala on-line od 10 do 12 hodin

"Vím, že český premiér se nejmenuji Špidlo, ale Špidla," odpovídala Dolly čtenářům.

"Zrovna včera jsem byla na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 1 podat trestní oznámení na tuto vládu. Občané, se kterými jsem hovořila, mě informovali o stavu zadlužení této země a když jsem makroekonomické údaje porovнала s údaji své firmy, zjistila jsem, že kdybych hospodařila jako česká vláda, už bych dávno byla zu grunt. Takto se to holt nedělá," rozepsala se Buster, která se však nevyhýbala ani choulostivým dotazům. "Červenám se při vaší otázce," přiznala dokonce jednou.

Bývalou pornoherečku, budoucí hvězdu Troškova Kameňáku a začínající političku Dolly Buster můžeme v současné době vidat ve volebních spotech jako pracovníci v zemědělství a čišníci. Čtenářům iDNES odpovídala on-line od 10 do 12 hodin

Původní termín on-line rozhovoru byl domluven na pondělí odpoledne, ale Buster se z rodinných důvodů omluvila.

Slíbila, že se z německého Weselu kvůli čtenářům iDNES připojí o den později a bude si s nimi povídat exkluzivně celé dvě hodiny!

Dolly hvězdou Kameňáku

Práce na třetím Kameňáku čeká Dolly Buster v červenci a v srpnu. "Jsme domluveni, že se zúčastní alespoň dvou natáčecích dnů. Ve filmu se objeví až na konci, jako potěšení pro pány," slibuje režisér Zdeněk Troška.

Dolly bude hrát v příběhu sama sebe. Noc strávená se slavnou pornohvězdou má být motivací pro filmový fotbalový tým. "Všechno však bude decentní, žádné odhalené scény," líčí své představy režisér.

Slavná Dolly alias Nora Baumbergerová, se v Kameňáku 3 objeví spolu s celebritami z minulého dílu, zahraje si vedle zpěvačky Heleny Vondráčkové a jejího kolegy Martina Maxy.

A produkce filmu má ještě další plány. Ráda by do filmu obsadila Karla Gotta, který už s Troškou spolupracoval na pohádce Z pekla štěstí.

Jedná se i s další hvězdou: fotbalistou Tomášem Rosickým. Ten by měl posílit filmové fotbalové mužstvo v situaci, kdy dva hráče z romského týmu zatkne policie.

Film se začne natáčet 10. července v Týně nad Vltavou, bude opět volně navazovat na předcházející dva díly. Premiéra je naplánována na 13. ledna příštího roku.

Čtenářům iDNES odpovídala on-line od 10 do 12 hodin

Dolly Buster udává své míry 96-58-87. Tvrdí o sobě, že se narodila před 34 lety. Emigrovala z Československa s rodiči ve 13 letech. V Německu ji objevil Dino Baumberger. Stal se jejím manažerem a později i manželem a spolupodnikatelem. Děti spolu nemají. Kromě produkce a režírování nazpívala Dolly desku, účinkovala v mnoha zábavných televizních programech a napsala životopisnou knihu Všechno je pravé. V Německu prý dokonce za své detektivní romány dostala několik cen.

Chňoupkovo dědictví aneb Jak agent SSSR řídil ministerstvo zahraničí

V květnu 1969 mi na chodbě OSN v New Yorku korespondent bělehradských novin Politika blahopřál, že byl Bohuslav Chňoupek jmenován ředitelem rozhlasu. Řekl jsem, že je to špatná zpráva. Odvolán budu pro svou činnost v rozhlase 60. let i bez Chňoupka, ale Chňoupek představuje ty nejhorší kolaboranty s okupační mocí. Novinář namítal, že v Moskvě byli nejlepšími kamarády, kritickými k SSSR a politice jeho satelitů. Mohl jsem ho pouze upozornit, že to měl v popisu práce. Minulý pátek dlouholetý ministr zahraničí Bohuslav Chňoupek zemřel. Tento muž svého času vytvořil z rozhlasu agenturu kolaborantů cynicky předjímající kroky nastupující normalizace. Nátlak z Moskvy ho pak vynesl do Černinského paláce.

Ministrova role byla snadná - plnit úkoly sovětské zahraniční politiky. Avšak jako společenský člověk mluvící několika jazyky dokázal oklamat i mnohé západní ministry. Ještě po listopadu mi někteří západní velvyslanci říkali, jaký byl skvělý společník.

Čtenářům iDNES odpovídala on-line od 10 do 12 hodin

Štábní kultura

Sovětský agent prosazoval sovětskou politiku: jednu za Brežněva a jinou za Gorbačova. Chňoupek byl proto v posledním tažení režimu nahrazen kariérním diplomatem bez politického zázemí. Jako člověk všeho schopný ovšem Chňoupek uchovával na ministerstvu "štábní kulturu". Až tak, že roztrhal podklady pro jednání, rozhazoval je po místnosti a seřvaný ředitel odboru lezl po kolenou a sbíral je. Štábní kulturu, vytvořenou kdysi Benešem, se snažili zachovávat komunističtí ministři vždy. Mimo jiné i proto, že se nesměla vloudit chybička. Vyprávěli mi, že poslední předlistopadový ministr Johanes dlouho do noci redigoval každý text, aby v Bilakově kanceláři mezinárodního oddělení ÚV KSČ neobjevili politickou úchytku. Ministerstvo zahraničí zaměstnávalo také odložené partajní funkcionáře a 168 špiónů. Podařilo se nám během dvou týdnů získat jejich seznam a do léta 1990 byli odvoláni. Mnohé z nich v okamžiku jejich odvolání chtěla získat CIA. Někteří z nich dnes vedou mezinárodní i domácí společnosti v Česku a na Slovensku. Schopní lidé.

Ministerstvo po listopadu
Vyměnili jsme asi polovinu zaměstnanců. Avšak ministerstvo zahraničních věcí bylo na opačném politickém pólu než třeba ministerstvo vnitra. Bylo tu mnohem více odborníků než na jiných úřadech.

V nevěře, že během jejich života může dojít k převratné změně, stejně jako jiní občané přijímali členství v KSČ či ve stranách Národní fronty jako pracovní povolení pro určité stupně zaměstnanec- kého zebříčku. Snažili se však udržovat poctivou profesionální úroveň a doufali v méně hloupé časy. Dodnes jsou napadáni absolventi MGIMO, moskevské školy pro diplomaty. Tato škola je profesionální, protože Rusko muselo vždy dělat zahraniční politiku. Ale především: studenti důvěrně poznali sovětskou skutečnost. Po roce 1968 byli mezi vyházenými diplomaty "mgimáci" na předních místech.

Už kdysi princ Sihanuk řekl: "Potřebuju-li komunistu, pošlu ho studovat do Paříže. Potřebuju-li antikomunistu, pošlu ho do Moskvy." A v posledním dvacetiletí před rokem 1989 byla atmosféra na moskevských univerzitách svobodnější než na znormalizovaných domácích vysokých školách. Přijímali jsme nové mladé lidi. Spolu se slušnými profesionály, kteří přijali s radostí změnu režimu a s nadšením pracovali na vytváření svobodné zahraniční politiky, dnes patří k oporám české diplomatické služby. Mnozí z předlistopadových diplomatů se výrazně podíleli na dohodách o odchodu sovětských vojsk, zrušení Varšavské smlouvy, jednáních s Evropskou unií a obnově normálních vztahů Československa a později České republiky se světem.

Kvalifikované lidi máme
Vstup do Evropské unie přináší nové úkoly a zvyšuje nároky. Je otázkou, jakým směrem se bude vyvíjet česká politika polarizující se mezi euroskepticismem a vůlí být aktivním účastníkem evropské integrace. Česká diplomacie má pro aktivní politiku dobré personální předpoklady. Jde jen o to, zda a jak jich politika využije.

JIRÍ DIENSTBIER; bývalý československý ministr zahraničí

Vyšetřovatel Palachova týdne řídí inspekci

01.06.2004 00:01 - To, co v policistově minulosti bylo vážným problémem před šesti lety, dnes už zjevně nevádí. Miroslav Borník se díky tomu téměř jistě stane šéfem Inspekce ministra vnitra, vyšetřující zločiny policistů. V pondělí ho - zatím "dočasně" - řízením inspekce pověřil ministr Gross

Čtenářům iDNES odpovídala on-line od 10 do 12 hodin

Stejný Miroslav Borník přitom v roce 1998 sám odešel z postu pražského policejního ředitele. Vyšlo totiž najevo, že v lednu 1989 vyslýchal účastníky protikomunistických demonstrací během "Palachova týdne".

"Šetření tehdy ale jasně prokázalo, že jsem se ničeho protizákonného nedopustil," říká dnes Borník. "Odešel jsem proto, že jsem byl znechucen. Byla to akce jednoho zaplaceného novináře s cílem znemožnit mě."

Borníkovo tvrzení o "zaplacené akci" však kulhá. Jeho minulost "praskla" v roce 1998 náhodou: při jedné televizní debatě v něm "svého" vyšetřovatele poznal hudebník David Kabzan. Ten tvrdil, že se před Borníka dostal po mnohahodinovém výslechu a bití na StB.

"Protokol, který jsem s ním sepisoval, neměl s StB nic společného," brání se Borník. "Byl jsem řadový vyšetřovatel a na tuhle práci jsme byli naveneni. Byli jsme zapisovatelé, to by zvládla i cvičená opice."

Borníkovu minulost za problém nepovažuje ani ministr Gross. "Pan Borník byl doted' náměstkem inspekce a tato věc, která byla prošetřena, tomu nepřekážela. Je to profesionál a dobrá volba," říká Gross.

MF DNES , Jindřich Šidlo

Senátoři chtějí zpřesnit zkoumání spisů StB a dalších archiválií

PRAHA - Senátoři souhlasí s tím, aby badatelé mohli nadále bez potíží zkoumat dokumenty, které vytvořila bývalá komunistická Státní bezpečnost (StB). I když budou v materiálech citlivé osobní údaje o dosud žijících osobách, mělo by být možné dokumenty studovat bez jejich předchozího souhlasu. Počítá s tím nový archivní zákon. Senátní výbor pro veřejnou správu jej však navrhuje ještě zpřesnit po právní stránce.

"Jsou to změny výrazně technického typu a zlepšují fungování v této oblasti, takže je pravděpodobné, že je Senát přijme," řekl senátor ODS Pavel Eybert.

Původní návrh vlády doznal změn už při projednávání ve sněmovně. Poslanci vyšli vstříc námitkám historiků, že by vládní verze archivního zákona omezila možnost bádát v archivech a zablokovala by zkoumání komunistických zločinů. Souhlas s přístupem do dokumentů by se dal ale těžko očekávat od lidí, jimž mohl hrozit postih za jejich činy v minulosti. Badatelé tak budou moci bez překážek pátrat v dokumentech, které do 1. ledna 1990 vytvořila StB, společenské organizace a politické strany sdružené

potíží zkoumat dokumenty, které vytvořila bývalá komunistická Státní bezpečnost (StB). I když budou v materiálech citlivé osobní údaje o dosud žijících osobách, mělo by být možné dokumenty studovat bez jejich předchozího souhlasu. Počítá s tím nový archivní zákon. Senátní výbor pro veřejnou správu jej však navrhuje ještě zpřesnit po právní stránce.

Původní návrh vlády doznal změn už při projednávání ve sněmovně. Poslanci vyšli vstříc námitkám historiků, že by vládní verze archivního zákona omezila možnost bádát v archivech a zablokovala by zkoumání komunistických zločinů. Souhlas s přístupem do dokumentů by se dal ale těžko očekávat od lidí, jimž mohl hrozit postih za jejich činy v minulosti. Badatelé tak budou moci bez překážek pátrat v dokumentech, které do 1. ledna 1990 vytvořila StB, společenské organizace a politické strany sdružené

v Národní frontě.

Nahlížení do dalších archiválií má být odlišnější. Obecně nový zákon počítá s tím, že přístupné budou archiválie starší 30 let. Pokud v nich budou citlivé osobní údaje o žijících lidech, bude do nich možné nahlédnout jen s jejich předchozím souhlasem. O ten požádá archiv, v němž budou dokumenty uložené.

Podle nového zákona se budou archivy dělit na veřejné a soukromé. Veřejnými budou národní, státní oblastní, specializované, bezpečnostní a krajské archivy. Soukromý archiv bude moci zřídit jedinec či firma. Jako archiv bude působit tehdy, když dostane akreditaci. Tím bude mít nárok na bezplatnou odbornou pomoc od národního nebo státního oblastního archivu a jednorázový roční státní příspěvek. Žádosti o akreditace bude posuzovat ministerstvo vnitra.

Autor: ČTK

VYUŽIJTE VÝHODY DOMLUVIT SE VLASTNÍM JAZYKEM

Jídlo a Restaurace

" U nas doma" Rezervace: Tel: 933 100 22
29 Orwell St. Potts Point (Kings Cross)
Po - 6-24 hod, Ut-Ne 12-24 hod
Tradicni ceskoslovenska jidla jako je pecena kachna, svickova na smetane, veprový řízek, moravsky vrabec, hovezi gulas, smazeny syr, uzena krkovička, utopenci ap. K piti Velkopopovicky Kozel, Plzen, Breznak, Zlatopramen, Primator, slovensky Topvar nebo Becherovka, Moravska Slivovice, Borovicka, Fernet, Absinth (70%), Vodka Pelisovka (60%) ap. . 31/XII/04

Milan' @ 391
International Cuisine & Seafood Restaurant
391 Anzac Pde, Kingsford tel.02 9313 7663
Po. az Pa 12.00-14.30, 18.00-21.30
Sobota 18.00-22.00 Nedela –
Ponuka: Cerstve Morske Jedla, Madarske, Slovenske i Ceske Take Away na objednavku. Predavame Cerstvu Domacu Cabajku/ Klobasu a Pecenu Kacicu 1/XI/04

Cafe Royale, tel. 02 6452 3993,
Hain Centre, 228 Sharp St., COOMA 2630
otevřeno Po - Pá: od 10.00 do 17.00 hod.
navštivte Járu a Marii na dobré posezení u vynikající kávy se zákuskem. 1/II/04

Kde koupíte čajovku či camembert sýr za pouhých \$4?
V Lahůdkářství u Cyrila!
183 Hay Street, Sydney tel.: 9211 0994
Otevřeno: Po-Pá od 7 do 17. So 7 - 13 hod.
Karlovarské oplatky, vynikající párky, paštiky, hořčice, pečivo, zelí, znojemské okurky, kostkový cukr, ryby v láku atd. 17/VII/04

Heart Of Europe 02 9387 1677 0404 847 460
Chléb a rohlíky. Výborné domácí zákusky, koláče a iné zákusky si môžete zakúpiť každú stredu a sobotu od 10 – 5 hodín vo **prodejna** 114 Bronte Rd., Bondi Jn. .24.III.2004

Predavame vyborne **zakusky** za **velkoobchodnu** cenu \$ 1,50 za kus;
Veterniky, kremese, spice, laskonky,Puncove, moravske buchty, atd. .Cajove pecivo 1 kg za \$16- (mensie balenie) Knedliky (40 cm dlhe) za \$4- A akekolvek torty a zakusky podla vaseho vyberu....
Volajte objednavky na; 041 041 3093
Tovar si mozete vyzdvihnúť na dvoch miestach ; 70 Ringrose av.,Greystanes Alebo;U Petra,401 Sussex st. Sydney (suite 709 level 7 - chinatown) 09.XI.2004

Česká minerálka – Hanácká Kyselka
V Austrálii k dostání pod jménem MOSTINI
Přírodní, pomerančová a citronová příchuť,
Nízké velkoobchodní ceny I pro maloodběratele .
Množstevní slevy a možnost dovozu ZDARMA
Volejte Martinovi 0411/441924, 02/97854546
8/VI/04

ČESKÉ LIHOVINY:. Becherovka, Tuzemský Rum, Slivovice a další. Zasíláme s Adelaide do celé Austrálie. Bacchus Cellarus, tel: Rost'a (08) 8278 84356, email: bacchus@absinth.com.au . .16.VI.2005

Různé
AUSTRALIAN WATER PURIFIERS
Ivan Jirava - tel. 02 9835 1428, 0414 435 621
Dodáváme a deláme servis na filtry pro pitnou vodu, včetne R.O. Filtracní systém již od 90 dolaru, servis od \$20. 18/VIII/04

Cestování.
BOHEMIA TRAVEL
cestujte s námi do celého světa zlevněné letenky do Prahy,Vídně a dalších mest
Eva Jancíková a Jirí Sedláček
311 Huntingdale Rd, Huntingdale 3166 VIC
Ph. 03-9544-8999 fax- 03 9544 1933 28/X/02

Health Spa Tours / Eva Santo
Ak Vam zalezi na zdravi rezervujte si pobyt do kupelov.Piestany / Luhacovice / Karlove Vary / Budapest
Skupinovy odchod: Maj, December
Ph.02 9449 1786, 0419 999 565. 18/VIII/04

PREKLADY z angličtiny do češtiny i naopak, přesně a rychle provede
Daniela Kautská, NAATI, kvalif.stupen 3.
tel./fax: 08 82714277, mobile: 0408 714277,
e-mail: danakau@attglobal.net 17/VIII/03

Účetnictví a finanční poradenství
Alex Ebert BBus (Accg) ASA,
Office: 449 Great North Road, Abbotsford, 2046
- daňová přiznání pro firmy a soukromé osoby, vyúčtování GST, účetní servis, finanční poradenství, hypoteční úvěry, servis pro studenty, navrácení úložek u důchodových fondů.
S námi ušetříte: č a s:dostavíme se na Vaší adresu p e n í z e :máme zajímavé ceny
Volejte Zdenu: 02 - 9398 8228, 0405 - 526546 7/X/04

Lékaři
Dr. Stanislav Hurbis - tel. 9399 3589
ZUBNÍ LÉKAR
69 Arthur Street, Randwick,
mobil - 041 206 4202
objednejte se na výše uvedená čísla, otevreno I v sobotu dopoledne. 23/VI/04

Řemeslníci a služby
Ubytování pro studenty – Share Accommodation
Hledate ubytovani – plne vybavene byty blizko vlakovych stanic, rychle dostupne z centra? Kontaktujte Australian Centre for Education Services, Dora Matejkova, dmatejkova@austudies.com.au, 469 Kent st., NSW 2000, tel.: 92836683.

Mate problém nebo rozhodnutí a nevíte co s tím?
VÝKLAD KARET, TAROT A NUMEROLOGIE
{rozbor osobnosti dle data narození} Marie Malina, Tel.: 96764646.. 09/IV/03

Auto - Moto
CAR ALARMS - SERVICE&SALES
591 Elizabeth St., Redfern;
Ph.: (02) 9318 2444
Prodáváme alarmy značky: Piranha, Flashpoint, Cobra etc.,Oprava i servis všechny značky alarmu v našem service centru. Autorizovaný dodavatel: email: info@superalarm.com.au 8/IX/03

AUTOLAB, Daniel a Pavel Chermak
mluvíme česky / slovensky, 5% sleva pro studenty a důchodce, „pink slips“ a „green slips“, veškeré mechanické opravy a údržba, 5 let záruka na součástky a práci, inspekce před koupí auta nebo koncem záruky, zadarmo zapůjčíme auto po dobu údržby, při každé údržbě vaše auto zdarma umyjeme a vysajeme
BROOKVALE Unit 8, 128 Old Pittwater Rd TEL: 1300 886 883
MANLY 207-209 Pittwater Rd TEL: 1300 886 816 20/XI/02

POČÍTAČE
Koupili jste si právě počítač nebo se ho chystáte koupit? . Poradíme, též Prátelské a příjemné vyučování pro "middle aged" a "seniors" v východní Sydney. Zavolejte Richarda: 0414 540 465 Vyrobí pro váš business i pěkné webovské stránky.

Shared Web Services:
Tel. 02 9086 3150 Fax: 9086 3155
Grow your website with the new Smart Web Package.
Ring to Ms. Šipka for details. 22/VI/03

http://www.aspectsofaustralia.com/target
TARGET - Informace pro Čechy a Slováky. Chcete se dozvědět, kdy bude další koncert, zábava a co je nového mezi Čechy a Slováky? Jsme nezávislí. Pavel Kyrál, 105/3 Bruce St., Crows Nest, NSW 2065; tel. 9955 7990, Mob. 0414 463 452 Tyto stránky jsou publikované firmou „Animation Allsorts". /

Služby pro studenty
WINDSOR INSTITUTE OF COMMERCE & LANGUAGES.
Nabízíme "z gruntu všechno" ve výuce Anglického Jazyka, Business kurzů a kurzů Informačních technologií. Kontakt: Jan Učeň.: Level 5, 127 Liverpool St. (Shark Hotel), Sydney 2000, NSW. Tel. 9283-4388 Fax. 9283-0748, mobil 0419442907 E-mail: marketing@windsor-ic.com.au Web: www.windsor-ic.com.au 8/X/04

Australian Centre for Education Pty. Ltd
Je mezinárodní poradenská firma. Pomůžeme Vám s výběrem studia na Universitách, Colleges i se studiem Angličtiny. Nabízíme pomoc s ubytováním , part time work atd. 469 Kent Street, Sydney 2000 (u zastávky Town Hall). Josef Kysilka či Martin Navratil tel: 9283 6683,

mobile: 0414454557, E mail: jkysilka@austudies..net.au www.austudies.com.au 25/VII/04

Ked mate znamych v republike ci v Sydney, ktory by chceli rozne informacie o studovani Anglictiny, Travel & Tourism, Business, IT Computer a Human resource management.Renata Morgan Vam da informacie o najvyhodnejších školach v Sydney. Ponukame skolu s priateľskou atmosferou za veľmi výhodne ceny. www.renatamorgan.com.au Sydney tel/fax: 02 9314 1650 mobil : + 61 402 034409, Bratislava:+ 421 905 518144 Beatka Praha: + 420&nb sp;607 721731, Petra Most-Praha: + 420 602 770606 Jindriska 25/VII/03

ČSR
CHCETE KOUPIŤ - PRONAJMOUT V ČECHÁCH BYT NEBO DŮM?
Václav Korbel - tel. 420 2 67 910 218, mobil: 420 602 655 396

Interspedition Zeman
Kompletní stěhování včetně prvotříni balicí služby. Poradíme vám i ze stěhováním z Austrálie do Čech
Tel.: 420 2 5732 1600 Fax.: 420 2 5732 1602 Mobil: 420 602 343631

AIRPORT CARS : Jan Študent:
Ph. 0011 420 2333 23 673 neb 603 430 103
Vyzvedneme Vás z letiště, Budeme Vás vozit po Praze i okolí po dobu vašeho pobytu. 21/IV/04

HOTEL u JEZIRKA
Masarykova 44, 460 01 Liberec,
fax 0011 420 48271 0254 tel 48270 430-2
Cena za pokoj 560/930 KC na den a noc. 21/VII/04

Czechoslovak Club of ACT,
P.O.Box 1488, Canberra ACT 2601
18 Shropshire St., Queanbeyan
vydává měsíčník věstník **Beseda.**
Československý klub v Queenslandu,
P.O. Box 4213 Forest Lake Qld 4078
25 Upfield Street Burbank Qld 4156
Tel / Fax: (07) 3343 3489
Předseda Karel Ulvr Tel / Fax: (07) 3355 0109
Naše stránka: **csklubqld.org.au**
Měsíčník "**Krajanský List**", - Jana Humlová
Tel: (07) 3802 0942; Fax: (07) 3271 1646
Asociace Čechů v Austrálii
28 Church Street, Fortitude Valley QLD
P.O.Box 142, ph.07 3399 4613
Fax.07 3290 4379 vydává" Na Slovíčko.
Československý klub v SA,
P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007
tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život.**

Czechoslovak Country Club,
320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171,
tel. 02 9606 0904
Czech and Slovak Association in Tasmania,
144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008
ph. 6228 0707
Czech and Slovak Association in WA,
P.O.Box 486, West Perth 6872, tel: 0419 520164

Vydává měsíčník **KLOKAN**
Český a Slovenský klub na Novém Zélandě,
P.O.Box 27 332., Wellington
tel., 478 5977; fax.: 477 9377
Gus.knot@xtra.co.nz,
měsíčník **Šťřípky Čriecky**
Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159
Lockes Way, Belgrave South 3160,
Orel
1A George Street, Avalon Beach 2107, tel. 9918 0826. Vydává čtvrtletník "**Orel**"
Czech Pensioners Association Inc.
ukončila činnost k 1.dubnu 2004
Združenie austrálskych Slovákov v Sydney.
30 Vaughan, P.O.Box 142,
Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153
vydáva dvomesiačník „ **Slovenský štít“**
Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný súbor + Slovenský klub v Južnej Austrálii
5 Walter Street, Thebarton, 5031
ph.: 08 8352 8072

Slovenský klub „Ludovit Štur“.

105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton,
3020 ph:03 9369 3187, vydává: **Zornička** (quarterly)
Združenie Slovenských Združení vo Viktorii
P.O.Box 54, St.Kilda, 3182, ph. 03 95286583
Združenie Slovenskov v Queenslande
P.O.Box 2304, Southport Qld 4215
Vatra@dingoblue.net.au
Vydávají Vatru.
Sokol Sydney, www.sokolsydney.com
16 Grattan Crescent, French Forest, 2086
tel.: 02 9452 5617 vydává „**Věstník“**
Sokol Melbourne,
497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051
tel.: 03 9329 9922, vydává měsíčně Kvart
MINITHEATRE PRODUCTION INC.
Skupina divadelníků, autorů, hudebníků a výtvarníků z celého světa
Eva SITTA, ředitelka Email
evasitta@yahoo.com

Generální konsulat České republiky,
ing.Jaroslav Doleček, generální konsul,
169 Military Road, Dover Heights , 2030
phone: 02 9371 0860 fax: 9371 9635
Konsuláty Slovenské republiky,
adresa nieje.
České velvyslanectví v Canbeře
8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006
Slovenské veľ'vyslanectvo v Canbere
47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1516 fax: 02 6290 1755
Australská Slovenská Obchodná Komora. nefunguje
Česká obchodní komora v Australii.
198 Greenhill Road, Eastwood SA 5063
tel: 08 8172 9669 fax: 08 8373 5793
email:ccca@picknowl.com.au

Kanadské listy, mají 8 stran, předplatné Can \$ 19.00. Vydává Mirko Janeček. e-mail: mirko388@attcanada.ca tel. 905-278-4116. 388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3

Satellite čtrnáctidenní vydává Aleš Březina, Torontské noviny, mají 12 stran, předplatné Can \$ 35.00 e-mail: abrezina@rogers.com, tel.416-530-4222

Nový Domov Torontský čtrnáctidenník,. Redaktor.Věra Rollerová, Can \$ 38.00 novy.domov@sympatico.ca, tel. 416-439-9557; Novy Domov; 450 Scarborough Golf Club Road; Toronto, On. M1G 1H1; Canada

Americké listy, vydávané ve státě N. York, redaktor Petr Bísek, Čtrnáctidenník, 12 stran, předplatné US \$ 38.00.; Americké list; 26 Gruber Drive; Glen Cove, NY 11542; USA; (516) 674-9438; fax (516) 671-3147, americkelisty@optonline.net

Nový POLYGON – časopis dvouměsíčník, 96 stran A5, US\$53 ročně, nakladatelství PRIMUS, Věžeňská 7, 110 00 Praha 1

www.cs-magazin.com
Čtete český a slovenský zahraniční internetový časopis CS-magazin na webové stránce www.cs-magazin.com! Naleznete v něm příspěvky nejen kmenových autorů, nýbrž i výběr zajímavých článků z více zdrojů. Vychází vždy 21. dne každého měsíce. Přístupný je zdarma, včetně všech dosud vyšlých čísel

CO BUDE

Volume 2 Issue 17 ⁽¹²⁸⁾

MUSÍME SI POMÁHAT

Jun – červen 2004

Katolícké mše v Austrálii.

Pan farář Jaroslav Šimek, , tel.: 02 93 61 52 25, mob.: 04 03 92 07 27. , e-mail: misiepater@seznam.cz

23. května v 10 hodin Polding centre, večer odlétám do Čech a vracím se **29. Června** Během mé dovolené mě bude zastupovat pater Aurelius Hrdina. Mše sv. bude v Polding centre
v neděli 27.6. v 10.00 hod. Bude tu s Vámi pater Hrdina. V měsíci červenci pak už všechno jako obvykle. Ještě vyjde v novinách.

ACT

Czechoslovak Club of ACT,
PO.Box 1488, Canberra ACT 2601
18 Shropshire St. Queanbeyan
otevřeno v sobotu 1 - 5pm

NSW

Československý Country klub v Sydney,
320 Devonshire Road, Kemps Creek tel. 02 9606 0904, každou pátek, sobota a neděle ping pong, pan Jano Danihel 9832 1946 večer
Každou první sobotu v měsíci je brigáda na zvelebení klubu. Pro informaci zavolejte na 0414 921 816
20 června od 20.hodiny Pytlacka zabava

G8M8 Great Mate

(studentská agentura)

v pondělí 12. července – Julia od 8 hodin
Červencová párty DISKOTÉKA
v Star Bare (byvaly Planet Hollywood) 600 George Street, Konkime o 3 rano na druhy den.

Slovenská Hala a katolícky kostol Sydney

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153
Každou nedělu od 10,15 hod. Omša svátá

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452 5617, www.sokolsydney.com. Info: Jarda Krejčík, 8812 5875, Petr Brčák 9988 4887, Petr Čermák 9981 4765. Večery: pondělí kolová, úterý aerobics, středa nohejbal, pátek volejbal, každou druhou sobotu odpoledne volejbal. Pátek večer v knihovně půjčování českých a slovenských knih/videofilmů. Kino Ponrepo každou třetí neděli v měsíci odpoledne české/slovenské filmy. Pro zájemce se koná výuka češtiny. Česká večere v restauraci každý pátek a sobotu, tel 9452 5617, 8812 5875, Jerry 0438 680 575. Různé zábavy, tance, kulturní a společenské akce jsou vždy předem ohlášeny v sokolském Věstníku a na webově stránce. Každý je vítán! Přijďte autem – velké parkoviště. Veřejná doprava: vlakem Chatswood + autobus 136 nebo autobus 169 Wynyard – Frenchs Forest. Autobusy 136 a 169 vás dovezou na roh Waringah Road a Wakehurst Parkway, pak pěšky 15 minut na Bantry Bay Road a vpravo na Grattan Crescent

Neděle 11.července odpoledne bude mít vystoupení Tatjana Medvecká = herečka činohry Národního Divadla
Sobota 28. srpen Vepřové hody

KINO:

Neděle 20/6/2004 v 14.00 hodin:

HRÁTKY S ČERTEM

Pohádková komedie plná čertů a čertovin. O princezně a o zbožném poustevníkově, o strašlivém loupežníkovi a o dobrotivém Pánubohu, především ale o věrné lásce a vysloužilci Martinovi, který se nenaučil bát.Režie Josef Mach. Výtvarník Josef Lada. Hrají J. Bek, E. Klepáčová, A. Vránová, F. Smolík, J. Vojta, F. Filipovský a jiní

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton tel.: 08 8346 4181
P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007
Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a každou neděli od 12.00 do 19.00 hod.

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,
25 Upfield St., Burbank, 4156 tel., 07 3343 3489, naše informační stránka www.csklubqld.org.au
V pátek otevřeno od 18 hodin, Večeře: polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 10 dolarů.
Každé druhé úterý v měsíci - dopolední posezení u kávy pro všechny kdo mají zájem si přijít popovídat, vyměnit zkušenosti a recepty. Nebo naučit se vařit oblíbená jídla. Přineste sebou talířek vašich dobrot nebo jakéhokoliv občerstvení. Všichni jsou vítáni. Dotace "malé zlaté mince" (\$2) na úhradu kávy, mléka a režie klubu. Děkujeme a těšíme se na Vás.
20.června = tradiční BBQ
17. července beseda s tatjanou Medvedeckou. členkou činohry ND.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613

Združení Slováků v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813
18 júla = Stretnutie na Hinze Dam

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii
(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)
c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051
Tel.: 9329 9922 Tel: Jednatelka. 9744 1691
Každé úterý od 12.00 hod Lunch, vaří Eda a Věra Zlatých
Každé úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.
Každé čtvrték -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky
Každé čtvrték od 19.00 hod. Kreslení podle živého modelu
Kino SOKOL

Letovisko „Šumava“

Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Klub mění své působíště, pro další informace volejte na Mobil: 0419 520164.
In Hellenic klub, Stirling St., Sir James Mitchell Park

RADIO SBS SYDNEY

Locked Bag 028, CROWS NEST NSW 1585
TEL: 02/9430 2723, FAX: 02/9438 1114
Email: ikad@sbs.com.au

Vysílá v češtině každou neděli od 21 do 22 hodin a ve slovenštině od 22 do 23 hodin na celonárodním okruhu na vlnách:

Adelaide	FM 106.3	Brisbane	FM 93.3
Canberra	FM 105.5	Darwin	FM 100.9
Hobart	FM 105.7		
Melbourne	FM 93.1 a	AM 1224	
Newcastle	AM 1413	Perth	FM 96.3
Sydney	FM 97.7 a	AM 1107	
Wollongong	AM 1485	Young (NSW)	FM 98.7

Každý čtvrték ráno v 9 hod od 9 do 10 hodin, pouze na vlnách Sydney, pouze **česky**.

Slovensky

Adelaide FM 92.9 Každú nedelu v 9.00
Brisbane AM 1053 Utorok o 13.30 hod.

„Radioforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz

slovenské vysielanie moderuje Paľo Virág každú nedelu v Sydney od 18 do 19 hodine.

Telefón v štúdiu 02 9816 2938

email: radioforum8@hotmail.com

Vysílání Čs. klubu v Jižní Austrálii lze slyšet

každou neděli od 11 do 12 hodin na stanici 5CST-FM (88.5MHz) a každé pondělí od 19.30 - 20.30 na stanici 5PBA-FM (89.7 MHz.)

Dr. Květoslav Eliáš ☎ 08 8362 4086

Radio 4EB 98.FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne.

Vedoucí: Petr Tichý Tel: 0422 972 393 Informace:

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - **Brisbane Slovenske vysielanie** kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní a každé úterý mezi 14-15 hodinou odpolední

Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: CMSFM@yahoo.com

TELEVIZE SBS :

Byt v centru Prahy k pronájmu.

Tento byt je vhodný pro 1 až 4 osoby, je prostorný (skoro 100 metrů čtverečních), kompletně zrenovovaný a moderně zařízený v absolutním centru Prahy (2 minuty pěšky od Václavského náměstí). Nájemné je od 25 AUD na osobu na noc (minimum 4 noci). Čisté povlečení a ručníky jsou dodány v ceně.
Prosím volejte (08) 97611047 nebo (02) 9816 2026 pro bližší informace a booking

Stále na skladě!

Na CD které na požádání rozesíláme

najdete nyní mimo seznamů StB spolupracovníků také:

KGB přeměny východní Evropy 1989, Grodski: Konfidenti mezi námi, Dolejšího analýzu 17ho listopadu 1989, Případ Hučin a překlad francouzské knihy Tři Internacínaly proti našim svobodám a další zajímavosti.

Cena CD AUS\$16 včetně poštovného.

Sydney Opera House in association with Windmill Performing Arts presents Drak Theatre's

The Flying Babies

17 – 25 June

The Playhouse

Season details: The Flying Babies

Dates: 16-20 & 23-27 June at 10.30am & 1pm
19 & 26 June at 1pm & 3pm

Venue: The Playhouse

Tickets: \$22 each or \$65 for a family of four

Bookings: 9250 7777 or sydneyoperahouse.com

A surprising, inventive and very very funny adventure for children!

A giant pram will roll into Sydney Opera House next month for a show that has delighted children across the globe. Based in The Czech Republic, Drak Theatre has entertained and captured the imaginations of its audience for more than 50 years. Drak is one of the world's leading puppet theatre companies, performing to more than five million people on five continents in 50 countries. *The Flying Babies* has received Grand Prix awards at international theatre festivals in Poland and The Czech Republic and delighted children across Europe and the US.

The Flying Babies is perfect for three to eight-year-olds (and their parents and grandparents!)

‘A captivating performance ... dazzled the audience’ – The Scotsman

Legendární filmová pohádka a co o ní nevíte

Neuvěřitelné šílenství: Milujeme Popelku!

Klasická česká pohádka Tři oříšky pro Popelku. Jeden z nejoblíbenějších příběhů, na který se při každém uvedení v televizi dívají milióny diváků.

Jindy ji sledují na videokazetách. V srdcích diváků zůstala a zůstane. Je totiž romantická, dobro v ní vítězí nad zlem a hlavní roli tu hraje láska. Velkým hitem je ale po třiceti letech od svého vzniku nejen u nás, ale i v Německu - film byl totiž natočen v koprodukcí. Pro tisíce zdejších fanoušků je česká Popelka tou největší superstar.

Chcete se o Popelce dozvědět úplně všechno? Ani po více než třiceti letech od jejího natočení to není vůbec žádný problém. Studnicí všemožných dat a poznatků je hlavně internet, například "Popelčiny" stránky v Německu čítají několik desítek stran. Zajímá vás, jak na natáčení vzpomínají herci? Jak se svých rolí zhostily zvířecí hvězdy? Kde se natáčelo? A kde se skalní příznivci filmu scházejí?

Lepší kulisu než zámek Moritzburg, kde spolu Popelka a princ tančili a zamilovali se do sebe, by fanoušci našli stěží, a tak každoroční velkolepou party pořádají právě tam. Moritzburg leží asi 15 km severozápadně od německých Drážďan a každý víkend je v obležení turistů. Kde ale byly natočeny přírodní scenérie, statek, dvůr a lesy? Na českém venkově nedaleko vodního hradu Švihov na Klatovsku.

Velkou diváckou oblibu si film získal nejen krásným příběhem, hvězdným obsazením a výbornou režii Václava Vorlíčkovi, ale i písničkou Karla Svobody Kdepak, ty ptáčku hnízdo máš nazpívanou Karlem Gottom, která se stala hitem.

Co se děje na Popelčině party?

Jeden z nadšených účastníků každoročních »popelčiných« slavností je popsal následovně: "Konečně nadešel krásný lednový den, kdy se nás na zámku sešlo několik desítek. Všichni jsme měli "pohádkové" kostýmy, tančili a hodovali. Nechybělo několik Popelek, které by hned mohli obsadit do jiného filmu o Popelce. Zapálili jsme ohně v pochodních a užívali si tradičního programu. Jeho oblíbenou součástí je například Popelčin triathlon.

"Sportovní" souboj dvojic se vždy skládá z těchto disciplín: třídění zeleniny, střílení z kuše a jízda na koních přes překážky. Aby to nebylo tak jednoduché, zrníčka rýže a hrachu se musí třídit v rukavicích! Za královskou disciplínu bylo zvoleno střílení z dětské kuše na dřevěné čepy. Na jejich zadní části byly připevněny zvonečky, které signalizovaly zásah.

Poté přišel obligátní kvíz a my se trápili při hledání odpovědí na zákeřné otázky z filmu jako například: Jak se jmenovala Popelčina sova?

Jídlo přišlo na stůl okolo osmnácté hodiny, pokrmy jsme přenášeli z kuchyně přes studený dvůr, ale i to patřilo k té nádherné filmové atmosféře. Zachutnalo i místní pivo. Na

zámku jsme i přespali a druhý den se šťastní rozjeli ke svým domovům...

Svou přízeň filmové pohádce ale fanouškové vyjadřují i jinak - na zámku Moritzburg se totiž nechávají oddat i svatební páry. Vždyť která žena by si v okamžiku, kdy řekne své "ano" nechtěla připadat jako princezna po boku svého vytouženého prince?

O Juráškoví, Rozárce a dalších

Oblibu si u diváků vysloužili nejen herci, ale i zvířecí hvězdy. Koně Juráška, který hraje Popelčinu spřízněnou duši, představovali ve skutečnosti koně dva. Podle scénáře to měl být vraník, nakonec to ale byl šiml. Kvůli nakažlivým nemocem nebylo možné koně převážet přes hranice, a tak musel být jeden Jurášek v Německu a druhý v tehdejším Československu.

Holoubci, kteří byli do filmu "obsazeni", patří mezi nejstarší rasu holubů (Columba livia). To, že vždycky byli tak krásně bílí, bylo výsledkem pravidelného koupání a následného osušení na sluníčku. Byli ale velmi inteligentní a své "role" se naučili snadno a rychle.

Sova Rozárka měla původně vybírat ořechy a také je vždy rozlousknout. To ale technicky nebylo možné provést, a tak se režisér Václav Vorlíček bez této scény musel obejít. "Měli jsme problém, jak natočit, aby Rozárka vždy pohlédla na Popelku," vypráví. "Jako noční tvor totiž okamžitě zavřela oči, jakmile se do ní opřely reflektory. Museli jsme na ni "ušít boudu" a pomohl nám chovatel, který ji přinesl z berlínské zoo. Když jsem řekl 'Kamera běží', cvrnkl sovu do zadku. Ta vyvalila oči a záběr byl hotov."

Co nevíte o hercích

Vedle oblíbených českých herců a také představitelů hlavních rolí Libuše Šafránkové a Pavla Trávníčka, byli do filmu obsazeni i němečtí herci a to do role krále, královny a také Popelčiny macechy. Asi nevíte, že představitel krále Rolf Hopp dabovaný Ottou Šimánkem se narodil v rodině pekaře a navzdory otcovu přání pokračovat v jeho profesi, dal přednost divadlu. Mimo jiné ztvárnil před kamerou i zloducha v příbězích o Vinnetouovi. V jednom interview pak vyprávěl, že rodiče jeho kamarádů zakázali přátelit se s jeho dětmi, protože "jejich otec je zloduch". Režiséra Václava Vorlíčka zaujaly zvláště jeho oči.

Macecha Carola Braunbock, již v češtině skvěle namluvila Jaroslava Adamová, byla v Německu také známou herečkou, zemřela však pět let po natáčení. Perličkou je, že Carola Braunbock uměla velmi dobře česky, což se však filmový štáb dozvěděl až v závěru natáčení. Narodila se totiž u Plzně a v Čechách chodila i do základní školy. Královna, německá herečka Karin Lesch, kterou dabovala Vlasta Fialová, hrála léta v divadle v Postupimi. Po filmu Tři oříšky pro Popelku se po ní ale jakoby slehla zem a je pravděpodobné, že to byla její poslední filmová role.

Zajímavé je i vyprávění Daniely Hlaváčové, která hrála její dceru. Vzpomínky ožívají při každé repríze: "Nejhorší scéna byl pád do vody. Kaskadéři naskákali do vody místo nás, my jsme seděli v obytném voze a říkali si: Panebože, ať tohle vyjde napoprvé! Na natáčení nikdy nezapomenu už

proto, že jsem byla těhotná, a tak jsem při scéně vždy patnáct centimetrů nad vodou. Moje "máti" Carola Braunbock měla pod sukněmi speciální oblečení. Herecký chlebiček byl tehdy tvrdý. Například Libuše Šafránková má na jednom záběru úplně červené ruce z ledové vody. To ale nebyla barva, nýbrž skutečnost! A kluci, Jarda Drbohlav, Pavel Trávníček a Slávek Jandák v tenkých kožených botách div nezmrzli. Dodnes nechápu, jak to vydrželi."

Věra Keilová

McCartney se v Praze bojí.

Brouk objal Prahu

"Ahoj, Praho," usmál se a symbolicky objal celé město i své fanoušky Paul McCartney (62), když odjížděl včera odpoledne z hotelu Four Seasons na zkoušku svého večerního koncertu do T-Mobile Parku ve Vysočanech.

Člen legendární skupiny The Beatles je v Praze i se svojí ženou Heather Mills (36) a dcerou Beatrice.

Brouk rozparádil Prahu**Paul McCartney to před desítkami tisíc lidí pořádně rozjel**

Paul McCartney, bývalý člen nejslavnější kapely světa Beatles, rozparádil včera večer Prahu. V červeném saku a červeném triku stanul před padesátitisícovým publikem v areálu T-Mobile Parku ve Vysočanech.

"Ahoj, Praho! Vítej, Česká republiko," zaznělo špatnou češtinou, za níž se legenda rockové hudby vzápětí omluvila. Po prvních skladbách fanoušci zapomenui i na to, že trvalo hodiny, než se do areálu dostali. Koncert začal se zpožděním, první akordy na baskytaře hvězda zmáčkla před půl devátou. Publikum si Paul ale zcela podmanil, a i ti, kteří měli drahé lístky na tribuny, nakonec sešli do kotle, aby byli dění blíž. Známé hity si obecenstvo notovalo. Například závěrečnou Hey Jude zpívali fanoušci takřka už sami. Brouk ale nakonec přidával. Při Yesterday pak mnozí plakali. Nechyběl ani ohňostroj.

Liverpoolský Brouk Prahu nadchl, ale i sám byl z české metropole u vytržení. "Lidé mi závidějí, že jsem byl v Praze. Chtěl bych sem přijet na celý měsíc," řekl McCartney. Absolvoval dokonce hodinový kurs češtiny. Naučil se ale víceméně jen "ahoj". "To je pro začátek. Čeština je pro mě záhadou, ale pár slov bych se naučit chtěl," přiznal v rozhovoru pro rádio Impuls.

Nejbohatší muzikant na světě za necelé dva týdny oslaví dvaadesáté narozeniny. Peníze podle svých slov nepočítá. "Ano, jsem velmi bohatý. Důležitější jsou ale jiné věci. Mít dítě, mít nadšení, smysl života," řekl McCartney. Právě jeho osmiměsíční dcera Beatrice je pro něj v současnosti tím nejcennějším. Její soukromí velmi pečlivě střeží.

Neustále mu totiž někdo vyhrožuje jejím únosem. McCartney dělá všechno, aby se o ní vědělo co nejméně. "Je krásná, nic jiného neřeknu. Chci jí zachovat osobní život," konstatoval. Citlivý je i na své vlastní soukromí. Programy jeho pobytů ve světových městech jsou vesměs tajné, stále jej doprovází bodyguardi. I v Praze mělo deset mužů z VIP Service Zdeňka Zahradníka jedinou povinnost - nespustit z hvězdy oči ani na okamžik.

McCartney nemá rád skandály, bojí se vrásek, sám kontroluje světla při koncertech, aby nebylo neodbytné stáří patrné. Hudba je pro něj po dceři tím nejcennějším. A jak vybíral skladby na včerejší koncert? "Představoval jsem si, že na něj půjdu sám, co bych asi tak chtěl slyšet," uzavřel McCartney, o kterém je známo, že neumí noty.

Michaela Remešová, BLESK

Režisér Juraj Herz dostal cenu za celoživotní dílo

Juraj Herz přijel na festival do Zlína se svou manželkou Terezou Pokornou

foto: Filmfest

Filmový režisér Juraj Herz převzal na právě probíhajícím filmovém festivalu ve Zlíně uznání za celoživotní dílo. Proslavily ho film Spalovač mrtvol, Petrolejové lampy a Morgiana, které oplývaly působivou atmosférou i osobitým výtvarným pojetím. Známý je i z televize, pro kterou natočil seriál Černí baroni.

ZLÍN - Na zlínském festivalu pro děti a mládež jste převzal cenu za celoživotní dílo. Když si projdete zpětně celou svou filmografii, které filmy byly pro vás nejdůležitější?

Určitě můj vůbec první film *Sběrné surovosti*, který vznikal v rámci cyklu *Perličky na dně* podle Hrabala. Musel jsem zápasit s nedůvěrou lidí kolem, nechtěli mě mezi sebe pustit ani začínající tvůrci nové vlny. Neměl jsem filmovou školu FAMU, ale pouze loutkařinu a UMPRUM. Všem ostatním třeba dělal kameru Jaroslav Kučera, ale se mnou pracovat odmítl, protože mě neznal. Pomohl mi až Jireš, ale potom mi sám Hrabal říkal - ačkoliv možná jako všem ostatním -, že můj film byl nejlepší.

Kdy jste se zbavil pocitu outsiderství? Souvisel ten pocit i s tím, že sám pocházíte ze židovské asimilované rodiny?

Celý život jsem se pokládal za outsidera. Narodil jsem se v trojjazyčném slovenském městě Kežmarok. Můj otec byl od svých studentských let ateista. Ovšem když hrozil fašismus, rodiče se rozhodli, že by se měli pokusit zachránit mi život. Nechali mě pokřtít, přestože jsem dostal ateistickou výchovu. Nakonec ani to nepomohlo. Slovenští gardisté nás chytili a poslali do koncentráku, naštěstí už to bylo jen na půl roku. Když jsme se vrátili po válce, byli z gardistů komunisté, zatímco například německá vesnice, kde nás předtím pomohli nějakou dobu ukrývat, byla celá odsunuta. Tehdy mě považovali za Žida, ačkoliv jsem se tak už vůbec necítil.

Proč jste nikdy nenatočil film o válce a své zkušenosti z koncentráku?

Ale já jsem chtěl, mám doma napsanou filmovou povídku a 30 let jsem o to usiloval. Mělo jít o černou komedii. Ale všude mi říkali, že jsem se zbláznil, že o koncentráku nelze točit komedie. Já a děti okolo mě jsme to ale prožívali jako černou komedii. Nikomu z nás nebylo víc než 14 let. Mezi námi se objevili i němečtí Romové, z nichž někteří měli třeba otce u wehrmachtu, byli nacisticky vychovaní, ale protože jejich matka byla Romka, poslali je do koncentráku. Oni třeba říkali, že je Hitler v táboře schoval, aby se jim za války nic nestalo. Postupně je ale odváděli jednoho po druhém na kastraci. Tihle kluci nic nechápali, předtím je přivezli z ženského tábora, od jejich matek. Tam už s romskými ženami normálně žili pohlavním životem, protože na blízkou se starší chlapi nevyskytovali. A teď nás ostatní, vyjevené kluky, učili, co je to sex. Protože jídlo a sex byly dvě hlavní věci, o nichž se denně mluvilo. Později se objevil italský film *Život je krásný*, který je úplně jiný, než bych natáčel já. Ale lidi pochopili, že lze s komediální nadsázkou mluvit i o koncentráku.

Proč jste studoval uměleckou fotografii, ačkoliv jste chtěl být hercem a filmařem?

Šlo o náhodu. Měl jsem kamaráda v Bratislavě na UMPRUM a šel jsem studovat za ním. Zároveň jsem úspěšně absolvoval zkoušky na herectví, ale profesor Janko Borodáč mi řekl, že se svým exteriérem nemám ve slovenském divadle co dělat. Jakou postavu bych hrál v Jánošíkovi? Skončil jsem tedy na loutkařině, kde jsem měl štěstí na spolužáky. Jedním z nich byl i Jan Švankmajer. Když jsme se spolu vrátili z vojny, odešel jsem s ním do Semaforu. Začali jsme hrát divadlo. První představení bylo *Škrobené hlavy*, kde já jsem hrál jednoho klauna a Jirka Procházka druhého. Později to Švankmajer natočil jako svůj první animovaný film *Poslední trik pana Edgara a pana Schwarcewallda*. Potom se mi přihodila osudová věc, Brynych mě obsadil do malé role ve svém filmu. Stal se mým patronem i filmovým učitelem. Začínal jsem od nuly u filmu, honil jsem třeba krásy do záběru. Ale zatnul jsem zuby a při *Transportu z ráje* jsem už působil jako asistent režie, herec a odborný poradce.

Váš nejznámější film je Spalovač mrtvol, mezi další patří Petrolejové lampy, Morgiana, podle tehdejších kritik sadomasochistický snímek. Odkud se bere vaše záliba v hrůzostrašnosti a černém humoru?

Mám to z dětství, z pohádek. Rodiče mi četli Haufovy pohádky, kde jde o hororové, hrůzostrašné, orientální příběhy. Jedna se jmenovala Pohádka o useknuté ruce. Pro mě měly odjakživa úžasnou přitažlivost. Dodnes miluji Hitchcockovy filmy, filmy s napětím nebo thrillery. Někdy své filmy domýšlím ve spánku ve snu, poručím si a při probuzení se objeví nějaký nápad. Na *Petrolejových lampách* podle Havlíčka mě zase bavilo téma nemoci. Seznámil jsem se s lékaři, kteří mi předváděli chůzi syfilitika, nemocní v tomhle stadiu totiž už neexistovali, věda mezitím pokročila. Zoufale jsem se snažil nedělat nic, co by mělo spojení s komunistickou současností a politikou. Pokud například *Spalovač* byl považován za aktuální film o konformismu, stalo se to náhodou. Já jsem chtěl původně dělat černou komedii. To jen doba se změnila, když v roce 1969 začali najednou všichni obracet kabáty. Když jsem dostal nabídku a nešlo o politické téma, vzal jsem to. Netočit bylo tehdy nebezpečné. Jednak jsem se bál, že bych vyšel ze cviku, zadruhé by se potom roznesla fáma, že člověk dostal distanc. A potom už by vám nikdo nic nenabídl.

Po revoluci jste natočil film Pasáž, který nebyl přijat ani u české kritiky, ani u publika.

Chtěl jsem udělat tuhle kafkárnu v Česku a v českém znění. Přál jsem si ukázat, že jsem se vrátil a jsem opět tady. Ale tehdy se u nás koukalo na lidi, kteří se vraceli, jako na někoho, kdo přišel poučovat a ukázat, jak se to má dělat. Po premiéře vyšly špatné kritiky, film po dvou týdnech stáhlí z kina, ale zase zaznamenal úspěch na festivalech po celém světě. Psali, že to je, jako by si Bergman s Fellinim podali ruku. Dostalo se mi odezvy všude jinde, jen ne v Česku, kde jsem o ni tolik stál. Vedle *Spalovače* mrtvol byla *Pasáž* jediným filmem, který jsem mohl dělat svobodně. Jinak jsem vždy jen pracoval na něčem, co mi nabídlí. Moje filmové touhy se mi obvykle splnit nedařilo. Každý rok jsem nabízel tři čtyři náměty, scénáře, ale neprošli. Měl jsem připravené *Myši paní Mooshabrové* nebo *Příběhy pana Rady* podle Ladislava Fukse, kde otce a syna měli hrát Hrušíňští, otec a syn. Ale marno mluvit...

Michal Procházka, Právo

Pozor na nový virus, který dokáže zjistit hesla a čísla platebních karet

Německé úřady varovaly všechny uživatele internetu před novým virem Korgo, který funguje zhruba na stejných principech jako nedávný Sasser, ale zaměřuje se na získávání vstupních hesel a čísel platebních karet používaných na síti.

BERLÍN - Korgo využívá obdobně jako Sasser bezpečnostní díru v operačním systému Windows společnosti Microsoft, nešíří se ale elektronickou poštou jako většina dosavadních virů, ale prostým napojením počítače do internetové sítě, oznámil Spolkový úřad pro bezpečnost informací. Ten již výrobcům antitivirusových programů signalizoval výskyt viru Korgo ve dvou verzích, rychlost jeho šíření však prý není velká.

Vir sleduje stisky kláves

Výrobce antivirových programů Panda Software dodává, že Korgo je nebezpečný právě schopností zaregistrovat všechny údery na klávesnici sledovaného počítače a přenést je ven. Tím může odhalit vstupní či jiná hesla nebo čísla bankovních karet při nákupučch po síti.

Chránění jsou podle Pandy jen ti uživatelé, kteří si nainstalovali programy odstraňující chyby, jimiž pronikal Sasser. Navíc musejí mít aktivovaný tzv. firewall, tedy jakousi ochranou hráz mezi počítačem a okolním prostředím.

Autor Sasseru před soudem

Mladík podezřelý z naprogramování a rozšíření viru Sasser, kterého německá policie dopadla 7. května na severu Německa, již je ve Verdenu souzen spolu s pěti kamarády. Ti mu údajně pomáhali Sasser šířit a vymysleli i další virus s názvem Netsky; oba viry napadly a většinou ochromily v celém světě miliony počítačů.

ČTK

Rodinka z "rozvojové" země je poprvé v nákupním centru. Zatímco si maminka prohlíží šaty, stojí tatínek se synem vyjeveně před dělenými kovovými dveřmi, které se jako zázrakem otevrou a za nimi se objeví malý prostor (to je samozřejmě výtah).

Syn se ptá: "Tati, co to je???" A otec odpoví: "Můj synu, něco takového jsem v životě neviděl !!!"

Vtom se přibelhá malá stará dáma s pomačkaným obličejem a hrbem a nastoupí do výtahu. Dveře se zavřou a otec se synem pozorují žárovičky vedle dveří, jak se postupně rozsvěcují: 12-13-14-15. 15-14-13-12.

Vtom se dveře otevrou a z výtahu vystoupí fantasticky vypadající blondýna. Otec se otočí na syna a povídá: "Přiveď rychle matku!"

Prestižní pánský magazín GQ odhaluje tajemství Co ženy vlastně chtějí...

Britský fotograf Rankin miluje ženy. Tisíce jich vyfotografoval, jeho poslední projekt, který obdivují lidé na výstavách, se jmenuje "Black and White Nudes".

A skutečně černobílé fotografie nahých krásek mají velký úspěch. Co si asi ženy myslí, co chtějí? ptají se muži, když se zatajeným dechem pohlížíejí na snímky.

Tutěž otázku položil tisícům žen prestižní pánský časopis GQ. A dámy odpovídaly. Anonymně, tedy je velká šance, že skutečně upřímně. Nyní se tedy můžete seznámit s tím, co se ženám honí hlavou, a seznámit se s jejich názory na různé otázky, které pány velmi zajímají.

Kdy je možné uvažovat o vztahu na jednu noc?

Na 27 procent žen potřebuje jako impuls protancovanou noc v klubu. Třinácti procentům stačí kytarista na pláži. Deset procent kapituluje po karnevalové show a 21 % přesvědčí muž se smyslem pro humor na party.

Jak vypadá vydařený večer s partnerem?

Pro 45 % žen je to příjemná večeře v restauraci, jen 11 % dá přednost hotelovému servisu. Osmnáct procent chce procházku ruku v ruce po městě, 20 % uvítá kino a pro 37 % je ideální líbání doma při videu.

Co jsou důležité mužské vlastnosti při sexu?

Na 84 procent žen požaduje něhu, 56 % spontánnost. Dominantního muže vidí rádo 27 % žen, 31 % chce výdrž a 8 % potěší, když muž dokáže vzít poruchu erekce s nadsázkou a humorem.

Co je pro ženy ve vztahu důležité?

Neuvěřitelných 94 procent žen bere otevřenost za alfu a omegu vztahu. Pro třináct procent je důležitá změna. O nezávislost stojí 32 procent žen, 88 % vyžaduje věrnost. Jen pro 27 % žen musí být vztah vyrovnaný.

Jak si ženy představují nabídku k sňatku?

Na břehu osamělého jezera se to líbí 31 % dotázaných, 8 procent u snídání, patnáct procent preferuje, když muž padne na kolena před stovkami lidí v kině, dvacet procent by chtělo za svědky tisíce ideálně v nákupním centru. Za přítomnosti houslisty při chutném jídle se to líbí 26 procentům.

S mužem chtějí mít ženy...

Ve 42 procentech kvalitní sex. Pro 54 procent je důležitý bezstarostný společný život. Na 61 procent chce dobrého kamaráda, 17 % má problém, když je muž silnější než ony, a 78 % chce partnera na nekonečné debaty.

Čekají dítě a dělají kariéru. Co čekají od muže?

Dále pracovat by muž měl podle 40 % žen, 29 % požaduje, aby si vzal kvůli nim dovolenou. Poloviční pracovní dobu pro oba chce 16 procent žen, 10 procent vyžaduje chůvu a 2 procenta sluhu.

Mají ženy chuť na sex se dvěma muži?

28 procent ano, 72 procent ne. INT, Blesk

Ne moc sexy, ale náš

K čemu potřebujeme Evropský parlament

Pomalou se stmívá a na břehu řeky se v šeru krčí žena s dalekohledem u očí. „No nazdar! Máme společnost!“ utrousí směrem ke kolegovi sedícímu v autě. Pak přejede pohledem přes druhý břeh a rozčileně vykřikne:

„Barely?! To snad ne.“ Skáče do auta a začíná honička za škůdcem. Tak představuje propagační komiks Rozbouřené vody práci mladé a pohledné europoslankyně Vegy, která bojuje proti znečišťování vod jak v terénu, tak v parlamentních sálech. Ačkoli skutečná práce Evropského parlamentu není tak dobrodružná, rozhodně je klíčová, protože ovlivňuje náš život stejně jako činnost národních sněmů. Už za tři týdny si budou své zástupce vybírat i Češi.

Těžké začátky

Když Elisabeth Schroedterová před deseti lety poprvé vcházela do Evropského parlamentu, zažívala to samé, co brzy poznají i čeští poslanci, pochází totiž z bývalé komunistické DDR. „Dlouho jsem se rozmýšlela, jestli to má smysl a jestli se tam dá něco prosadit,“ vzpomíná dnes poslankyně, která v roce 1990 stála u zrodu Strany zelených na území bývalého východního Německa a o čtyři roky později dostala nabídku vstoupit na zelenou kandidátku pro Evropský parlament. „Když jsem se rozhodla to vzít, zařekla jsem se, že nastoupím už s konkrétními nápady a nebudu ztrácet čas rozkoukáváním.“ Za své téma si paní Schroedterová vybrala problémy s financováním zaostalých regionů. „Všimla jsem si, že se evropské peníze mnohdy dostávají do rukou vypočítavých podnikatelů, kteří s nimi nenakládají transparentně a mnohdy je dokonce zneužívají k devastaci životního prostředí. Řekla jsem si, že tomu zabráním.“

Jenže v parlamentní lavici pak novopečená poslankyně za Zelené zjistila, že pouhé chtění nestačí. Jako všem nováčkům jí brzy došlo, že chce-li se svou představou uspět, znamená to „hodiny a hodiny jednání“ s nejrůznějšími politickými frakcemi a výbory. „To nejdůležitější se neděje na plenárním zasedání, ale v kuloárech,“ shrnuje paní Schroedterová. „Bez francouzštiny nebo angličtiny tu nic nepořídíte. Nicméně kdo se snaží a dává věcem svou energii, zjistí to, co jsem objevila i já: že věci tu jdou opravdu měnit a prosazovat.“ Ano – plány poslankyně Schroedterové na větší průhlednost financování regionů nakonec Evropský parlament schválil. Nicméně ne vždy je samozřejmě svátek. „Jsou věci, které se tu snažím prosazovat neustále a marně. Například nějaký významnější postup proti porušování lidských práv v Čečensku. Tady parlamentu chybí odvaha, protože EU má blízko k současným vládcům v Kremlu, a to mi připadá strašné,“ říká zklamaně Elisabeth Schroedterová. Nicméně Evropský sněm je i přesto podle ní otevřená a vlivná instituce. „Myslím, že tady mohou svět ovlivňovat více než v německém parlamentu. A navíc tu není nikdo svázán tím, že by seděl v opozici či naopak byl členem vládní koalice, a musel tak dělat nepříjemné kompromisy.“

Od nacionalistů po horolezce

Návštěvník Bruselu a Štrasburku nemůže sídla parlamentu v žádném případě přehlédnout. Obě jsou to obrovské prosklené budovy, které ve svých útrobách schovávají de facto malá městečka. Najdete tu obchody, jídelny, kadeřnické salóny či banky. Není se vlastně čemu divit, protože pracovní doba úředníků a poslanců je tu pravidelně od brzkého rána do minimálně sedmi hodin večer. Jakmile se český host alespoň trochu zorientuje ve spletitých chodbách a komplikovaném systému výtahů, překvapí ho, jak svobodně se tu může pohybovat. Tohle není opevněná post-komunistická pevnost jako pražský sněm – i kavárny, které čeští poslanci uzavřeli před veřejností zrovna nedávno, jsou tu normálně přístupné a nezdá se, že by návštěvníci šéfovi parlamentu Patu Coxovi při popíjení kávy u vedlejšího stolku nějak vadili. Na chodbách to tady chvilemi vypadá spíše jako na univerzitě: převládají mladí lidé v neformálním oblečení, džínách a tričku. Zaměstnanci parlamentu a političtí asistenti jsou totiž často studenti, kteří tu získávají zkušenosti z fungování velké kontinentální instituce. Kromě mladých lidí se tu samozřejmě pohybuje i přes sedm set poslanců, od nacionalisty Andrzeje Zbigniewa Leppera po držitele Nobelovy ceny míru Johna Huma či horolezce Reinholda Messnera. Novináři to mají v parlamentu dobré. Nejen že se mohou jako všichni ostatní volně pohybovat úplně všude s

NOVINY - Z RESPEKTU

výjimkou hlavního jednacího sálu, v tiskovém oddělení mají navíc k dispozici počítače i telefony zdarma. Zřejmě každému nováčkovi tu i po krátké procházce chodbami bude divné, proč se téměř u každých dveří povalují železné kufry. Vysvětlení dobře odpovídá fenoménu sjednocující se, ale stále rozrůzněné Evropy: v kufrech jsou totiž všechny materiály, které úředníci, politici a jejich asistenti potřebují přepravit při pravidelných parlamentních přesunech z Bruselu do Štrasburku a zase zpět. V bruselském sídle se konají zasedání výborů a klubů a ve Štrasburku pak jednou měsíčně probíhá týdenní zasedání všech zákonodárců.

Nepochopená síla

„Není to sexy parlament,“ konstatuje o „svém“ sněmu známý britský europoslanec Richard Corbett, „ale při důkladnějším pohledu zjistíme, že ovlivňuje legislativu výrazněji než mnohé národní parlamenty.“ Se „sexappealem“ to Evropský parlament skutečně neměl nikdy jednoduché. Vznikl vlastně jen jako poradní sbor ministrů evropských vlád, který neměl žádně výraznější pravomoci a navíc od svého založení v roce 1957 do roku 1979 nebyl přímo volen – křesla se v něm obsazovala podle rozložení sil v národních parlamentech. Samozřejmě, když byly v roce 1979 zavedeny přímé evropské volby a obyvatelé devíti členských zemí šli poprvé vybírat své bruselské delegáty, význam evropského sněmu to velmi posílilo. Jeho možnosti však byly stále mizivé, takže zájem veřejnosti postupně opadal. Teprve během devadesátých let začaly jeho pravomoci výrazně stoupat, takže dnes je nejen kontrolorem unijního rozpočtu, ale bez jeho souhlasu nemůže projít žádná změna evropského trhu.

Nicméně narůstající význam a vliv neměl žádnou odezvu ve vstřícné reakci Evropanů: k posledním volbám v roce 1999 přišla necelá polovina kontinentálního voličstva. Čím to? Politologové Jean Blondel, Richard Sinnot a Palle Svenson označují ve své knize „Lidé a parlament v Evropské unii“ za hlavního viníka zakladatele budoucí Unie. Lépe řečeno tu jejich chybnou představu, že v projektu sjednocující se Evropy nemají místo jakékoli prvky „celoevropské“ demokracie, protože by narazily na nepřekonatelný odpor zastánců „národní suverenity“. „Podle mě je chybné ptát se na evropskou spolupráci občanů Evropy, když s ní nemají žádnou zkušenost,“ prohlásil svého času francouzský státník a spoluzakladatel Unie Jean Monnet a podle autorů zmíněné knihy si parlament toto dědictví stále nese s sebou. „Je to škoda. Jsme jediná přímo volená síla zastupující Evropany a oni nás přitom sotva znají a myslí si, že nemáme žádné možnosti,“ říká švédský konzervativní poslanec Per-Arne Arvidsson. „Přitom řešíme hodně zásadní věci, jako je unijní rozpočet či třeba pravidla pro podnikání. Nejtít k volbám znamená vzdát se vlivu na fungování Unie,“ doplňuje ho někdejší předseda parlamentu a socialistický poslanec Klaus Hänsch. Ale proč se tuhle jednoduchou pravdu stále nedaří vpíchnout Evropanům pod kůži? Podle téměř všech oslovených poslanců jsou na vině především tři věci. Za prvé je parlament od občanů jednotlivých zemí „příliš daleko“. Za druhé řeší věci spíše do budoucna než aktuální problémy, a konečně za třetí – pro novináře je příliš komplikovaná spleť různých jazyků. „I kdybych měl sebelepší proslov či nápad, těžko to zaujme jiného novináře než německého. V nizozemských či českých novinách si to nepřčtete,“ říká s úsměvem Hänsch.

Napínání svalů

Nálepku zbytečné instituce Evropský parlament pro znalce poměrů ztratil jednou provždy v roce 1998, během zlomové bitvy své historie. Tou se stala aféra kolem Evropské komise řízené zkušeným lucemburským politikem Jacquesem Santerem, které parlament kvůli podezřelým nesrovnalostem odmítl schválit rozpočtovou zprávu. Blížší poslanecké vyšetřování pak odhalilo astronomické úniky peněz a navzdory odporu bossů z národních vlád komise nakonec padla. „Od tohoto okamžiku už Evropský parlament nikdy nebude jako dříve. Bude sebevědomější a bude používat své svaly,“ prohlásil tehdy britský ministr zahraničí Robin Cook a měl pravdu. Loni poslanci svou kontrolní funkci potvrdili znovu, když donutili k rezignaci šéfa Eurostatu, poté co se provalilo, že v jeho úřadě došlo ke zpronevěře milionu eur. Jestliže by chtěla veřejnost hledat v Unii nějakého svého zastánce, byl by to právě parlament. Když například Evropská komise – zjednodušeně řečeno evropská vláda jmenovaná každých pět let – prosazovala co největší utajování projednávaných dokumentů, parlament tomu před třemi lety zabránil. Většinu materiálů všech euroinstitucí tak dnes může veřejnost najít na internetu a nebo prostřednictvím e-mailu požádat parlamentní sekretariát o

zaslání. Pokud nějaká instituce odmítne informaci podat, musí své rozhodnutí podrobně zdůvodnit, a není-li tazatel spokojen, může se odvolat k evropskému ombudsmanovi. Stejně tak se parlament zabývá i lidskými právy a například rozhodl o tom, že jakákoli forma diskriminace, tedy například i homosexuálů, je nepřijatelná, a členským zemím dokonce doporučil zavést registrované partnerství. Navrhl také rozšířit práva žadatelů o azyl, aby mohli nejpозději tři měsíce po žádosti využít vzdělávací systém země, ve které právě jsou. Nezletilí uchazeči mají mít dokonce úplně stejný přístup ke vzdělání jako místní děti. Rada ministrů, nejvyšší orgán EU tvořený ministry jednotlivých členských států, návrhy parlamentu přijala. Evropský sněm už několikrát pomohl i Česku a dalším novým členům. Když se například loni na jaře pokusila Rada ministrů prosadit méně peněz pro deset nových zemí, parlament to odmítl jako nepřijatelnou diskriminaci a navíc jako překročení pravomocí Rady. Ta nakonec pod tlakem ustoupila a dokonce přistoupila i na požadavek poslanců navýšit unijní rozpočet o půl miliardy eur – na rozšíření. Parlament také často brání konkurenční prostředí. Výrazně se to ukázalo například loni v červnu, kdy prosadil liberalizaci trhu s energetikou. Díky tomu si už za měsíc budou moci firmy vybrat svého dodavatele energie a domácnosti budou mít stejnou možnost za tři roky. Pakliže ale české strany v kampani slibují více peněz pro regiony, snížení nezaměstnanosti či jiné podobné „dary“, je to nesmysl. „Zásadou je, že parlament neřeší lokální zájmy,“ říká citovaná paní Schroedterová. „Protože to by se pak změnil jen ve stroj na přerozdělování peněz. Naším úkolem je nastavit prostředí ať už pro zlepšení vzdělávání či podnikání, ale jak pro Čechy, tak třeba pro Portugalce.“

Stále ve vzduchu

Na první pohled by se mohlo zdát, že práce evropského poslance je příjemná pohoda. Cestuje si po Evropě a ještě za to bere velké peníze. Předem daný program znamená tři pondělí v měsíci přiletět do Bruselu a jednou do Štrasburku. Jeden týden jednají kluby či výbory a nakonec se jedná na plénu. Poslanci se pak většinou domů vracejí ve čtvrtek odpoledne. Celé to znamená absolvovat měsíčně kolem osmi přeletů, nepočítaje v to občasně výjezdy výborů do regionů. Lepší představu o práci evropského delegáta si mohou lidé udělat na internetu. Řada zákonodárců tu má totiž kromě klasických internetových stránek i své „blogy“, kde popisují svůj každodenní život. Například první dubnový týden skotské labouristky Catherine Stihlerové vypadá takto: „Ráno jsem si šla na pětatřicet minut zaběhat a pak do kanceláře ve skotském Dunfermline. Můj pobyt v ní uběhl velmi rychle, ale protože začíná týden Bezpečné silnice, musela jsem ještě něco zařídit na jeho podporu. Je klíčové, že spolupracujeme společně napříč parlamentem a lokálními úřady, abychom zařídili bezpečnější ulice.“ Chvilí nato už paní Stihlerová sedí v letadle na cestě do Bruselu a z letiště „utíká“ na výbor pro životní prostředí, kde se řeší direktiva Komise o klinických pokusech na zvířatech. Jednání doprovázel „silný lobbying charit zabývajících se rakovinou, zvláště od Leukemia Busters“, podle nichž návrh ohrožoval výzkum. K žádnému závěru dnes poslanci nedošli a po několika hodinách diskuse otevírají další témata, například podporu větrných elektráren.

V úterý ráno čeká paní Stihlerovou po krátké rozcvičce schůzka se zástupci Skotské obchodní komory, která uspořádala snídani pro všechny skotské europoslance. Zde se dozvídají čísla o stavu ekonomiky své země a podnikatelé podle blogu nabádají poslance, aby podporovali návrhy vedoucí k posílení „zejména vědomostní ekonomiky“. Poté pokračuje „dlouhé“ jednání výboru a následně další jednání s lobbisty, tentokrát z Rady zaměstnanců ve zdravotnictví. Poslankyni „šokovalo zjištění“, že pokud třeba švédský či dánský doktor ztratí možnost praktikovat v Británii, protože se dopustil nějakého vážného přečinu, může klidně dál působit v jiné zemi. „Je třeba více spolupráce mezi zeměmi, aby se uchránilo bezpečí pacientů,“ zapisuje si poslankyně. A už zase pospíchá na jednání výboru, kde se řeší opatření proti fluoridu v pitné vodě. Výbor končí třicet minut před odletem letadla do Británie, takže znovu utíká na letiště. Ve středu ráno jde do nemocnice Edinburgh Western General Hospital, kde se baví s lékaři a pacienty o rizicích mrtvice. To samé pak probíhá i odpoledne, ale tentokrát v Stobhill Hospital v Glasgow. K tomu si poznamenává: „Když budu znovu zvolena, chtěla bych zorganizovat v Evropském parlamentu debatu o mrtvici a použít Skotsko jako model nejlepší praxe v Evropě.“ Do poslanecké kanceláře se vrací po páté hodině a v půl sedmé píše, že „brzký odchod vidí v nedohlednu“. Páteční den si proto udělala volnější a o víkendu míří do ulic města na kampaň za své znovuzvolení.

V týdnu, kdy zasedá plénum, je to ještě hektičtější, protože se nejen hlasuje o důležitých normách, ale ještě k tomu se konají několikrát jednání politických frakcí, rozhovory s novináři či návštěvy lobbistů. Plénum se pak pravidelně protahuje do jedné do rána.

Ráj lobbistů

Všichni oslovení poslanci se shodují, že významnou součástí jejich práce je kontakt s různými vlivovými či lobbistickými skupinami. Udržet si je od těla není zrovna jednoduché, protože lobbistů specializovaných na Unii je v Bruselu na třicet tisíc. „Volají vám, piší dopisy a e-maily, zasílají videokazety, zvou na party či debaty, nabízejí dary, zkrátka používají všechny způsoby, které si dokážete představit, a ještě něco navíc, tak vypadá oslovování od lobbistů,“ říká poslankyně Schroedterová. „Mail už se téměř ani nedá číst. Já ale proti tomu nic nemám, je to významnou součástí mé práce, takže si je i ráda vyslechnu, ale důvěřuji především neziskovým organizacím. Je třeba si dávat velký pozor a nepřijímat ani ten sebemenší dar, který vás zbaví nezávislosti.“ I například německý konzervativní poslanec Michael Gahler říká, že někdy je to ku pomoci. „Jsem členem výboru pro lidská práva, a proto mě oslovují především neziskové organizace z této oblasti a většinou mi to pomáhá.“ Shodou okolností na posledním zasedání parlamentu před volbami mohl návštěvník potkat v jeho útrobach i Tomáše Pojara z Člověka v tísní. „Hodně věcí se teď bude odehrávat tady a síla hlasu parlamentu je samozřejmě velká. Proto chceme kontaktovat evropské zákonodárce kvůli porušování lidských práv na Kubě,“ říká Pojar.

Richard S. Katz a Bernard Wessels se ve své knize Evropský parlament, národní parlamenty a evropská integrace z roku 1999 pokusili zanalyzovat frekvenci kontaktů a vyšlo jim, že každý poslanec se v průměru každý rok setká s dvě stě deseti lobbisty. Samozřejmě, že určit, jaký mají konkrétní vliv na rozhodování poslanců, není možné, ale jde bezesporu o klíčovou součást jejich práce. V posledních letech byl například největší tlak během projednávání návrhu na omezení tabákové reklamy v roce 1998. „To byla skutečně smrtě, která se na nás řítila ze všech stran,“ směje se poslankyně Schroedterová. Zde ale například velký tlak skončil neúspěchem.

Podobných případů ale bylo více už v předchozích letech, a tak se parlament již v roce 1996 rozhodl přijmout pravidla pro fungování lobbistů. Za prvé se musí zaregistrovat a i při pohybu v kuloárech nosit kartičku se svým jménem a názvem společnosti, kterou zastupují. Dokonce i všichni asistenti zákonodárců musí odevzdat doklad „o své profesní činnosti a o veškerých dalších placených funkcích a činnostech“.

Poslanci mají zase povinnost zveřejnit seznam „profesních činností nebo jiných placených funkcí“, a pokud mají jakýkoli osobní zájem na nějakém projednávaném zákonu, musí to oznámit. Zároveň nesmí za svou poslaneckou práci přijímat žádné dary. Kdo seznam neodevzdá včas, neúplný nebo vůbec, je nejdříve napomenut předsedou parlamentu, a pokud ani pak neuposlechne, může i přijít o mandát, ale zatím se tak nikdy nestalo. V tomto je tedy evropská norma mnohem přísnější než česká, protože u nás poslancům hrozí jen zveřejnění jména. I v dalším bodu je praxe v EP lepší, už tři roky jsou přiznání poslanců vyvěšená na internetu.

Mluvíte česky?

Ačkoli každá země má vyhrazeno určité množství křesel podle počtu obyvatel, v parlamentu se nerozhoduje podle národní příslušnosti, ale podle příslušnosti k politické frakci. Což je samozřejmě obrovská výhoda pro menší země, které by při hlasování podle národnosti neměly žádnou šanci. „Občas cítím u nových členů obavy z větších zemí, ale dám vám jeden příklad. V našem klubu jsou jen dva poslanci za Lucembursko, ale těžko bych hledal schopnější a vlivnější členy. Je to vše jen o schopnostech každého z nás,“ říká místopředseda socialistického klubu Gary Titley.

Dnes je v parlamentu sedm politických skupin a mezi nejsilnější patří Evropská lidová strana, Strana evropských socialistů a Evropská liberální, demokratická a reformní strana. Ačkoli se po parlamentu pohybuje i řada nezařazených poslanců (většinou jde o levicové či pravicové extremisty), jejich vliv je vlastně nulový, protože nemají sílu, která by za nimi stála.

Občas se ale projeví národní přístup. Když například Francie před šesti lety bojkotovala britské maso, ačkoli podezření z nákazy kulhavkou a slintavkou byla už vyvrácena, odešli při návštěvě Jacquese Chiraca všichni britští poslanci ze sálu. Národní spolupráci také udržují švédští poslanci. „Jestli mohu něco doporučit českým poslancům, pak to, aby se i napříč stranami občas sešli. My

Švédové to děláme, protože přeci jenom se občas najdou společná témata. Podpora vědy či životního prostředí je cílem nás všech a ani socialisti a ani konzervativci tu sami nic neprosadí, takže se musí jednat,“ říká Arvidsson. Návštěvníka parlamentu bezesporu zaujme i babylón jazyků – v kuloárech se proplétá finština s angličtinou, němčina s italštinou, francouzštinou, španělštinou... Blížší pohled brzy odhalí, že každý poslanec z původních patnácti členských států umí perfektně anglicky či francouzsky a v drtivé většině oba jazyky najednou. Je to totiž naprostá nutnost. Když při nedávném průzkumu znalosti cizích řečí u kandidátů do EP prohlásila komunistická poslankyně Kateřina Konečná, že jí stačí čeština, protože v bruselském sněmu se mluví v národních jazycích, zásadně se zmýlila. Ano, svou úvodní zdravici a případně stručné připomínky k projednávaným věcem na plénu bude slečna Konečná moci pronášet v češtině. Na plenárních zasedáních si taky může stejně jako každý návštěvník naladit kanál dvanáct, ze kterého se line český překlad. Nicméně to nejdůležitější – tedy diskuse s kolegy, získávání spojenců pro nějaký návrh či proti němu, odpovídání novinářům – se odehrává mimo sál, kde překladatelé nejsou. Možnost používat mateřštinu zkrátka nepřináší výhodu neučenlivým poslancům, ale veřejnosti, která může číst parlamentní materiály na internetu nebo žádat o jakékoli informace v češtině. Stejně tak se může česky obracet i na evropského ombudsmana. Jazyková změť přirozeně přináší i problémy. „Jednou jsem jel ve výtahu, když přistoupila mladá francouzská dáma,“ píše na svých internetových stránkách britský socialistický poslanec Richard Corbett. „Věděl jsem, že začala pracovat jako asistentka pro čtyři německé poslance, a tak jsem se jí zeptal: Comment ça va avec tes allemands? – jak se vede tvým Němcům? Ona mi ale rozuměla Comment ça va avec tes amants? – jak se vede tvým milencům?“ Odpověděla mi: Co tím myslíš? Já žádné nemám! Řekl jsem jí: Myslel jsem, že máš čtyři. Podívala se na mě šokovaně, a zeptala se, kde jsem k tomu přišel. Odpověděl jsem: Říkala jsi, že máš čtyři, a že se těšíš na tu zkušenost. Že dva z nich dosud neznáš, ale slyšela jsi o nich, že jsou milí...“

Dvě srdce

Jedna z nejčastějších výtek na adresu Evropského parlamentu je, že má zbytečně dvě sídla. Útoky se snáší především na budovu štrasburského parlamentu, protože jej mnozí poslanci vnímají jako zbytečnou úlitbu Francii. Když nové sídlo za téměř dvacet miliard korun před pěti lety otvíral francouzský prezident, dostal na uvítanou petici dvou set poslanců z 626, kteří žádali, aby se agenda přestěhovala jen do Bruselu. „Bez přehánění je to pro parlament katastrofa. Veřejnosti těžko vysvětlíte, proč se musí platit dvě centra a navíc politikům a úředníkům hotely. Nás to pak zase stojí hodně času a energie,“ říká britský poslanec a místopředseda socialistického klubu Gary Titley. Za pravdu mu dává i jeho švédský konzervativní kolega Advisson: „Já jsem ze severního Švédska, a když sečtu hodiny strávené přesunem tam a zpátky, je to dvacet hodin týdně. To je hrůza.“ Pravidelně se proto každý rok objevuje na programu parlamentního jednání návrh zrušit francouzské sídlo, ale zatím nikdy neprošel. „Myslím, že je to zástupný problém. Štrasburk má i své symbolické opodstatnění a navíc je dobře, že se vše neodehrává jen v Bruselu,“ říká poslanec Hänsch. Když bývalý předseda parlamentu zmiňuje symbolický význam, tak naráží na fakt, že je tu hned přes řeku Německo. A právě blízkost dvou zemí, které se za druhé války bytostně nenáviděly a nyní

kooperují, má pro mnohé významnou symboliku. Stačí si vzpomenout na slavnou řeč poslance Johna Huma: „Při své první cestě do Štrasburku v roce 1979 coby člen Evropského parlamentu jsem šel přes most ze Štrasburku do Kehlu. Štrasburk je ve Francii a Kehl v Německu... Zastavil jsem se uprostřed mostu a přemýšlel. Tady je Německo a tady Francie. Kdybych tu stál před třiceti lety na konci druhé světové války, kdy na celém kontinentu zemřelo na pětadvacet milionů lidí, a kdybych tehdy řekl: „Neboj se. Za třicet let budeme všichni společně v nové Evropě, naše konflikty a války skončí a my budeme spolupracovat ve společném parlamentu,“ poslali by mě k psychiatrovi.“

Je zázrak, že to funguje, říká bývalý předseda parlamentu a socialistický poslanec Klaus Hänsch

Kdybyste měl přesvědčit české voliče, aby šli k volbám, s nimiž ještě nemají zkušenost, co byste jim řekl?

Evropský parlament rozhoduje o zákonech, které platí ve všech zemích Unie. A zákony se přijímají na základě většiny, což znamená, že voliči mají šanci tyto zákony ovlivnit. Za druhé parlament rozhoduje o prezidentu Evropské komise a má jedinečnou pravomoc Komisi i odvolat. A za třetí – Komise není jen spolek dvaceti či pětadvaceti lidí, ale je to také administrativa, která musí mít demokratickou kontrolu, a to je další hlavní úkol nás poslanců.

V Česku se zatím kampaň týká spíše domácích témat než Evropy, jak je tomu v Německu?

Stejně. Taky musím všechna témata převést na domácí scénu. Když mluvím o reformě strukturálních fondů, tak musím lidem říct, že jde o to, zda bude Německo méně platit, ale také méně dostávat a podobně.

Občas v Česku zaznívá skepse, že takto malá země nemůže v EP něco prosadit, protože má jen čtyřicet poslanců z více než sedmi set. A proti silnému Německu či Francii nic nezmůže.

Na to je jednoduchá odpověď. My Němci budeme mít v parlamentu ze 736 poslanců 99 členů a to má velmi daleko do většiny. Pak tu bude 87 francouzských poslanců – takže i součet obou je stále většinou velmi vzdálen. A záhy rovněž zjistíte, že 99 německých poslanců se velmi liší ve svých názorech a málokdy najdete jejich společné hlasování. Takže k zisku většiny je pokaždé nutno důsledně vyjednávat. A stačí, aby vám chybělo jen pár hlasů, a prohrajete, takže potřebujete přesvědčit malé i velké. Mimo Unii byste neměli vliv žádný, to byste maximálně dostali pohlednici, na které by stálo, o čem se ostatní rozhodli.

Dá se při rozhodování poslanců odbourat národní citění?

Ne a nebylo by to ani dobře. Jdeme do toho společně s různým národním pozadím a navzdory či díky tomu jsme schopni spolu spolupracovat. A to znamená, že všichni musíme pochopit, že ani Brit, Němec či Čech se nemůže rozhodovat jen v zájmu své země, protože by to vedlo ke krachu. Každý samozřejmě máme na zřeteli národní zájem, ale k tomu se musíme ptát na zájem Brita, Dána či Čecha. Když pak najdeme společné řešení, tak se to podaří prosadit i v parlamentu. Tady se prostě musíte zajímat o jiné země a já považuji za úžasný zázrak, že to funguje. Občas jsou problémy, ale stále to pokračuje a funguje, a to po všech rozšířeních, která jsme zažili, takže věřím, že to bude fungovat i nyní.

Tento text vznikl díky finanční podpoře Evropské unie, nevyjadřuje oficiální stanovisko EU.

Autor: Erik Tabery, Brusel, Štrasburk

České děti pijí alkohol již od deseti let WHO zveřejnila studii o životě mladých lidí v 35 zemích světa

PRAHA, 8. června | 08:02 Už v deseti začínají některé české děti s pitím alkoholu. Od třinácti se mnohé z nich opíjejí pravidelně. Třetina mladých Čechů během posledního roku kouřila marihuanu a pětina z nich má v patnácti letech za sebou první pohlavní styk. Tyto informace o životě českých teenagerů vyplývají z čerstvě zveřejněného průzkumu Světové zdravotnické organizace (WHO).

Její tazatelé se od 150 tisíc dětí z pětatřiceti zemí světa pokoušeli zjistit, jak dnes žije nastupující generace. České děti v některých oblastech nedopadají ve srovnání se svými vrstevníky z jiných zemí nejlépe. Platí to především při pohledu na emoce, s nimiž mladí Češi sledují své okolí.

Asi polovina dotázaných Čechů hodnotí negativně svoje spolužáky. Zhruba stejné množství z nich v anketě Světové zdravotnické organizace uvedlo, že už několikrát v životě vyvolali potyčku s některým ze svých vrstevníků. Více než polovina patnáctiletých školáků z České republiky potom konkrétně přiznává, že se čas od času s někým popere. Stejná část českých dětí navíc v průzkumu říká, že si příliš nerozumí se svými rodiči.

Znepokojující je i to, že pouze sedmáct procent dětí z České republiky se dívá kladně na školu, kterou jsou nuceny navštěvovat. Výsledky světového srovnání ovšem napovídají, že děti ze západních zemí jsou na tom v mnoha jiných oblastech podobně jako Češi.

Patrné je to například u již zmiňovaného vztahu k alkoholu, cigaretám nebo marihuaně. V kouření tabáku jsou Češi mezi patnáctiletými šesti na světě. Tabáku, marihuaně i alkoholu ale mnohem více holdují například kanadské, britské, nizozemské nebo americké děti.

České děti patří k nejagresivnějším

Světová zdravotnická organizace zjišťovala životní styl dnešních dětí. Češi nedopadli nejlépe. Sto padesát tisíc dětí z celého světa odpovídalo v obří anketě, která se týkala jejich životního stylu. Výsledky jsou v lecčems překvapivé.

Nekomunikují se svými rodiči, připadají si nepřítazliví a život je nebaví. Zato hodně kouří a pijí. Když hovoří o svoji první sexuální zkušenosti, většina na úvod řekne, že se tak stalo už ve čtrnácti letech. To jsou dnešní jedenácti- až patnáctileté děti.

Tak to alespoň vyplývá z obřího průzkumu Světové zdravotnické organizace (WHO). Šetření by se mohlo jmenovat také "inventura dětského životního stylu". Tazatelé oslovili celkem 150 tisíc dětí z pětatřiceti různých států. Ptali se například na jejich vztah k cigaretám, alkoholu a měkkým drogám. Zjišťovali rovněž, jaké mají zkušenosti s násilím nebo v kolika letech měly první sex. Výzkum zjistil, že v Česku téměř pětina patnáctiletých dívek a chlapců už absolvovala první pohlavní styk. Většinou se tak stalo ve čtrnácti letech. Mezi zkoumanými státy ale Česku patří až 24. příčka. V této kategorii jasně vyhrálo Grónsko.

Mladí Češi se však umístili na předních místech jiného žebříčku. Téměř tři čtvrtiny jedenáctiletých a třináctiletých chlapců se v uplynulém roce alespoň jednou popralo. Agrese třináctiletých dětí dokonce Česko vynesla na druhé místo hned za Litvu.

Dobře na tom české děti podle WHO nejsou ani v tom, jak vnímají svoje vrstevníky. Svě spolužáky chápe jako vstřícné a ochotné jen necelá polovina dětí. Přibližně stejné množství patnáctiletých označuje za nesnadnou i komunikaci se svými rodiči.

Výsledky šetření poukazují také na poměrně silnou nespokojenost se sebou a svým tělem. Skoro polovině patnáctiletých vadí jejich váha. S věkem tento pocit ještě roste, zejména u dívek. Ještě hůře si připadají děti ve Slovinsku, Německu, Belgii a ve Spojených státech.

Třetina českých dětí vyzkoušela marihuanu

Otázky, které se týkaly vztahu k alkoholu, cigaretám a měkkým drogám, také o nastupující mladé generaci leccos vypovídají. Z šetření vyplývá, že některé české děti s alkoholem začínají už v deseti letech. Opíjení u nich začíná být pravidelnější přibližně od třinácti let. V tomto věku s

pitím začínají například izraelské, italské, grónské a ruské děti.

Zhruba třetina patnáctiletých má také zkušenost s kouřením marihuany. Ve světovém pořadníku to pro české děti znamená deváté místo. O tři příčky výš jsou stejně staré české děti v kouření tabákových výrobků. V této věkové kategorii kouří alespoň jednou týdně necelá třetina dotázaných. Poměrně dobře je na tom česká mládež v otázce sledování televize a hraní her na počítači. V těchto činnostech nepatří ke světové špičce. Čtyři hodiny denně se těmto přístrojům věnuje necelá čtvrtina dětí.

ZE ŽIVOTA: Londýn volá o pomoc!!!

Filip Šrámek

Krasný a pohodový den preji všem zaměstnancům CSSZ (Česke spravy sociálního zabezpečení), jejího šefa nevyjímaje. Muze mi někdo vysvětlit, který idiot vymyslel tu krávošinu se zrušením mateřské a dětských příspěvků, tem co pracuji v zemích EU?

Doma na ostravsko-karvinskou nebyla práce. Divný, co? Pro zdejší kraj jsem byl, coby bývalý servisní technik epitaxních reaktorů a ac teprva student VS, poněkud "prekvalifikovaný". Necelý měsíc před vstupem zeme české do "unie národu" podepsal jsem tedy prac. smlouvu s hotelem v LONDYNE, kde take od 2.5.2004 pracuji jako Hotelový technik. Neprodlene a s uprimným srdcem jsem kontaktoval svou pobočku v Havirove (mimochodem byl odkázan na Karvinou a skončil až v Paze na ministevstvu soc. vecí atd, atd.) a NIKDO mi nedokázal říci JAKEKOLI informace. To same zdravotní pojistovna a vyjma Úradu práce dalsí... Jel jsem tedy do Londýna na cumendu, nepracovně, zjistit oc se jedna a získat nějaké info tam a pak jsem se (ac nerad) vrátil vyřídít "potřebnou byrokracii" doma. Ani pak jsem však neuspěl s dotazem: "Budu něco potřebovat? Budete chtít vy něco po mně?". Divný...

Po peti tydnech meho pusobeni ve "Spojenem Kralovstvi", mi ma zena (jez prozatim zustala doma s mými dvěma syny) se slzama v očích telefonuje, že dostala tyden před "mateřskou" postou rozhodnutí o tom, že CSSZ zastavila její (vsimnete si: její) mateřskou a take příspěvky na děti! (Buh chraň ty, které zustaly doma a jejichž chlap se na ne vykaslal!) Uklidnil jsem ji s tím, at si zajde vyřídít vse co potřebouje. S minením, že od vstupu do unie uplynula již dostatečná doba na to, aby se vsechn ten pocateční bordel dal do pořádku a s tím že jsou vsichni už beztek "proskoleni".

Vzala se tedy zena ma a sla na "urady" hajit sva prava matky dvou dětí v domácnosti. Na Úradu soc. zabezpečení v Havirove ji slečna zprvu rekla pouze nasledující: "...No tak to asi na to nemate nárok, nashledanou...". Jenže ouha, ma zena není zadné « orezavatko » a pekne se do ni pustila. Sedla si na zidlí s tím, že se nehne dokud ji to nevysvětlí řádek po řádku. Jenže nebylo co vysvětlit. Obdržela formulář E401 (který je mimochodem na nic). Opet telefon z domu a pocit nepředstavitelného vzteku. Tak a dost, panove! Rozhodl jsem se vzít vse do svých rukou. Jeste tyz den jsem telefonoval s Havirovem, kde mi ani po vic nez mesici opet nejsou schopni poskytnout uspokojující informace. Zas divný? Už ne. Krom toho že se cela vec povlece možná i tři mesice! Coz mne ted "jaksi" chapejte pali ze vseho nejvic. Jelikož problem číslo jedna jsou prostředky, ze kterých ma rodina ZILA (vime?) a ktere "jiz proskoleni úředníci" (otázka je jak proskoleni ?) zatrhli! Pritom na internetových stránkách CSSZ je psáno cituji :

· Pokud bude český občan pracovat v jiném členském státě a bude tam pojištěn, dostane peněžité dávky v nemoci a mateřství podle právních předpisů tohoto státu.
· Pokud zůstane pojištěn v České republice, budou mu peněžité dávky poskytovány z ČR podle českých právních předpisů...

Nejste z toho moudří ? Ani ja ne. Ja jsem pojištěn z titulu sve prace v UK a ma zena je pojištěna v CR! Ani na uradech se zrejme nevyznají v predpisech EU. Chapejte, je to něco noveho...

Dalsi co nema dost, myslite si. Jasne, rozumnel bych, kdybych zadal o dorovnání příjmu. Ale matka pobírá

mateřskou z titulu sveho materství a děti příspěvky, protoze jsou děti. To nejsou « ryze » sociální dávky! Druhá vec je, že se už dávno mel schválit zákon o tom, že zena ma během mateřské nárok na příjem ve výši minimální mzdy. Ten kdo nechape, mel by si zkusit 24 hodinové smeny, den co den. Velmi si za to sve zeny vazim. Ale pry už je to, chvalabohu, na ceste.

Nejake peníze posílám domu, ale Londýn je jedno z nejdrazších mest nikoli v Evrope, ale na svete! Jestli ma někdo za to, že se koupí v sampanskem, tak je úplně mimo! Vazne, vazne nevím, jestli si vsichni "moudří"

tam na hore myslite, že každý kdo jede do Anglie, tak si bud jede pro sociálku nebo si vydela milion, takže vlastne nepotrebuje ani mateřskou!!! Muj pripad není ani jeden z tech.

Pokud jde o mou "malickost", pracuji NEPRETRZITE (2x1 mes. na UP) od svých 18ti let. Je mi 27. Stejnou dobu take platím dane a pojisteni. Byvaly doby kdy jsem mel čtyři (vazne, neprehanim! čtyři) zaměstnání, abych svým dětem přinesl domu skyvu chleba, ci koupil vysněnou hracku.

Se svým poctivým přístupem jsem docílil pouze toho, že se o mne ví že delám « venku ». Nacez se nějak hovádo, kteremu se nechce makat rozhodlo, že nikoli CSSZ bude si šanet a overovat informace, ale proste bez varování zastaví vsechny rodinné příjmy. Co když toho ten holomek zneužívá, že? Jenže panove, i v naší právní soustavě platí presumption nevinny a VY jste povinni dokázat opak! Co by jste jinak delali? O vim, popíjeli dale káfičko nebo lakovaly nehticky!

Dle mého názoru je to sprostý faul na maminky s detma (ac nerad, verím že nás je víc). Ja osobne tento "krok" vnímám jako naprostou PERSEKUCI tech kdo se snazi v zivote něco dokázat. Nebo je za tím jen ta obycejná a nasemu národu tolik vlastní závist? Ale to je mi celkem sumafuk!

Ted pry doma koluje zpráva, že je v Anglii pul milionu pracovních míst. Blbost! Jestli nejste IT profík nebo nejdete delat do hotelu ci zdravotnictví tak to jsou kecy! Ta naše vláda! Potrebuje usetřit a prerozdělit peníze, tak vymyslela tenhle sot, aby se vase nároky přenesly za ocean! Jak genialni. Maucta! Ty naše zlate české hlavičky! Zvednete sve oplácené úřednické zadky a zacnete už konečne něco delat! Trochu ostuda, nemyslete?

Ostatním anglichtivým kolegum tedy vzkazuji: NEBLAZNETE! V Anglii mate nárok na dávku pro rodinu až po pul roce. Zjistil jsem dnes. Je tady totiž pulroční zkusební doba během ktere vám nikdo nic neda. Ani nemocenskou! A navíc. Doma nikdo nic neví! NIKDO vám nepomuze. Úřední siml je líný avšak rychlejší než jeho vlastní usudek.

Sedte rádeji doma a berte dávky, nebudete se muset stydet jako ja (toho času stale vlastenec) za idiotský stat kde zijete, plný absolutne neschopných, zato však nadutých úřednicku! Tím rozhodne nemyslim Havirov, kde I pres svou neschopnost byli alespon po určitem natlaku vstřicni, ale každopadne PRAHU!!! Vykejte času až bude vse jasne a zrejme (rok? dva?).

Anyway. Panove ci Damy, poslankyne a poslanci, pane Prezidente, zaci a zakyne ZS, zkratka kdokoli! zadám vás o KONKRETNÍ UCELENE informace jez mi stale není NIKDO! schopen poskytnout temer měsíc a pul po vstupu do EU. Londýn volá o pomoc!

S pozdravem

FS, 23 Templeton Place, London SW5 9NB
tel: +447788931726
e-mail: fish.net@seznam.cz

Francie - Anglie 2:1 (0:1)

Dvě branky Zinedina Zidana v nastaveném čase sebraly fotbalistům Anglie výhru nad odvěkým rivalem v dnešním utkání skupiny B na mistrovství Evropy. Francouzi dvěma trefami svého kapitána otočili průběh utkání, v němž měl dlouho navrch soupeř, a vyhráli po nervydrásajícím boji 2:1.

Skupina B:

Francie - Anglie 2:1 (0:1)

Branky: 90. a 90. z pen. Zidane - 38. Lampard. Rozhodčí: Merk - Schräer, Salver (všichni Něm.). ŽK: Pires, Silvestre - Scholes, Lampard, James. Diváci: 63.000 (vyprodáno).

Sestavy:

Francie: Barthez - Gallas, Thuram, Silvestre (79. Sagnol), Lizarazu - Pires (75. Wiltord), Vieira, Makelele, Zidane - Henry, Trezeguet. Trenér: Santini.

Anglie: James - G. Neville, King, Campbell, A. Cole - Beckham, Gerrard, Lampard, Scholes (76. Hargreaves) - Owen (69. Vassell), Rooney (76. Heskey). Trenér: Eriksson.

ČTK

			Euro 2004-skupina D-program
15.6.	18:00	Česko - Lotyšsko	
15.6.	20:45	Německo - Nizozemsko	
19.6.	18:00	Lotyšsko - Německo	
19.6.	20:45	Nizozemsko - Česko	
23.6.	20:45	Německo - Česko	
23.6.	20:45	Nizozemsko - Lotyšsko	

Otazníky

PRAHA - Zápas s Bulharskem, už tradičně, dopadl pro českou reprezentaci dobře. Tentokráte šlo i o duel s dalším účastníkem EURO 2004, o to byla

konfrontace zajímavější. Po jejím skončení se ukazuje, že na hře Brücknerova výběru lze najít věci potěšující, ale i ty, na nichž bude třeba ještě pořádně zapracovat.

Jestli někdo zaslouží absolutorium, pak jednoznačně Petr Čech. Zlikvidoval tři velké šance soupeře, které se rodily po rychlém přiřuknutí Berbatova a náběhu jeho spoluhráčů za záda obrany. Ta měla více starostí, než je zdrávo. Ze tří stoperů byl nejspolehlivějším poněkud překvapivě Rozehnal, i když ani on se nevyhnul některým chybám.

Ujfalusi se po nedávném zranění stále nemůže dostat do optimální formy a jakoby mu občas chyběl odhad situace, či správný timing. Bolf jenom potvrdil, že závěr sezóny z jeho strany byl poněkud slabší než podzimní část. Tentokrát prohrál i jeden klíčový souboj ve vzduchu, což jinak bývá jeho doména. Jako většine vyšších a silovějších hráčů i on měl problémy s mokřým trávníkem.

Své k nejistotě defenzívy přinesl i ten fakt, že Jankulovského to velmi táhne dopředu a pokud před ním hraje ofenzivně laděný záložník, otevírá se na levé straně příliš mnoho prostoru. Pokud jsem dobře počítal, dostali se Bulhaři do šesti gólových šancí, z nichž dali jeden regulérní gól. To je opravdu hodně a něco podobného by se především proti Holanďanům a Němcům krutě nevyplatilo. Sám jsem zvědav, co Brückner vymyslí a jakou tvář obranné čtveřici vtiskne v poslední přípravě proti Estonsku.

Naopak, radost byla sledovat spolupráci Nedvěd – Rosický. Hvězda Juventusu se tentokráte stáhla do pozadí a nechala šéfovat hru Rosického. Ne každá přihrávka našla příjemce, ale celkový výkon byl slibný. Tentokráte se mi nezдал tak výrazný Galásek. Řekl bych, že několikrát chyběl v prostoru kam dopadaly odražené míče a rodily se bulharské příležitosti. Krajní halvové, Šmicer a Poborský budou muset ještě přitlačit, pokud chtějí být mužstvu na šampionátu opravdu platní.

Útočná fáze se výrazně zlepšila ve druhém poločase. Koller sice měl v první půli jasnou gólovku, ale úspěšný nebyl.

Hodně bojoval, ale přece jen nebyl tak rychle doplňován spoluhráči a sám toho na hrotu moc uhrát nemohl. Příchodem Baroše a Heinze se hrálo daleko více do nohy, což promáčený terén vyžadoval. Heinze nutno pochválit za dvě vynikající přihrávky na gól.

To, že na ME nepojede Matušovič muselo být jasné už při jeho povolání do Seefeldu. Brückner lpí na vyzkoušených borcích, nových elementů ve hře se rád vystříhá. Což ale neznamená, že by čas ostravského borce nemohl přijít už v příští kvalifikaci.

Autor: Jaromír Bosák SN

Kajakářka Strnadová má naději na OH

RAČICE (Litoměřicko) - Kajakářka Michaela Strnadová vyhrála při kontrolních závodech v Račicích závody na tratích 500 a 1000 metrů, když v obou případech odsunula na druhé místo Janu Blahovou. Úspěšná reprezentantka ve sjezdu má stále šanci získat místo pro závod K1 na olympijských hrách v Aténách. Záleží na tom, zda Český svaz kanoistiky získá divokou kartu, o niž požádal.

"Požádali jsme o ni díky tomu, že Doktor vyjel dvě místa, ale obsadí jen jedno," vysvětlil ČTK sekretář Petr Mokřý. Česká republika je však v aktuálním pořadí pro udělení karty až na druhém místě za Ruskem. "Mohou nám tu kartu nabídnout," upozornil Mokřý. Definitivně jasno bude až na začátku července.

Kanoista Martin Doktor, který v Račicích nastoupil jen na olympijských tratích, podle očekávání oba závody vyhrál.

Konkurenci nenašel na delších tratích ani deblkajak Jana Šebestová, Klára Ballová. Kontrolní závody byly nominací na třetí díl Světového poháru, který se uskuteční o příštím víkendu právě v Račicích.

Výsledky:

1000 m:

Muži:

C1: 1. Doktor (Sezemice) 3:51,90, C2: 1. Jiráský, Heller (USK/Dukla) 3:38,62, C4: 1. Šulák, Plšek, Malina, Jüttner (Přerov/Prazdroj Plzeň/Brno) 3:29,74, K1: 1. Souček (Dukla Praha) 3:33,30, K2: 1. Holubář, Leština (USK/Dukla) 3:18,17, K4: 1.

Holubář, Andrlík, Polívka, Souček (USK/Dukla) 2:59,94.

Ženy:

K1: 1. Strnadová (Dukla Praha) 4:03,00, K2: 1. Ballová, Šebestová (Dukla) 3:52,46, K4: 1. Ballová, Kresaňová, Šebestová, Švarcová (Dukla/USK) 3:40,44.

500 m:

Muži:

C1: 1. Doktor 1:54,41, C2: 1. Jiráský, Heller 1:46,00, C4: 1. Břečka, Fuksa, Heller, Netušil (Dukla) 1:40,08, K1: 1. Šváb (USK) 1:46,66, K2: 1. Holubář, Leština 1:34,09, K4: 1. Holubář, Andrlík, Polívka, Souček 1:24,11.

Ženy:

K1: 1. Strnadová 2:00,59, K2: 1. Ballová, Šebestová 1:58,80, K4: 1. Ballová, Kresaňová, Šebestová, Švarcová 1:48,52.

200 m:

Muži:

C1: Jiráský 43,14, C2: 1. Fuksa, Netušil 39,50, C4: 1. Bunda, Hromádka, Suchý, Suchomel (PCE/Nymburk) 36,97, K1: Šváb 37,10, K2: 1. Hottmar, Šváb (USK) 35,05, K4: 1. Baťka, Štěrba, Proksch, Šváb (USK/Dukla/Olomouc/USK) 32,38.

Ženy:

K1: 1. Blahová (SHK) 44,42, K2: 1. Hrochová, Kresaňová (Děčín/USK) 41,59.

Autor: ČTK

Sparta chce Ligu mistrů a titul

PRAHA - S odhodláním přivést fotbalovou Spartu do Ligy mistrů a vyhrát s ní domácí titul přivítal dnes hráče na prvním tréninku trenér František Straka. Otázka jeho nové smlouvy sice ještě nebyla definitivně dořešena, ale

na dobrá náladě mu to rozhodně neubralo. "Připravoval jsem se na Tenerife ve třech tisících metrech a snad vypadám dobře," naznačil s úsměvem, jak trávil dovolenou.

To, že smlouva se Strakou by neměla být problémem, potvrdil místopředseda představenstva Daniel Křetínský, jenž v klubu zastupuje nové majitele z finanční skupinu J&T. "Je potřeba jen doladit některé podmínky, pravděpodobnost, že bychom se nedohodli, se blíží nule," řekl Křetínský.

Až na reprezentanty Blažka, Hübschmana a Poborského se sešli všichni hráči kádru. Zcela novou tváří v týmu je zatím jen Ondřej Herzán přicházející z Jablonce, odkud se vrátil z hostování Radek Hochmeister. V mužstvu je také Kolář z dorostu.

Trenér chce mužstvo posílit, ale z avizovaného příchodu portugalského reprezentanta Matiase Rogeria sešlo. "Pro mě je hlavní, zda hráč za tým chce hrát. Když však ale slyším, jak mluví o dalších nabídkách, tak je to pro mě skončená záležitost," pronesl Straka.

Další posily už si vyhlédl. "Dali jsme na papír pět jmen a doufám, že tito hráči přijdou," prozradil Straka, ale konkrétní být nechtěl. "Důležité je, že zůstává Blažek a věřím, že v týmu bude i nadále Poborský. To jsou předpoklady pro úspěch v lize i Lize mistrů," zdůraznil Straka.

Částečně je smířen s tím, že možná odejde Hübschman. "Záleží na majitelích, ale karty jsou rozdány pro Hochmeistera příznivě. Hübschman ale ještě neodešel," naznačil Straka, kdo by v jeho plánech mohl případně reprezentačního stopera nahradit.

Již v pondělí odjede mužstvo na soustředění do Břízek, po návratu čekají hráče testy a potom desetidenní příprava v rakouském Seefeldu. Po dalším týdnu v domácích podmínkách je naplánována závěrečná příprava v Německu a poté již přijde 28. července první zápas druhého předkola Ligy mistrů a zakrátko i liga. "Příprava bude směřována na předkola, ale zároveň na celou sezonu. Když do Ligu mistrů postoupíme, tak nás čeká mamutí program, a proto chci mít v kádru co největší počet hráčů, ale zároveň podložený kvalitou," vyložil Straka.

Před prvním tréninkem předstoupil před hráče i zástupce nových majitelů Křetínský. "Představil jsem jim nové akcionáře a naznačil některé základní cíle. Tím je první místo v domácí soutěži a postup do Ligy mistrů. Alternativně postup do Ligy mistrů a druhé místo v lize. S tím bychom se smířili, ale absence v Lize mistrů by byl pro nás jednoznačný neúspěch," zdůraznil.

Připustil odchod Hübschmana a také možnost vylepšení smlouvy pro brankáře Blažka, který měla nabídku z Mönchengladbachu. "V něm máme mimořádně kvalitního brankáře. Je nesmírně zkušený a před čtyřmi nejdůležitějšími zápasy sezony v předkole Ligy mistrů jsme si nemohli dovolit jakýkoliv risk," vysvětlil, proč chtěla Sparta gólmana udržet. Křetínský věří, že se klub dohodne i s Poborským. "Ale hráčovy požadavky musí být pro klub přijatelné. Věřím i v to, že po doplnění bude mužstvo naše cíle schopno splnit," dodal.

Autor: ČTK

Člověk poprvé porazil v maratónu koně

LONDÝN - Poprvé v historii netradičního britského dostihu, v němž proti sobě závodí lidé a koně, letos zvítězil člověk. Sedmadvacetiletý Huw Lobb triumfoval na 35 kilometrů dlouhé trati vedoucí volnou přírodou a rašeliništi v okolí velšského města Llanwrtyd Wells v čase 2:05:19 hodiny a získal vítěznou prémii 25 tisíc liber. Všech předchozích 24 ročníků vyhrála nemá tvář.

Prvního koně, Kay Bee Jay s jezdkyní Zoe Whiteovou, letos Lobb porazil o více než dvě minuty. Potěšil tak všechny fanoušky, kteří si vsadili na vítězství člověka. Kancelář William Hill vypsala na lidský triumf kurz 16:1, přestože před dvěma lety prohrál nejrychlejší běžec se zvířetem jen o pár vteřin.

Vítězství člověka tak završilo smutnou bilanci koní v tomto měsíci. Začátkem června prohrál kůň měření sil na zvláštním dostihu na 400 metrů v Kempton Parku i s chrtem. Pes jménem Simply Fabulous vyhrál v čase 23 sekund.

Letošního ročníku maratonu se zúčastnilo rekordních 566 běžců z celé Evropy, kteří měřili síly se 47 koňmi.

Autor: ČTK

Scavenger hunt

Recruitment ethics collapse in a crowded market

By [Petra Pasternak](#), *The Prague Post*
Michael Mayher is not ashamed to say it.

"I'm a headhunter," says the managing director of the Prague office of MRI Worldwide, an executive recruiting firm. What troubles Mayher, however, is what he and other recruiters describe as the growing number of dishonest and unethical practitioners in the city passing themselves off as legitimate search firms.

"There's a disproportionate number of so-called recruiters in Prague," Mayher says.

"There are a few companies that know the pulse of the culture and seek to represent that aspect of the talent pool of professionals on the market," he says. "What's getting lost is finding solutions for the client."

With too many recruiters fighting over the same clients, insiders such as Mayher say the field has grown so cutthroat that headhunters are stabbing each other in the back, poaching their own clients and doing just about anything else to get business. That, he says, has led to a lack of professionalism and a steady decline in ethics that is giving the profession a bad name and hurting businesses. Although it is not clear just how many executive recruiters there are in the city, nearly all interviewed agreed that only a handful are actually good, a situation one headhunter likened to a bucketful of minnows fighting over a bread crumb.

A decline in standards

Some of the unscrupulous practices, according to Mayher and others, include recruiters who promise the world, then take the retainer fee and flee or recruiters that choose candidates who are not qualified for the job. Others cite even worse violations, including recruiters who poach candidates from the same firms they are paid to represent.

Mayher has watched standards decline in the past few years and attributes the ethical slide to the hunt for a quick buck. "Sadly, it's more about making money," he says. "What's getting lost is the level of service for the client." In many cases, he adds, there is no service. Firms will send a "tired, outdated, unverified resume" from a database, call it recruiting and expect a fee for it, he says.

Ctirad Vondrasek of Hays Czech Republic says of the companies purporting to offer executive search services, 90 percent should not have the right to say it. "There is only a handful of agencies that have the necessary contacts and experience," he says.

Blake Wittman, country manager at Spengler Fox Executive Search, agrees. He says a large number of headhunters exist simply for the money. He says many will promise to help a client and instead will take the retainer fee and say, "Sorry. There's no one on the market to fill the position."

Clients unaware

What's worse, according to Wittman, is the lack of ethical standards. He says the current environment allows for the less scrupulous to pick the pockets of their own clients. He adds that this situation often happens without the client's knowledge. "They claim it's the only way to do it," he says. "I completely disagree."

Most say the one way to avoid poaching is to partner with just a few companies in each market sector so the rest can serve as resources. "That's the problem the big boys have," Wittman says. "They work with everybody."

DANA WILSON/The Prague Post

Headhunter Michael Mayher says the recruiting industry faces a flurry of unethical practices.

"Only a handful of agencies have the necessary contacts."
Ctirad Vondrasek,
Hays Czech Republic

Although he doesn't consider himself a headhunter, Wittman feels the ripples in his own interaction with clients. "Some companies are not interested in working with us if they hear the word headhunter," he says. "We have to convince them that our methodology is better."

He says the difference between a recruiter and a headhunter is in the method. "Headhunting is about hunting certain heads in your network," Wittman says. "Searching is about exhausting the market, [a situation that] guarantees that no better candidate exists."

Slouching toward stability

Despite the complaints business remains good for the reputable firms.

Both MRI and Spengler have only been open since November and Mayher and Wittman are both confident that by year's end their respective offices will be profitable. "There is a market here for the services," Wittman says.

Human-resources professionals tend to be reticent about their experiences with problem recruiting agencies and not willing to share names. But most will admit to general problems. Milan Mahovsky, the personnel manager at Eurotel, for example, says his team turns to headhunters to fill a top post only as a last resort, preferring instead to promote from within or based on a recommendation.

Mahovsky says problems arise when recruiting agencies work with inadequate directions from their client and end up referring a candidate without being clear on what the company is looking for. "It's like going to the hairdresser and just saying 'I need a haircut,'" he says. "That's a mistake. You have to explain how you want it cut."

Mahovsky says Eurotel partners with several executive-search firms on a long-term basis and he says selecting candidates by public tender minimizes the chances of working with low-quality headhunters.

Vondrasek says he has noticed a stabilizing trend on the market with clients partnering up with their favorite recruiters and settling into long-term relationships.

"There isn't such a need to test companies for quality anymore as the relationships solidify," he says.

Mayher adds that the responsibility of finding the right candidate lies on the shoulders of both parties.

"The client side ultimately determines and is responsible for standards of practice in the industry simply by determining who they work with and who they don't," Mayher says. That approach should serve to weed out the more unscrupulous in the industry.

"Those who provide service will [still] be here in three years," he says. "It's that simple."

Czechs fight expanding roll

Health Ministry says obesity getting worse; Western ways blamed

By Ingrid Ludvikova, *The Prague Post*

"But I want it so much," said Jarmila Rihakova, a 73-year-old pensioner, describing her lifelong obsession with food. Her diagnosis is obesity.

She is not alone. The Czech Republic is the second-fattest country in Europe, says the Health Ministry.

"Obesity is an important problem and it keeps on getting worse," said Health Ministry spokeswoman Aneta Kupkova.

Doctors gauge obesity using the body mass index (BMI) -- a person's weight in kilograms divided by their height in meters, squared. Those with a BMI over 30 are obese.

Rihakova has been seeing an obesity specialist for more than 10 years. Thirty-one percent of Czech women and 21 percent of men are obese. If you include overweight people (BMI over 25), the results are even more alarming: Sixty-eight percent of women and 72 percent of men in the Czech Republic have weight problems.

The 13th European Congress on Obesity, held in Prague May 26-29, highlighted the urgency of the dilemma.

ABOUT HEADHUNTING

• **What is a headhunter?** A recruiter of personnel, especially for corporations.

• **What do they do?** Executive headhunters "hunt heads," tapping into special networks of select executives for the right match. Recruiters, a term that is often used interchangeably, "search," combing through hundreds of companies to find the right candidate.

• **So what's the problem?** In recent years, recruiters here have been accused of poor practices, including sending outdated resumes, selecting unqualified candidates and poaching clients from the companies they represent.

The Czech Association for the Study of Obesity called on the state to establish an organization dedicated to combating obesity and promoting healthy lifestyles. Health Minister Jozef Kubinyi approved the launch of the National Council on Obesity. The Czech government thus became the first in the region to have a national task force to fight obesity. The council will be fully active as of September.

"The idea is to set up a group where we could involve people from various fields who are already active in this area," said Dr. Marie Kunesova, who heads the association. "It was done in terms of prevention, to avoid further increase."

The council's tasks will be to prevent an increase in the number of people with a BMI above 30 and to help those people lose weight, Kupkova said.

Fast food and TV

Specialists say the dramatic increase in obesity here is because of changes in environment and behavioral patterns.

"We are adopting the Western convenient lifestyle," Kunesova said.

Physical activity has been decreasing over the past 15 to 20 years, but what has also changed is the way that both adults and children spend their spare time, she said.

Vojtech Hainer, president-elect of the European Association for the Study of Obesity, agrees. "People drive instead of walking or they sit by the computers or TV. The youngsters don't move enough. In the past, kids came home from school and went out to play football."

In addition to sedentary lifestyles, foods that have a high energy density and that are rich in sugar are key factors in weight gain. Correcting the problem is neither easy nor cheap.

In the United States the estimated amount spent to fight obesity is \$123 billion (3 trillion Kc), and in Europe obesity-related costs are up to 8 percent of overall health budgets. That figure does not include costs from related problems such as heart disease and diabetes.

Obesity, which in the past was not even considered a disease, is becoming an epidemic, said the World Health Organization (WHO). Worldwide there are more than 1 billion overweight adults, 300 million of them obese.

"The trend is very bad globally -- obesity rates are going up almost everywhere in the world," said Peter Porter, media officer with WHO's Global Strategy on Diet, Physical Activity and Health.

The prevalence of obesity in most Western European countries is 10 to 20 percent, and in the United States it is 20 to 25 percent, according to the www.obezita.cz Web site, which offers support for people fighting obesity.

The situation is worse in Eastern European countries. They have high rates of obesity because the agricultural and food policies of the ex-Soviet Union and Warsaw Pact countries were based on inappropriate and old-fashioned eating habits, specifically a high level of animal-protein consumption, said professor Philip James of the International Obesity Task Force.

Hainer said the other factor in the East is poverty. People in developing countries cannot afford quality food, and their diet is based on fattier meals, he said.

James cited another reason for the prevalence of obesity: the marketing of junk foods. He mentioned the impact of a rapidly expanding food industry marketing to adults and particularly to children. Fast foods and soft drinks are major features of that sales strategy.

Such marketing causes an enormous increase in pediatric obesity, said Kunesova. Children naturally tend to eat healthy food, but marketing makes an unhealthy diet a symbol of being cool, she said.

Obesity brings on a long list of problems, including diabetes, hypertension and cardiovascular problems. "Healing obesity means the prevention of the rest of the diseases it brings along with it," Hainer said.

According to Porter, "WHO and most public-health officials believe that it is necessary to try and change the environment of choice." Choice applies not only to food but also to physical activity.

James said it is important for people to live in an environment where it is culturally appropriate and easy to choose a nutritious, high-quality diet and where children and adults can spontaneously play, walk and exercise.

Hainer said, "Spontaneous activity is much more important than if I go jogging somewhere. If I will regularly walk, that plays a role."

No easy solution

"As yet, no country in either East or Western Europe has achieved an effective obesity-prevention strategy," said James.

Still, Hainer said that establishing the council is a first step toward a healthier country. "I think the prevention of obesity depends on the enlightenment of the society as a whole," he said. "And I cannot estimate now which one [society] will turn out to be the most enlightened."

Rihakova said that the battle of the bulge is not easy to win. "My body was afraid to lose weight," she said. "Everything went back on me immediately. The main thing is to fight determinedly to reach your weight and then keep it there. But it's so hard."